

JUTRO

Rokopisi se ne vraćajo. — Oglasi po
tarifu.

Danes 538 ponudb in povpraševanj.

glaški posojili je bila zaključena. Družava
blagajna bo morala izplačati dosedanja po-
sojila v skupnem znesku 165 milijonov fun-
tov šterlingov, ostanek do zneska 1920 mi-
lijonov pa bo konvertiran.

Naši kraji in ljudje

Narodni javnosti

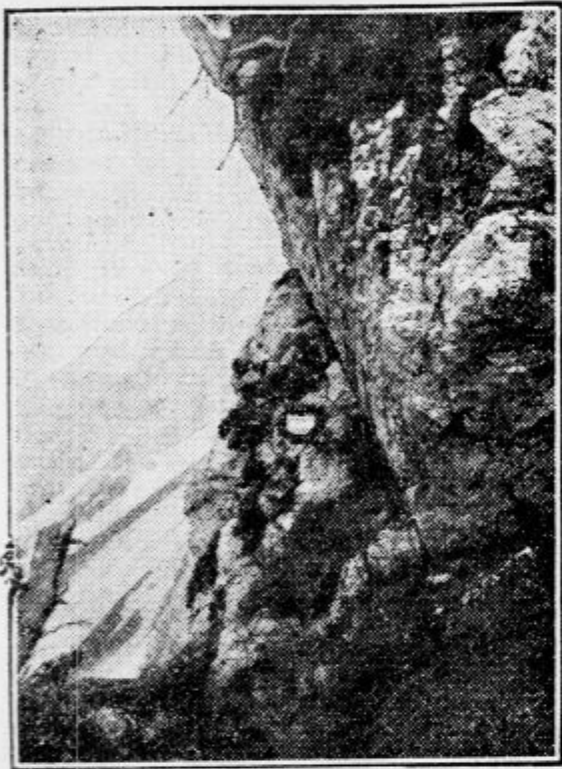
Sredi meseca oktobra bo dvajset let, odkar se je pričela zmagovita balkanska vojna, ki je osvobodila naše brate izpod stoletnega turškega jarma in bila predhodnica velike svetovne vojne, ki je donesla svobodo tudi nam. Dolžnost naša je, da ta jubilej dostojno proslavimo.

V to svrhu vabim v sporazumu z g. ministrom dr. Albertom Kramerjem vse narodne naše kulturne organizacije in vse kroge, ki bi hoteli sodelovati, na sestanek, ki bo v ponedeljek 3. t. m. ob pol 21. v predavalni dvorani »Zveze kulturnih društev« v Kazini II. nadst.

V Ljubljani, 1. oktobra 1932.

Rasto Pustoslavšek,
nar. poslanec

Planincu Petru Krajnarju v spomin



V severno steno strme »Pridige« v zidana plošča v spomin vnetemu koroškemu planincu in rodoljubu, ki je našel smrt v ljubljenskih slovenskih gorah. Na sliki, ki je bila posneta takoj po posvetitvi, vidimo z vencem obdano ploščo, ki nosi naslednji napis: Tukaj se je dne 14. 8. 1932 smrtno ponesrečil gospod Peter Krajnar, puškar iz Borovljah, v starosti 28 let. Svojemu tajniku ustanovitelj v spomin: Društvo slovenskih diletantov v Borovljah

Damski plašči

elegantni, moderni, že od Din 300 naprej. Nasproti kavarne »Zvezde« v Šelenburgovi ulici št. 1.

K. PUČNIK

Za povzdigo Dolenjske

Agilno društvo »Krk« čigar velikopotezni program za tekočo sezono smo nedavno objavili na tem mestu, je v petek, dne 30. septembra priredilo v novi dvorani Mikličevega hotela svojim sodelavcem intimno večerjo. Prisotnih je bilo poleg društvenih odbornikov večje število naših književnikov, publicistov, igralcev i. dr., ki so zagotovili »Krk« sodelovanje pri izvajanju njenega programa. Večerje se je udeležil tudi častni član, bivši deželni glavar g. Fran Šuklje. Gostitelj je predstavil predsednik »Krk« g. svetnik Rostan, ki je s toplim nagovorom pozdravil navzoče in razvil društveni program: »Krk« je nepolitično, kulturno in gospodarsko društvo, ki skuša vzbujati zanimanje za našo lepo, a gospodarsko žal še vedno zelo zapostavljeno »in zapuščeno« Dolenjsko. Z druge strani bo »Krk« vezala rojake iz teh krajev in jih organizirala za pomoč ljubki domači pokrajini. Priklupni program zdravja in celoti vedno le prospešnega regionalizma bo društvo izpopolnilo s s serijo zanimivih predavanj, ki so zasnovana po določenem načrtu. Predavanja bodo razdeljena v dva cikli: z ene strani so reprezentanti svetovne književnosti, z druge veliki državniški sedanjosti. Tu se bo občinstvu nudila prilika, da sliši nekatere naše znane književnike in publiciste.

Nadalje je neumorni predsednik »Krk« napovedal velik propagandni film za Dolenjsko, ki ga pripravljata pesnik Miran Jarc in akademski slikar Božidar Jakac. Sedim odsekom, ki pridno poglobljajo iniciativnost in delo tega mladostno gibnega društva, se bo kmalu pridružil še poseben odsek za Notranjsko.

Uvod v letošnje programatično zasnovano delovanje bo odkritje spominske plošče pisatelju Milanu Puglju v Novem mestu. Pričakovati je, da bo dovoljena četrtinska vožnja. Slavnost bo v ponedeljek, dne 9. oktobra. Dan prej — v soboto, dne 8. t. m. — bo v Novem mestu in pa v Ljubljani Pugljeva akademija. — V Ljubljani bo velik otvoritveni družabni sestanek »Krk« dne 21. oktobra. Zastopane bodo vse večje dolenjske občine. Ob tej priliki izide programna knjižica, ki bo po obliki in vsebini premetljiva novost v našem društvenem življenju.

Se marsikaj je povedal g. predsednik Ro-

stan, vendar si prihranimo ta ali oni načrt naše »Krk« za drugo priložnost. Na predsedniškovo napitnico je odgovoril nestor naših politikov g. Fran Šuklje, ki je s prisrčno zdravico »Krk« poveljeval lepo Dolenjsko in vzpodbujal k organiziranemu delu. Kbesedi se je oglasil tudi ribniški rojak g. dr. Jože Rus.

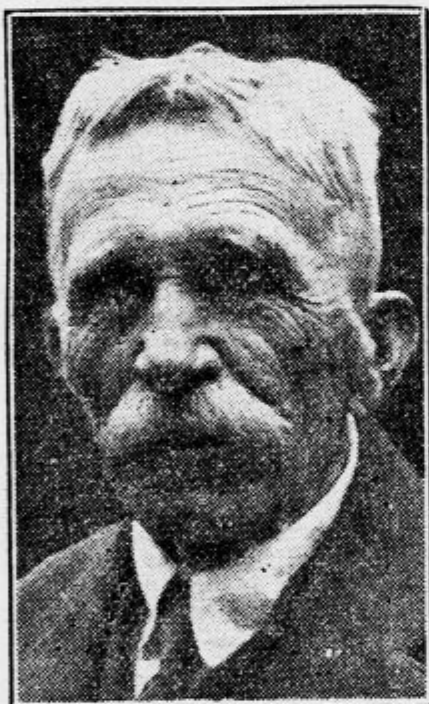
Povabljeni so prebili s predsednikom in odborniki nekoliko prav prijetnih, z dolenjsko domačnostjo izpolnjenih ur. Lepa, velika dvorana, godba, ki je zvalila pesalce po blestečem parketu, in vse drugo, kar ustvarja dobro razpoloženost, je vtisnilo temu sestanku resnično intimen značaj. Preverjeni smo, da se bodo navezani stiki med mladim društvom in našimi kulturnimi delavci trdno zakorenili in obrodila obilo zdravih sadov.

Pri želodčnih težkočah, zgagi, zmanjšanem občutku za tek, zapreki, pritisku na jetra, tesnobi, tresenju udov, zaspanosti, povzroči kozarec »Franc Jožefove« grenčice takojšnje poživljanje zastale prebave. Zdravniška sporočila iz tropskih dežel slave »Franc Jožefove« kot važen pripomoček proti grizi, kakor tudi želodčnim obolenjem, ki nastopajo v zvezi z mrzlico.

60 let v službi lovskega čuvaja

Kamnik, 1. oktobra. Danes je poteklo 60 let, odkar je Valentin Slatnar, ki ga poznamo le pod imenom Bosov Tine, v službi lovskega čuvaja zdaj v kraljevem lovišču v Kamniški Bistrici. Rodil se je bil Tine 1. 1852. v Bistričici pri Bosovih in je letos v februarju slavil svojo 80. letnico. Kot 14 letni mladenič je stopil v službo k meščanski korporaciji za splavarja in drvarja, 1. oktobra 1. 1862. pa ga je vzel kot zapriščenežnega lovskega čuvaja v službo takratni zakupnik lova v Kamniški Bistrici. Tine se danes opravlja svojo službo zvesto in v redu. Vsakokratni najemnik lova je Tineta rad vzel še naprej v službo, ker je bil vreden, neustrašen in prav strah divjih lovcov. Služil je pod Keckom, Biedelom in knezom Windschgrätzom, z največjim veseljem pa služi zdaj svojem novemu gospodarju, kralju Aleksandru.

Kljub svojim 80 letom in odgovorni nevarni službi je Tine še vedno krepak in zdrav kakor mladolet v teh letih. Znan je naš Tine tudi kot dober gorski vodnik in



neizčrpni privedovalec veselih lovskih zgodb. V prijazni lovski hišici onkraj izvira Bistrice ob lovskem dvorcu je že marsikateri turist užival gostoljubnost gospodarja Tineta in njegove zveste družice Neže.

Za njegovo zvesto službovanje ga je kralj pred tremi leti odlikoval z zlato kolajno. Mi vsi pa mu želimo ob 80. letnici rojstva in 60. letnici zvestega službovanja, da bi v krepkem zdravju dočkal še več jubilejev.

Sila odkriva talente

Ljubljana, 1. oktobra. Kar v uredništvu se je zgasil in ponudil v nakup lesene rezljane nožičke s slikovito ornamentiko in celo gosli je nosil pod pazduho. Je kazalo, da je boljše vrste rezbar, ki se na ta način v času krize in pomanjkanja tolče skozi življenje.



Pa je zgodba Ivana Brumna iz Zamenca pri Moškanjcih povsem drugačna. Mož je star 46 let, prisodil pa bi mu jih komaj 30. Doma se je izučil pekovski obrti in je že leta 1911 pekel kruh razvajenim Parižanom. V začetku vojne so ga z drugimi Slovenci, Hrvti in Srbi internirali v Saint-Breutu v Bretanji. Ker pa je težko zbolel na želodcu, ga je zdravniška komisija poslala leta 1917 v okrevališče Bad Schinznau, kanton Argau v Švici. Šele maja 1919 so ga poslali domov, od koder pa se je po enem letu vrnil v Pariz, kjer je par let bil za peščen kot pek, delal pa je tudi v raznih

hotelih. Pred tremi leti je zaradi boleznih tako oslabil, da je omahnil na stopnice in si pretokel glavo. Tri leta je ležal v azilu. Ta čas pa je poskušal razne male rezbarije. Ko je za silo ozdravil, so mu na našem poslanstvu dali potni list in vozovnico, da se je lahko vrnil domov. Doma je leto dni rezal lesene nožičke s povsem svojevrstno ornamentiko, ki spominja na indijanske toteme. V par mesecih je izgotovil tudi gosli in vse skupaj prinesel v Ljubljano. Nožički so mu hitro šli v denar, le gosli ni mogel prodati, čeprav so tako imenitno izrezane, da ne bi nihče verjel, da jih je delal pek. In tudi glas imajo tme. Najudovitejše pa je, da je Brumen vse svoje rezbarije in tudi gosli izrezljal z malim žepnim nožem.

Nenavadno nadareni samouki je inseriral v naših malih oglasih. Pripravljen je prijeti za vsako delo. Morda bi ga zaposlila kaka domača izdelovalnica instrumentov, ki bi z njim dobila najboljšo moč. Na sliki je Brumen z goslimi in lesenimi nožički, kolikor jih še ni prodal.

Jesen

Napila se je zemlja po dolgi žeji in vsa oživila. Izsušeni travniki so spet ozeleneli. Zadovoljna kima v nizki paši goved in se kadijo v tople popoldneve pastirski ognji. Vonja pečene repe je poln voljan zrak po gmajnah, vselega krika razposajenih otrok in hripavega mukanja mladih telet, ki so prvič letos na paši.

Prevdarno stopa za pljuhom orač in opazuje prho zemljo, kako jo polaga v brazde svetla plugova deska. Veselo cinglja okovanje na komatih in se zajčja v soncu. Sosed že korači po prepehneni njivi in oplaja krepkih zamahov desnice polje z zlato pšenico, da bo dala kruha za svetke in dneve boleznih ter slame za rezanico kravam in nastiljo prašičem. Drobno je zmo, hudo strto po rji, vendar bo našlo dovolj hrane v gnojni zemlji. Sejalet! Mnog mojster ter je že skušal prenesti na platno ali ugnesti v gline, da izkleshe iz skale tvojo podobno. Mrki stojijo po dvoranah tvoji obraz, mrtvi, ker jih je ustvarilo le oko in razum. Pa kaj zato, saj so sejaletom dnevi šteti. Drugod že poje traktor po polju ter orje in seje, brez konja, sejalca in znoj. Milatiča ni več, ne sejalca, pšenice pa je vedno več, da prhni po skladiščih pristanov in gre njena cena v brezenje. »Antikristovo delo« bi rekli naši očetje, mi pravimo kriza. Dvoje besed, ki jim nihče ni izmeril dna. Kakor kljukci sta, ki obešamo nanje tega be...

Na polju pa diha jo brazde v toplem jesenskem soncu, kakor da je pomlad v deželi in gre življenje veselo svojo večno začrtano pot.

Bohinj je zadovoljen s sezono

Bohinj, 1. oktobra. Sezona je za nami. Akoravno so izostali zaradi deviznih težkoč glavni posestniki Avstrije in Nemci, je bil obisk še dokaj dober. Manj so bile obiskane le zasebne hiše v okoljskih vaseh, medtem ko je od hotelov bil ves čas zaseden hotel Sv. Janez, ki je znan kot najbolj priljubljena točka Bohinja in opremljen z vsem komofitom. Po narodnosti je bilo 1473 Jugoslovenov, 61 Nemcev, 28 Avstrijcev, 11 Angležev, 5 Francozov, 3 Američani, 11 Italijanov, 43 Čehov, 1 Bolgar, 1 Judijec ter 7 drugih. Izmed oddelčnih gostov naj omenimo pisatelja Louisa Adamiča, ruskega kneza Strandmana, angleškega poslanika v Turčiji Roberta, francoskega konzula Dupuyja in angleškega pisatelja Grahama.

Kakšen bo obisk v bodoče? Težaven odgovor. Naj Bohinj ostane nedotakljiv, naraven, kakršen je danes. Toda tudi Bohinj se mora modernizirati in napredovati v vsakem pogledu, treba ga je povzdigniti da bo za Bledom drugo največje alpsko letovišče v Jugoslaviji, za kar so dani vsi pogoji. Prilagoditi se mora vsem zahtevam in potrebam publike. Časi, ko se je smatrala enolična melodija krahovih zvoncev onkraj za užitek, so minili. V Bohinj prihaja največ nevrozni ljudje, in tudi dobi potrebnih počitek in mir. Vpravi takim gostom pa je treba poleg počitka in dobrega zraka nuditi tudi nekaj razvedrila. Kdor hoče izključno mir, najde v okolici ali v planinah za bivanje dovolj prilike. Samo za občudovanje prirodnih krasot Bohinj ne sme in ne more biti, ako hoče živeti. Zgradba prvovrstnih hotelov z vodo-vodom, naprava potov in parkov in zboljšanje cest so predpogoji povečanju tujkega prometa. Zato je nepotrebno si beliti glave, kaj je na polju tujkega rometa storiti, ker to pove kritika sama. S podporo oblasti in ostalih interesentov se bo dalo marsikaj doseči. Dolžnost nas vseh je, da pri tem pomagamo.

Na razvoju tujkega prometa uspešno deluje tujsko-prometno društvo pri Sv. Janezu, a za zimski sport skrbi podružnica SPD za Bohinj. Dela na podaljšanju koč pod Bogatinom hitro napredujejo. Koča, ki je bila otvorna komaj 7. avgusta letos, se je izkazala pri rekordnem obisku pre-

Danes zadnjikrat!

RICHARD TAUBER

v svojem najlepšem filmu božanskih arij, ljubezni in razočaranj

SIMFONIJA LJUBEZNI

Tauber kot Cavaradossi v »Tosci«

Najnovejši UFA zvočni tehnik

Predstave danes ob 3., 5., 7. in 9. zvečer.

Elitni kino Matica
Telefon 2124

Izmed 10 ljudi jih ima 7 zobni kamen ...dobi ga pa lahko vsak!



Izgubljeni zobje — izgubljena mladost!

Nič ne kazi človeka bolj, kakor če je škrbast nobena reč pa ne škoduje zobem bolj, kakor zobni kamen! Ohranite si svoje dragocene zobe — odvrnite nevarni zobni kamen, s tem, da čistite zobe vedno s Sargovim, Kalodontom! Pri nas je Sargov Kalodont edina zobna krema, ki ima v sebi učinkoviti sulforicinov oleat po Dr. Bräunlichu. On odpravi polagoma zobni kamen in ohrani zobe močne in zdrave!

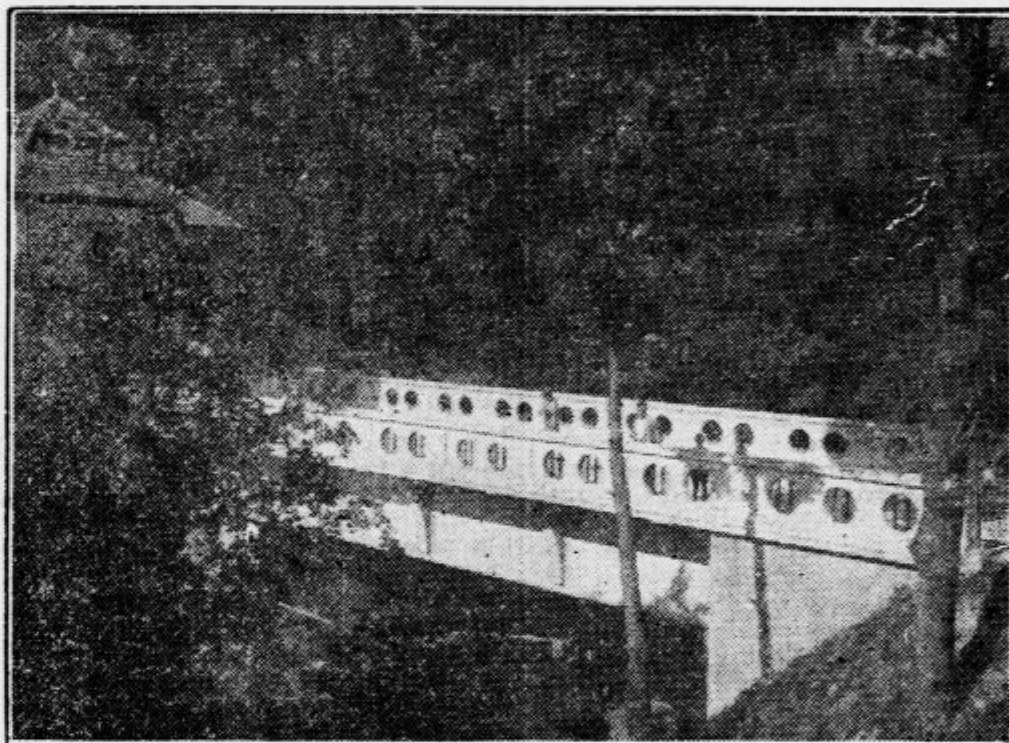
KALODONT

Proti zobnemu kamnu

majhna. Da bo poset pozimi tem večji, ni dvoma. Zato se je podružnica tudi oddala, podaljšati koč za 11 m, da bo ustrezala dejanskim potrebam. Prometno društvo popravlja pešpot do slapa Savice. Mestoma bo ograja zaradi sigurnosti ob-

novljena z železnimi vrvmi. V prihodnjem mesecu se bo nadaljevalo z ureditvijo javnih nasadov v okolici jezera. Vojaško pokopališče nad Zlatorogom in na planini Kraj je društvo lepo uredilo, da napravlja na posetnike najboljši vtis.

Nova lepa pridobitev tržiškega mesta



Tržiški kolodvorski most je postavila tvrdka ing. Dedek iz Ljubljane. Dela je vodil g. Nemanič in so trajala polna dva meseca. Most stane nad en četrt milijona dinarjev. Za njegovo zgraditev ima največje zasluge minister dr. Albert Kramer, poleg domačega poslanca Ivana Lončarja. Moderna tehnika ustvarja iz betona prave umetnine. Dohod na tržiški kolodvor je z novim mostom veliko pridobil.

Ideologija esperanta

Ko so se v začetku ledene dobe v geološkem razvoju naše zemlje pojavile na zemeljski površini prve človeške postave, so bili ti ljudje tedaj razdeljeni še v nešteto plemen. Vsaka dolina, vsak otok, vsak del zemeljskega površja, ki ga je od drugega ločila katerakoli prirodna pregraja, bodisi visoko gorovje, široka reka, morje ali trdi klimatični pogoji, je imel svoje posebno plemo, ki je govorilo svoje lastno narečje. Trde, neizprosne življenjske zahteve, borba za obstanek in prirodno nagnjenje k medsebojnemu druženju je prisililo posamezna plemena, da so se združila v večje družabne enote.

Ne tej drugi, nacionalni stopnji družabnega razvoja so se prvotno samostojna plemena združila v večje ali manjše enote. Na posameznih delih zemeljskega površja so nastali številčno večji in manjši narodi. Plemena, ki so bila številčno, telesno in duševno šibkejša, so morala kloniti pred krepkejšimi. Šibkejša plemena je izgubilo svoje narečje in se spojilo z močnejšim v en narod.

Toda moderno človeško življenje žene družabni razvoj še dalje. Iznajdba najnovjšega časa, železnice s predori, ladje, zračni brodovi, telefonija, so podre vse prirodne komunikacijske ovire med posameznimi narodi. Ljudje vsega zemeljskega površja morejo danes prihajati v dotiko drugi z drugimi. Toda obstoja še vedno medsebojno jezikovno nesporazumevanje.

Danes je položaj na zemeljskem površju tak, da si razni vodilni svetovni narodi stoke nekatere enako močno nasproti. Kakor so neizprosne življenjske zahteve stajale posamezna plemena v en narod, tako silijo tudi danes iste nujne zahteve posamezne narode k združitvi. Ker pa noče od civiliziranih narodov nihče popustiti od svojega jezika, nastajajo strahovite borbe in medsebojna klanja. Vsak narod, ki se čuti močnejšega, hoče vsiliti svoj jezik sosednemu, morda šibkejšemu.

Vendar pa so se našli trezno misleči ljudje, človekoljubi, ki so si izbrali zlato sredino. Ustvarili so nov jezik, ki je vsem kulturnim narodom zelo blizu in lahko priučljiv. V upanju, da bo nova ideja prinesla mir ljudem na zemlji in njih združitve v skupno družino, je imenoval ustvaritelj tega jezika, Poljak dr. Zamenhof, ta jezik esperanto, kar pomeni jezik upanja v boljšo bodočnost.

Ideja esperanta ne zameta nikakega nacionalnega jezika. Vsak človek naj ljubi, spoštuje in goji svoj materni jezik, le v občevanju s tujci naj bi se vsak posluževal novega jezika. Predvsem velja to za majhne narode. Kako poniževalno je, če moramo v občevanju s tujci zavreči svoj materni jezik in se posluževati tujčevega. Tisti, ki so

tako srečni, da govorijo več svetovnih jezikov ali vsaj enega dobro, ne pridejo v občevanju z drugorodci v zadrego. Če so o esperantu že kaj slišali, tedaj se temu gremilju samo smejejo. Idejo esperanta smatrajo kot neko utopijo, kot prazen sen, ki se bo pri prvem realnem poizkusu uresničenja razbil v nič. Zraven tega ne pomislijo, da znajo več jezikov samo zato, ker so bili slučajno rojeni pod bogato zvezdo. Reče, trpin, si ne more privoščiti dragih dolgoletnih študijev v inozemstvu.

Toda idealisti in optimisti gredo preko njih. Esperanto živi in se širi. Bogata originalna in prevodna literatura, časopisi in strokovne revije, klubi in društva v vseh večjih mestih vsega sveta, radio predavanja, vsakoletni nacionalni in internacionalni kongresi vse to priča, da je esperanto živ jezik. Vidi v Jugoslaviji je že močno razširjen. Okrog 30 klubov in društev se je združilo v jugoslovensko ligo s sedežem v Beogradu. Imamo skupno glasilo »La suda stelo«, ki nas trdno veže med seboj in ki nas dostojno reprezentira pred inozemstvom.

Prve dni oktobra se pričnejo po vsej državi zopet esperantski tečaji. V Ljubljani se odprejo v torek 4. oktobra ob pol 20. v šentjakovski šoli. Tudi Radio Ljubljana bo oddajal vsak ponedeljek ob pol sedmih polurni tečaj. Po ostali Sloveniji se odprejo še v Mariboru, Ptuj, Celju, Trbovljah, na Jesenicah, v Logatcu, Radečah in v Kočevju. Poleg tega vodi šolski upravitelj g. Golobčič esperantsko dopisno šolo na Primorskem, pošta Smartno pri Litiji.

Pozivamo vse dobro misleče človekoljube, predvsem pa dozorelo mladino, da se našemu gibanju pridružite. Ne bodimo črnogledi, oklenimo se edino zveličavne ideje: sporazum med narodi in ne neprestano medsebojno sovraštvo in klanje!

Dr. Oskar Reja.

Zvočni kino Ideal

Premiera! — Film po Shakespearu

Ukročena trmočavka

Douglas Fairbanks, Mary Pickford

Predstave danes ob 3., 5., 7. in 9.

KINO LJUBLJANSKI DVOR
Tel. 2730.

Najnižje ljudske cene
2, 4 in 6 Din

Pat in Patachon kot bagdadska lopova

Predstave danes ob 3., pol 5., 6., pol 8. in 9. uri zvečer

Cvetje za zimo in pomlad

Če hočete imeti že o božiču in vso zimo najobstnejše cvetje v sobi, na vrtu pa takoj, ko odleže sneg, nasadite takoj čebulice. Izbrala je osrednja, saj lahko v Ljubljani kupimo blizu 50 vrst najlepših čebulic, do 100 vrst tulipov vseh barv in oblik, kakih 20 vrst narcis, 10 vrst raznobarvnega zafrana ali pomladanskega podleska, nadalje pa tudi razne vetrnice (anemone), pisane zlatice (ranunkule), čudovito oblikovane irise vseh barv, zvonce, sinje čebulice (scilla), razne logarice ali v Ljubljani: z Barja dobro znane šahovke, ponosne lilije in še nepregledno vrsto drugih prekrasnih cvetočih rastlin, ki jih zvečino brez najmanjših težav vsaj lahko prinese do cvetja v sobi v najhujši zimi ali pa prav zgodaj spomladi. Sadite pa tudi ljubke šmarnice, ki sicer niso čebulnice, saj ni lepšega v najhujšem mrazu kakor lonček z duhtočimi šmarnicami.

Čebulice imenovanih rastlin smo dosejali naročali iz Nizozemske, ki jih že stoletja izvažajo po vsem svetu. Na drobno pa se da čebulice skoraj ne moremo več uvažati, ker jih silno podražila carina, še bolj pa predpisana preiskava, če morda niso bolne. Strah pred boleznimi in škodljivci žitaric in drugih poljskih semen je državi upravljen diktiral stroge odredbe, da mora biti vse uvoženo seme in vse korenine preiskane, pri tem pa niso izvete niti najmanjše količine niti posamezne čebulice, kar pa cvetlična semena in čebulice tako podražijo, da je mogoče le še kupovanje na debelo v zelo velikih množinah, kar se pa pri prodaji tako naročenih čebulic na drobno pri posameznih čebulicah komaj pozna. Tudi kdor je pred to za ljubiteljsko silno težko obično preiskavo naročil čebulice sam iz Holandije, se je preveril, da so doma kupljene ceneje, zato pa prav tako dobre in sploh iste kot direktno pri najznamenitejših svetovnih holandskih izvoznih firmah kupljene.

Največ vidimo po naših stanovanjih kakor iz voska narezanih in sladko dišečih hijacint, bele, rožne, rdeče in modre, pa tudi rumene in vijoličaste barve v najnežnejših odtenkih. Najprej cveto pripravljene hijacinte, to je take, ki so njih čebulice zadnje leto vzgoje rastle v toplem podnebnju in zgodaj dozorele, zato pa tudi prej cveto, razen tega jih pa pripravljajo tudi na drug način. O božiču pa v sobi že cveto tudi druge vrste, ki jih navadno kupujemo in jih pri nas dobimo posamezno okroglo po 5 Din. Najzgodnejše so: temnordeča General Pellissier, nežno rožna Moreno, bela L'Innocence, modra Garibaldi, karminasta Gertrude, rumena Yellow Hammer, temnordeča Marie, svetlo-modra Graud Maitre i. dr. Se več je po znejših vrst, a vse lahko sadimo do sredice decembra, v sili pa celo do sredice januarja, da imamo cvetje vso zimo in še o veliki noči.

Čebulice sadimo v najboljše vrtno zemljo v zabojčke in lončke pa tudi v druge primerne posode tako, da vrh čebulice gleda iz zemlje. Dobro je, če pri sajenju okrog in okrog čebulice, zlasti pa pod njo nasujemo malo mivke ali sipe, ker rade gnijo. Okrog čebulice zemljo malo pritismo, da dobro stoji, nato jih pa prav dobro poškropimo z vodo, ker zemlja mora biti vedno vlažna. Glavno pri vseh čebulicah je, da jih nikdar ne sadimo v nove lončke, temveč vedno v dobro umite stare. Če imamo vrt, zakopljemo posode s čebulicami v zemljo, po vrhu pa natrosimo plast slame ali jih drugače pokrijemo, da nežnejše ne pozebejo. Tudi v kleti jih pokrijemo z zemljo, gre pa tudi brez nje, če je klet popolnoma temna, a tudi zmrzovati ne sme v njej. Če v sobi jih imamo lahko v temni omari ali pod zabojem, samo da je zemlja vedno vlažna. Zato jim zalivajmo in jih pustimo v temi vsaj 10 tednov, da so pogostje visoki vsaj 12 cm in če cvetna betva že popolnoma iz čebule, kar

se pa pri pripravi hijacintah zgodil prej in jih zato že prej postavimo v sobo. Hijacinte gojimo tudi v posebnih steklenicah, kar je pa že precej prišlo iz navade, ker težki cvetovi radi prevrnejo v čebulico. Celo v kakršnihkoli vazah in posodah lahko gojimo čebulice, samo da imajo vodo in dosti mahu ali peska za oporo, le čebulica sama ne sme biti nikdar v vodi, temveč se sme vode le komaj dotikati, zato pa tudi pri čebulicah, ki so vsajene v zemlji, kjer najbolje uspevajo, moramo skrbeti za dober odtok vode, ki ga omogočimo na ta način, da denemo na dno posode plast črepič ali debelega peska.

Ko posode s čebulicami vzamemo iz zemlje ali iz kleti, jih za nekaj dni postavimo v ne pretoplem temnem prostoru ali pa čebulice s pogostimi pokroji v ovlečeno s debelo plastjo vlažnega mahu, lesona volne ali pa vsaj pokrijemo s kapkami iz papirja, da se počasi prividijo toplote, nato jih pa lahko postavimo celo na peč na podstavke iz opeke, saj zdrži tudi 35 stopinj toplote. Torej mnogo vlažnega toplega zraka rabijo čebulice, da jih naglo prirazenemo v cvet, zato jih pa odkrijemo in jih odvijemo iz vlažnega mahu šele tedaj, ko se popki prične barvati in jih končno postavimo pred okno na svetlo. Čim bolj enakomerna in ne prevelika toplota, vlaga in pa počasen prehod iz hladnega zraka v toploto ter iz teme na sonce so glavni pogoji uspehov.

Prav tako priženemo do zimskega cvetja v sobi tudi tulipe, narcise, tacete in podleske, druge čebulice pa s malimi razlikami, ki imamo vse v velikem in bogatem ceniku podjetne firme Sever & Komp v Ljubljani.

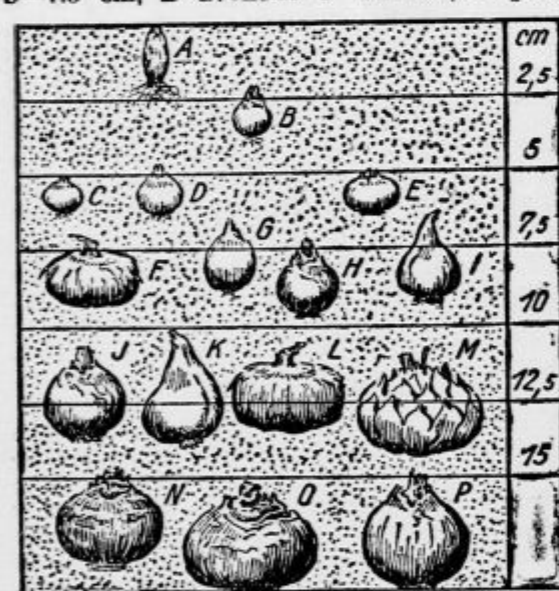
Posameznih čebulic nikar ne sadimo, temveč vedno po več skupaj, v večje zabojčke, pa tudi lahko po dve vrsti kljajci, tulip, podlesok, samo vedno moramo paziti, da vzamemo take vrste, ki se njih barve skladajo in cveto obenem, kar vam radi povedo v trgovini, navedeno je pa tudi v cenikih. Lepo je tudi, če ob robu zabojčkov in velikih posod — imenito lahko poizkusite s potničkami in kolčniki, še bolj efektni in dekorativni so pa bakreni kotli — nasadite druge, najraje nižje čebulice ali predvsem slikovite sobne praprotni in visoke rastline, da se tako povzpnete do estetskega udejstvovanja in postanete pravi umetniki in aranžiranci cvetlic, ki je najboljše, najcenejša in najprijetnejša šola za pridobitev dobrega okusa.

Vse čebulice, a pr. pestrobodne zlatice (ranunkule) in vetrnice (anemone) also primerne za gojitve v sobah, zato pa vse izvrstno uspevajo na vrtu, ki jih večino sadimo tudi ob tem času v dobro vrtno zemljo, kjer uspevajo tudi še čebulice, ki so cvetele že v lončkih. Ko namreč čebulice odcveto in jim počasi, ko jim polagamo vedno manj prilivamo, orumenijo listje, jih vzamemo iz lončkov in posušimo, ker bi v lončkih ne cvetela več lepo, jemeni jih pa vsadimo na vrt, pa nas bodo razveseljevale še več let.

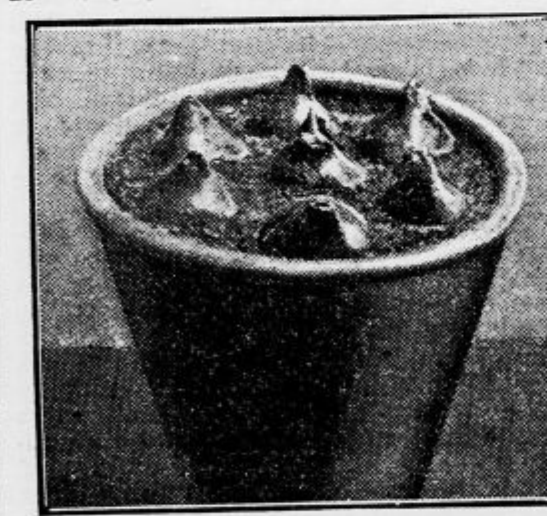
Se hvalnejše kot hijacinte so pa za nego v sobi, zlasti pa na vrtu najraznovrstnejše tulipe vseh barv in oblik, razen tega nam pa cveto od božiča pa tja do junija. Čeprav so tulipe najdekorativnejše in najtrajnejše, saj jih lahko na vrtu pustimo 4 do 5 let popolnoma pri miru, pa bodo vedno lepše in jih bo vedno več, vendar so pa najcenejše, saj pri nas velja čebulica le od 1 do 2 kročevino 1.75 Din! Če jih kupimo več ali pa mešanico vseh vrst in barv, pa 10 čebulic dobimo za 8.50 Din. V stanovanju jih za zimsko cvetje torej gojimo prav tako kot hijacinte, samo toliko toplote ne zahtevajo, zato pa dosti vode. Na vrtu jih sadimo v skupinah po 15 čebulic iste vrste posvodi, kjer le moremo, nikdar bi pa brez tulip ne smele

Kako globoko sadimo na vrtu:

A šmarnice 2.5 cm, B čebulice (Scilla) 3.5—5, C kodeljice ali grozdice (Muscari) 5—7.5 cm, D zvonce 5—7.5 cm, E pod-



lesek ali zafran (Crocus) 5—7.5 cm, F hudičeve hlače ali gladijole, zgodnje 7.5—10 cm, G Chionodoxa 7.5—10 cm, H drobne čebulice narcis 7.5—10 cm, I zgodnje



Pravilno vsajene čebulice tulip.

Vilko Mazi:

Z avtom v Aipe

IV.

Curih, ta trgovski, industrijski in denarski Babilon, je poln življenja. Najhitrejši si ga ogledaš na krožni vožnji z avtomobilom. Seveda, samo od zunaj. Zgovorni cicerone ti pove v ne vem kolikih jezikih, da je Kolodvorska ulica s svojimi kolosalnimi palačami glavna prometna žila v mestu. Potem te opozori ob nabrežju na razkošno palačo Tonhalle in še par drugih znamenitih zgradb. Ko zavijemo nato ob Sihli, ki se izliva zunaj mesta v Limmat, potolaži našo radovednost ob velikem, umetnem slapu, čes, da je tam pod reko zgrajen železniški predor, originalna, pa gotovo tudi zelo draga rešitev prometne ovire. Tam sem se spomnil na našo staro priklarijo o nadvozu ali podvozu preko Dunajske ceste, ki se bo morda vleklo še leta in leta, čeprav se ta rešitev niti primerjati ne da s tehničnimi težkočami in stroški, ki jih je bilo treba tu premagati. Ogledali smo si potem vzorno delavsko četrt mesta, krenili v trgovski center, kjer se umikajo cele ulice starejših poslopij ultramodernim poslovnim hišam. In kaj takega tudi se ne, kakor sem videl potem pod Pestalozzijevim muzejem. To je bila prava pogrebna dirka. Okoli tistega, ki je nosil križ, so se kar opetali škrici. In

tako so dirjali tudi »žalujoci ostali« za krsto, do so si namesto solz brisali samo znojna čela. Manjkalo je samo še muzike s tako »šustarpolko«, da bi bila ta tragikomedija popolna. Naposled smo se povzpeli mimo impozantne univerze in politične skozni razsežno kolonijo vil na Curiško goro, odkoder se nudi očarljiv pogled na mesto in jezero. Daleč proti jugozapadu so kipele pod nebo bele kupole Bernskih Alp, naš cilj prihodnjih dni.

Prav za prav me je mikalo, da bi se bil za 20 frankov potegnil z aeroplanom iz Curiha v Lucern. No, to je samo kakih 40 km značne črte. Na tej progi vozijo avijoni vsakih par ur. Je to že nekaj značni omibnusi promet. Pa mi je bilo vseeno malo od rok do letališča v Dübendorfu in pa razgleda bi ne imel bogve kaj, ker se je začelo popolnoma močno oblačiti. Tako sem ostal raj zvest našemu »konjcu«, ki nas je med valovitim gričevjem kmalu približal Rigiju in Pilatusu ter prelepemu Strickantonskemu jezeru. Žal, da smo zamudili za nekaj minut zadnjo zvezo z vzpenjačo na Pilatus, ki je bil izredno čist in bi nam bil nudil najlepši razgled na »švajca visoke gore«. Ze zvečer, ko smo si ogledovali kolosalno razsvetljeni Lucern, zlasti znameniti Kapellbrücke z visokim vodnim stolpom in luksurijsne hotele ob Nacijski obali, je barometer tam ob prvem mostu smuljivo padal. Hodili smo ga po-

biti gredice z nizkimi vrtnicami.

Prve nam bodo v sobi cvetele rane tulipe: Due van Tholl rdeča in rumena, rožna, škriatna ali tudi bela, rumena Mon Tresor, prekrasno rožna Proserpine, dišeča oranžno škriatna Prinz von Oesterreich in polnjena rdeča z rumenim robom Tournesoli ter polnjena rožna bela Murillo, ki tvori krasne skupine s polnjeno žarečo rdečo Rubra Maxima i. dr. Za njimi čudovito elegantnih barv, pisane in progate monstrozne tulipe ali papagajevke, ki imajo bizarno zvite in narezane cvetne liste, progaste Rembrandtove tulipe končno pa tulipe iz Breede v apartnih bronastih, rjavkastih in motnih oranžnih barvah.

Nove žlahtne narcise z velikimi cvetovi, ki imajo na sredni male kronice ali pa velike trompete, in pa poeteci, t. j. iz naše navadne narcise Narcissus poeticus in tacet z večimi malimi cveti na istem stebelku vzgojene nove vrste, po lepoti, neverjetno prekrasno tiste surove rumene polnjene narcise z naših vrto. Kamorkoli jih vsadite na vrtu, kar med travo v dobro zemljo, jih bo vsako leto več! Prekrasne pa so nove narcise tudi za gojitve v sobi, zlasti vse vrste Incomparabilis, z rodu Leedsa pa Southern Gem, a tudi naša narcisa z Golice odlično uspeva v sobi in zgodaj cvete, vendar pa tudi najbolj ranih narcis ne smemo pred sredjo januarja vzeti iz kleti.

Neprecenljivi za sajenje po vrtnih trah, kjer jih je vsako leto več, in za nizke posode v sobah, so pa pomladanski zafrani ali podleski — crocusi. Popolnoma ali slonokoščeno beli, nežno in temno lilasti in vijoličasti, sinji in temno-modri ter zlatorumeni, emo ali večbarvni ter progasti z malimi ali orjaškimi kelih, vsi so hvalenji, če jih gojimo prav tako kot hijacinte in tulipe, samo da jih pred sredjo januarja ali boljše se pozneje ne prinesemo v toplo svetlo sobo. Ko se prividijo svetlobe, jih pa postavimo na sonce, ker se v senci ne razcveto. Zadovoljne so tudi, če male čebulice kar drugo tik druge položimo na sam pesek ali pa v vlakneno v mah, le da imajo dosti vlage.

Skoraj popolnoma neznane so pa po naših vrtovih prekrasne sorodnice naših perunik, najrazličnejši irisi, ki nekateri svoje cvetove kažejo tudi skozi sneg že meseca februarja. To je Iris reticulata, ljubka temno vijoličasto modra perunika z zlatorumenimi in črnimi konicami slikoviti zaviti cvetnih listov. V juniju cveto v najbujnejših

barvah španski, pred njimi še holandski, pozneje pa angleški irisi v velikimi, ohriden podobnimi pisanimi cvetovi modre, rumene, bele in tudi vijoličaste barve.

Če hočemo šmarnice prignati po zimi do cvetja, moramo kupiti klice, ki so jim gojitelji zadržali rast e tem, da so jih hranili — na ledu ali hladnicah. V novembru posadimo korenine tesno drugo ob drugo v sipo, ki jo zmešamo z žaganjem, ali pa v dobro zemljo, nato jih pa dobro pokrite z vlažnim mahom postavimo za tri tedne v

temno klet, nato pa polagoma v prav toplo sobo ali pa celo na peč, kamor smo pod posodo s šmarnicami položili opeko, da jim ni preveč vroče. Glavno je vlaga in enakomerna toplota in kmalu bo zaduheta vsa soba po majniku, ko bodo na oknu še ledene rože.

S čebulicami, ki nam tudi pozimi delajo največje veselje, ni prav nobenih sitnosti, zato jih pa poizkusimo gojiti sami, ker bo z njimi tudi neizkušen začetnik dosegel očarujoče uspehe.

Dogodki za mejo

Iz istrskih občin.

Gospodarsko krizo v Istri, ki je dosegla v zadnjem času svoj vrhunec, so v razmeroma veliki meri zakrivilo fašistični podestati s svojo neprimerno gospodarsko in finančno politiko v posameznih podeželskih občinah. Neglede na primere korupcij in osebnih spekulacij, kakršne so ugotovili pri zloglasnem Camusu, nekdanjem podestatu v Pazinu, upropaščajo fašistični funkcionarji občine in občane z neprestanimi novimi posojili in davki, z nemeščanjem nepotrebnih uslužbencev, z nabavljanjem novih oprem v občinskih uradih, so lah in drugod.

V poslednjih tednih se je pripetilo spet nekaj takih primerov. Tako je n. pr. pazinska občina najela posojilo 229.000 lir za gradnjo gledališča. Izmed šestih so se sicer trije občinski svetovalci upirali temu investicijskemu posojilu, ker je več kot gotovo, da se gledališče finančno ne bo moglo samostojno vzdrževati, kaj šele amortizirati. Toda fašističnemu »dopolavoru« in drugim sličnim organizacijam je dvorana »nujno potrebna«, novemu podestatu pa so lahorike za fašistične zasluge, čeprav na račun hrvaških davkoplačevalcev, prav tako pri srcu.

Raška občina je najela večje posojilo za gradnjo novega občinskega doma. Motovunska občina je sklenila najeti posojilo 13.000 lir za preureditev motovunske osnovne šole itd. Fašistični tisk seveda pri tem podpira fašistične podestate in slavi njihove zasluge — za zatiranje brezposelnosti. Lepo moralno zadoščenje praznim želodcem istrskih kmetov-davkoplačevalcev!

Po drugih občinah pa so znova navili davčne vijake. Pod firmo »boljše in pra-

vičnejše razdelitve bremen« so povečali občinske davke in takse v Labinju, Pazinu, Piranu, Dekaniju, Izoli in drugod. Po višani so bili davki na vozila in ribiške čolne, gostščina, doklade na dohodarine, takse za uporabo javnih zemljišč itd.

Drugod — v Marezigah, Novem gradu, Hrpeljah, Labinju — so »uredili« službo poljskih čuvajev, tako da so na stroške občanov najeli nekaj novih uslužbencev-fašistov, ki so večina priselenci iz južne in srednje Italije. Ti opravljajo poleg svoje občinske službe tudi delo ovađuhov in karabinjerskih konfidentov, kar je seveda hrvaškemu ljudstvu v nesrečni Istri še prav posebej ljubo in koristno.

»Italia Redenta« tudi v Istri

Kakor v ostalih pokrajinah Julijske in Tridentske krajine deluje tudi v istrski znana asimilacijska šolska družba »Italia Redenta«. V Istri je prevzela predvsem vlogo, ki jo je nekoč igrala irendistična »Lega Nazionale«. Slednja je imela v svojem programu poleg italijanskega irenditizma tudi liberalno orijentacijo mladine in je zaradi tega pod pritiskom fašističnega režima prenehala delovati. Sprit tega pa se je del nekdanjih istrskih »italijancev« popolnoma desinteziriral za nadaljnjo asimilacijo istrske dece. Zaradi tega »Italia Redenta« spodbetka v Istri ni uspevala. S splošno gospodarsko krizo so nastopili za družbo novoročični časi in nastalo je vprašanje, ali ne bo treba morda še letos ukiniti enega ali drugega izmed njenih 50 dečjih zavetišč, ki obstojajo na ozemlju istrske pokrajine.

Družba je skušala spodbetka ohraniti po vsem splošno nacionalen in apolitichen značaj, vendar pa jo je fašizem kmalu absorbiral. Odtlej deluje kot ena izmed najbolj šovinističnih organizacij proti vsemu, kar je v Italiji slovanskega. Njeni učitelji in učiteljice zastrupljajo slovansko dečo v otroških vrtec z janičarskim duhom in ji vtepaajo v glavo imperalistične ideje fašističnega režima, ki mu krivična meja na Snežniku še ne zadostuje.

Te dni so v Pulju pod vodstvom praktike žene Foschije ter s sodelovanjem fašističnega pokrajinskega tajnika in tajnice ustanovili poseben patronat v korist te družbe. Patronat si je nadel nalogo, preskrbeti vsem istrskim otrokom, ki obiskujejo vrtec družbe »Italia Redenta«, obliko in obutev za zimo. Pričeli so že s širokopotezno akcijo, da zberejo nove Judejeve groše, s katerimi bodo odkupili slovanskemu ljudstvu njegovo najdražjo lastnino, njegov lastni zarod.

Procesi proti beguncem

Na sodišču v Ajdovščini sta se vršila pretekli teden dva procesa proti dvema obtožencema, ki sta brez pomena lista zbežala čez mejo, a se nato spet vrnila v domače kraje. Lojze Pev iz Vrhnjoli je že leta 1928. zbežal iz Italije. Po dolocilih poslednje amnestije je bil oproščen. Vipavec Ivan Mesestral, star 38 let, pa je bil obsojen na 5 mesecev ječe in 3000 lir denarne kazni.

Pred reškim sodnikom se je te dni zagovarjalo sedem beguncev. Josip Lujčević iz Pazina, star 24 let, 49-letna Marija Flere iz Lokve in 19-letni Viktor Rigo iz Dobrovice so bili obsojeni na trimesečno ječo in po 2000 lir denarne kazni, slednja dva pogojno, 24-letni Lojze Seblin, 24-letni L. Rustjan, Lojze Zovici in 19-letna Avsonija Tuhtan, vsi iz Pazina, pa na 4-mesečno ječo in po 2100 lir denarne kazni.

Medtem so preteklo sredo organi goriske policije zaradi enakega prestopka prijavili sodišču sestri 24-letno Ando in 19-letno Marijo Jelincičevici iz Gorice. Obtožbeni sta sestri Zorka Jelincič, ki je bil, kakor znano, po fašističnem posebnem sodišču za zaščito države in javne varnosti v Rimu obsojen na 20 let ječe.

Nesreča v raškem premogovniku

V raškem premogovniku so v sredo kopali nov del enega izmed rovoj. Ko so s minami napravili večje vdolbino v hrib, so se lotili trije delavci, med njimi 42-letni Slobodan Čule iz okolice Labinja in Matej Visković, ogródja, s katerim je bilo treba podpreti stene in strop, da se ne bi zrušili. Nenadoma pa se je tedaj utrgal plaz, ki je zasul vse tri rudarje. Čule, oče 5 otrok, je bil na mestu mrtev. Visković je dobil hujše poškodbe, tretji delavec pa je ostal skoraj docela nepoškodovan. Delavci so pri delu opazili znake nevarnosti, a niso smeli opustiti dela, dokler jim paznik — prepzono — ni dal predpisanega znamenja.

F. K.

Kmetijski vestnik

Odpis davka ob elementarni škodi

Uredba o odpisu davka ob elementarni škodi na podstavi čl. 12. in 159. zakona o neposrednih davkih je v izvrševanju pomankljiva, kakor se je v praksi zlasti letos večkrat pokazalo. V neki občini je bil pred kratkim silen vihar, ki je podrl mnogo kozolcev. Kozolci so bili polni žita ter je nekemu posestniku podrla kozolec v gmovje. Ko je posestnik vžil izpod ogródja kozolca in gmovja, se je spnopte tako otrelo, da ni ostalo na njem niti 10% zrnja. Takih primerov je bilo več.

Izvršila se je takoj cenitev po občinskih cenilih in sestavil se je zapisnik ter odposlal na katastrsko upravo za odpis davka. Katastrska uprava je dala negativen odgovor, da ne more ničesar odpisati, pri čemer se je sklicevala na čl. 6. predmetne uredbe, ki pravi: »Za davčni odpis je pogoj, da je nastopil elementarni dogodek pred žetvijo ali med njo, ne pa po njej. Zaradi tega se odpis davka dovolji, če je nastopil elementarni dogodek (poplava, nevihta, požar, rušenje zemljišča itd.) takrat, ko so bili poljski pridelki že oddaljeni od tal (stebila, bilke), toda so bili še na polju (v snopih, kopicah, kopah itd.) pripravljeni, a ne še popolnoma spravljani, pod streho ali shranjeni (n. pr. v stogih, konah itd.).«

Uredba ni dovolj jasna, kajti med drugim pravi čl. 6: »Ko so bili pridelki še na polju pripravljeni, a ne popolnoma spravljani pod streho ali shranjeni.«

Kaj se razume pod »popolnoma spravljani«? Po mojem mnenju so pridelki popolnoma spravljani takrat, kadar so spravljani v žitnicah, ne pa takrat, ko so še na sušenju v kozolcu. Mislim, da je to večja elementarna neizgoda, ko je žito iz več parcel spravljeno skupaj v kozolec in se ta podre z žitom vred tako, da se žito vsuje, kakor pa takrat, ko je žito na polju, ter nesreča uniči samo nekatere parcele. V navedenem primeru tpi posestnik poleg izgubljenega žita še škodo zaradi uničenega kozolca. Ni dovolj, da nima posestnik kaj jesti, nego ima še stroške, da postavi, odnosno popravi kozolec.

Kaj ni dovolj povoda za odpis davka ob taki elementarni neizgodi? Pozivam ge. poslane, da se za reč zanimajo in izpolnjujejo popravke, odnosno izpolnijo omenjene uredbe, da bo imel kmet tudi v takih primerih vsaj nekaj podpore z odpisom davka.

Dobro bi bilo, da bi banska uprava imela za take primere fond, ter bi dala priza-

detim vsaj nekaj podpore. Podpora naj bi se pa delila res strogo pravično.

Franjo Bulc, Mirna.

Blagodejnost trijerja

V letošnjem letu je žito razmerno slebo obrodilo, saj sta snet in še bolj rja uničila dober del posevkov. Pridelki so povečini malenkostni, pšenica in ječmen sta drobna, le delno rž in pa oves sta izjemni. Velika preizkušnja je bilo za našega kmetovalca letošnje leto; pokazala se je z vso trdoto škoda starokopitnosti, da še danes ne posvečamo odbrbi semenja potrebne pozornosti. Mašuje se to leto za letom na nas samih in menda bo enkrat tega dovolj, da se poprimemo vseh sredstev, ki nam bodo zagotovili večje in boljše žitne pridelke.

V časih ugodnih kuppijskih razmer, ki so žal z letom 1929. minili in se bogve kdaj zopet povrnejo, smo si sicer pomagali z nakupom dragih semen iz tujine. Enostavno je bilo to delo: plačalo so se velike vsote za seme, naložili smo mnogo motilo, in zadovoljni smo bili, če je doletelo žito vsaj enkrat ali dvakrat dobro obrodilo. Tudi temu se je moralo napraviti enkrat konec. Razne ovire, predvsem pa huda kriza je zastavila tu svoj zapah.

Splošno prevladuje mnenje, da moramo posvetiti odbrbi semena domačih sort žita prvo in najglavnejšo pozornost. Benovinsko podjetje v Belčinih vzgaja prvovrstno domače seme, ki bo brezdvomno povzdignilo naše žitarstvo.

Naša samopravna oblastva so mnogo storila v tem pogledu in so po svojem strokovnem aparatu pospeševala s potrebnimi sredstvi pridelovanje žita. Nekateri strokovnjaki so se mnogo trudili pri bivših politikih, da so dosegli potrebna sredstva za nakup čistilnikov, to je trijerjev in sortatorjev. Nakup teh se je izvršil po večini s primernimi prispevki Kmetijske družbe v Ljubljani, ki je na stotine trijerjev porazdelila na občine in tako izrinila stare čistilnike, ki niso več ustrezali svojim namenom.

Kaj bi pomenilo pri letošnji jesenski setvi, če ne bi imeli teh trijerjev? Ljudje bi morali sejati manjvreden drobir in posledice tega bi bile zelo slabe. (Op. ured: Kakor čujemo, v vsej banovini ni trijerjev, ki bi imeli sita za ječmen.)

Blagodejnost trijerjev je na dani. Najbolj zakrknjeni in starokopitni kmetovalci so ga morali letos uporabljati kljub silnemu pomanjkanju gotovine in so radi plačali malenkostno odkodnino za čiščenje svojega semenskega žita.

F. K.

tem tako dolgo gledat, da nas je dež napodil v posteljo. Brezupno jutro. Vse do tal zagnjeno v umazane megle. In potem ves božji dan dež in dež. Prav tako, kakor tiste jutranje megle, smo se tudi mi klavnu vlačili po mestu, dokler nas ni zaneslo v interesantni »ledeniski vrt« (Gletschergarten), ki je zares vreden obiska. Tam vidite nad vse nazorno, kako so si v sivi pradavnini utirale ledene gmote pot preko sedanjega jezera. Tuat večjih in manjših »ledeniskih minov« (Gletscherminnen) so po naključju odkrili na tistem prostoru. Največji ima okrog 10 m v premeru, ob njem leži še večitona granitna obla, ki se je pred milijoni let izlobočevala na dnu tiste kotanje. Seveda imate tam tudi lep alpski muzej z zanimivimi prazgodovinskimi najdbami. Okolice tega vrta pa poži vi kolosalni, v živo skalo izdolbeni lev, nič manj pa tudi originalni verzi na nekem paviljonu, ki bi jih nekako takole ponašali:

Če zna kedó na temle svetu — zadovoljiti vse ljudi, lepo ga prosim, da še mene — te umetnje nauči.

Užitke je bil tudi veličastni orgeleski koncert v katedrali, no, in prav dobro se nam je tudi zdelo, ko so nas zvečer izvohnili v veliki, nabito polni restavraciji »Flora«, da smo iz Jugoslavije, pa so nas

koj za marseljevo pošastili z našo himno. Seveda ima taka počastitev navsezadnje jako prozoren namen, pa je tudi res, da človeka, tako daleč od doma, vseeno prijetno iznenadi.

Ne vem, kako je to, že v Innsbrucku in potem v vsakem vrvežu me je zagrabila ta misel: Toliko obrazov! Srečavamo se, ujamemo z očmi za en sam skop trenutek, da si ne utegnemo ničesar povedati. In tako si ugasnemo drug drugemu na vekomaj v ta atom časa, ki nas nosi po zemlji. Čisto druge ljudi boš spet srečal jutri in pojutrišnjem, natančno tako kakor danes in večeraj, kakor filmska kamera s frekvenco 1 : 1, da nazadnje nimaš kaj projicirati. Gospod direktor, ki je bolj viden sveta, je dojal v jako izbranih besedah, da so take misli »kolosalno neracionalne« kar bi se reklo po domače: velika oslarija, kajti, da si človek z njimi samo greni užitek in se je treba na poti otresti vsake sentimentalnosti, pa sem si jih potem tudi zares izbil iz glave. Barometer je kljub temu še vedno lezel navzdol. Ni nam ostalo drugega, nego da jo poberemo naprej.

Vse do Vitnaua je tiščala gosta megla na jezero. Nekaj metrov visoko se je videl tir železnice, ki pelje od tod na Rigi. Kmalu onkraj Gersaua pa se je razklopalo in že se je izlščila široka lisa vedrega neba, iz katere je obilo solnce bližnji Brun-

nen in vso Urnersko kotlino, zadnji in najlepši del Strickantonskega jezera, v vsej svoji glori. Pa je komaj ostala za nami znamenitica Axenstrass: s svojimi tuneli in galerijami in smo na Tellpatte ustili avto, da bi si ogledali pod strmo pečino Tellovo kapelico, kjer je ta narodni junak ušel Gesslerjevemu krempljem, se je spet odprlo nebeško rešeto in nas blago slavljal potem daleč v dolino Reusse.

Ta dolina, ki se dviga v hudem vzponu na Andermatt, je ena najromantičnejših v vsej Švici. Stisnjena med silne granitne stene, daje peneci se Reussi za vsakim ovinkom bolj pošastne oblike. Z neverjetno drznostjo so izpežljali tod železnico, ki se mora prenotati celo skozi par velikih krožnih tunelov, da doseže visoki Göschen, izhodišče skoro 15 km dolgega šentgotthardskega predora. Višek romantike pa je v prosluli soteski Schöllenen ob »hudičevem mostu«. Tu so se l. 1799 vršili srditvi boji med Francozi in Rusi. Nanje spominja 12 m visoki križ Suvorova vklean v živo granitno steno, s posvetilom v velikih cirilskih črkah. Zelo sem

Milijoni se mu obetajo

Andrej Mustafin pričakuje iz Švice 60 milj. frankov

Ljubljana, 1. oktobra.

Andrej Vladimirovič Mustafin je gojenec inženjerske podoficirske šole v Mariboru. Vojaščina mu je takorekoč že v krvi. Njegov oče knez Vladimir A. Mustafin je bil divizijski general v Rusiji, zdaj pa živi v Parizu kot predsednik Udruženja ruskih invalidov. Andrejev starejši in edini brat Nikolaj je takisto bil oficir. Kot kapetana ga je pobrala svetovna vojna. Andrejeva mati gospa Helena pa biva v Ljubljani. Ko



je Andrej vprav te dni bil pri njej na dopustu, ju je oba presenetilo poročilo iz Švice, da so ob reviziji safov v neki švicarski banki našli oporoko blagopojnega Nikolaja Šahova, bivšega predsednika senata v Petrogradu, ki pa je po ruski revoluciji živel v Švici in je perš štirim leti umrl v Lozani. Zupustil je sila veliko premoženje in v oporoki določa, da pripade generalu Vladimiru Mustafinu 20.000.000 frankov, njegovemu sinu Andreju Vladimiroviču, katerega je imel posebno rad, pa vse ostalo premoženje in to je okrog 60 milijonov frankov.

Švicarskih ali francoskih? Ne, tega pa še ne moremo natančno povedati. Gospa Helena pravi, da gre za vrednost v francoskih frankih, mladi Andrej Vladimirovič pa je prepričan, da gre za švicarske franke, kar bi v dinarjih dalo milijardno dedščino. Nu, v dobrem tednu bo vse jasno. Šestdeset milijonov — pomislite, koliko je to že v dinarjih!

Slovinci smo glede stricev in bogatih dedščin zelo skeptični. Ali kakor se tu kaže, novica o izredno veliki dedščini ni brez podlage. Pokojni Nikolaj Šahov je bil stric generala Vladimira Mustafina. V jaroslavski guberniji je imel ogromno posestvo. Mož pa je bil previden in je v slutnji velikih dogod-

kov že pred vojno spravljaj kapital v švicarske banke. Ob revoluciji je emigriral v Švico in si je pri Lozani kupil krasno posestvo; tu se je zlasti posvetil vzorni živinoreji in mlekarstvu. Šahovi so bili v Mustafinovi so njegovi edini sorodniki ter s tem tudi edini dediči.

Tudi Mustafinovi so imeli svojčas lepo premoženje v jaroslavski guberniji. Iz Rusije so pobegnili leta 1921 ter preko Carigrada in Soluna prispeli v Jugoslavijo. Andreju Vladimiroviču je takrat bilo 11 let. Dočim je oče dobil službo pri direkciji državnih železnic v Ljubljani, je mali Andrej Vladimirovič šel v rusko kadetsko šolo v Gorazdi pri Sarajevu in je dovršil šest razredov, lani prvega oktobra pa je bil sprejet v inženjersko podoficirsko šolo v Mariboru. Zdal je vse, kar mu je pri vojaki, toda zdaj, seveda, ko se mu obeta velikanska dedščina, utegne premenjati svoje načrte za bodočnost. Dekliško nežen, lepo vzgojen in zaradi tako veslega sporočila iz Švice vidno vznemirjen in blid nam je pripovedoval takole:

»Otrok sem še bil, ko smo bežali iz Rusije. Komaj se še spominjam, kako smo živeli v Petrogradu in tudi v Vilni. Živel smo dobro, a vse to mi že blede v spominih. Papančkovega strica Nikolaja Šahova se pa seveda dobro spominjam. Djeđuška smo mu pravili. Samec je bil in papanka je imel zelo rad, mene pa prav tako. O blagi djeđuška, okrog osemdeset let je bil star ko je v Švici zatisnil oči. Štiri leta se je vlekla ta stvar z dedščino — zdaj se je vendar zgodilo. Ruski advokat Griffenbelz, ki živi v Zagrebu, je pretekel tork dobil obvestilo iz Švice, da so v banki našli oporoko. Hitro se je popeljal v Maribor. Ker me pa tam ni našel, je prišel za mano v Ljubljano. Nato se je po dogovoru z mano in z mamom odpeljal v Švico, da tam uredi vse potrebno, in se bo 5. ali 6. oktobra vrnil. Tu pa smo celo zaupali poverili odgovorniki dr. Ivanu Lovrenčiču. Verjame, ta stvar je čisto resna, dedščino bomo dobili. Kaj bom z njo počel, me vprašate. V Ljubljani bom kupil vilo, to je prvo. Ne verjamete, kako mi je pri vas všeč in pa mamica živi tu. Nu, jaz pa bom lepo dokončal podoficirsko šolo v Mariboru, a nato pojdem v Pariz, na Sorbono. Rad bi se dobro in temeljito izšolal.«

Tako nam je pravil mladi knez. Mnogo sreče mu želimo poleg težkih milijonov.

Nesreča tovrnega avtomobila

Višnja gora, 1. oktobra.

Naši višnjegorski klaneci so s svojimi strminami že od nekdaj trd oreh avtomobilistov, ki pa imajo, kakor se zdi, kljub številnim nezgodam posebnega priprošnjaka v nebesih. Večina nesreč namreč mine skoraj brez posledic, čeprav mnogokrat lete treske od avtomobilov. Tudi v petek popoldne se je pripetila taka nesreča, ki je sicer napravila precejšnjo materialno škodo, ni pa k sreči zahtevala človeških žrtv.

Peljal je šofer Knežič s tovrnim avtomobilom znamke »Scat« v spremstvu Ivana Borštnarja polno pohištva za dve učilnici iz Ljubljane v Karlovac. Tik pred Višnjo goro, tam kjer cesta v hudem ovinku močno pada, so odpovedale zavore. Ker voza ni bilo mogoče ustaviti, niti ni mogel šofer zavoziti s ceste v stran, je avtomobil drvel s pospešeno hitrostjo navzdol. Pod tako zvono rdečo skalo šofer ni mogel več okreniti volana in avtomobil se je prevrnil v levi občestni jarek z vsem tovorom vred. Razbilo se so vse žipe, tudi avtomobil iz bil od strani močno poškodovan. Zalosten je bil pogled na lepo novo psiho in visoko omaro, ki sta se razbili na kose. Šofer in njegov spremljevalec sta ostala nepoškodovana. Ves tovor je nato prepeljal Anton Eršnjak iz Hudega na svojem avtomobilu. Tovorni avto je last ge. Marije Marenčičeve iz Ljubljane.

Požar sredi noči

Škofja Loka, 1. oktobra.

Škofjelški notar g. Stevo Sink ima pri Sv. Barbari v občini Zmuncu precej obsežen kmetijo, ki ji pravijo na Osojeh. Poleg stanovanjske hiše je bila dobrih 200 korakov proč sušilnica za sadje, ki se je uporabljala tudi v druge gospodarske svrhe. V noči na petek pa je na doslej nepojasnjen način prišla okoli polnoči sušilnica goriti in je pogorela do tal. Ogenj so prvi opazili Škofjelčani z Mestnega trga. Kljub pozni uri se je odpravila večja skupina Ločanov na pomoč, zlasti ker so sodili po plamenih, da je gorela vsa ovsjaka domačija.

Ker je bila sušilnica na samem in tudi vode v bližini ni, na gašenje ni bilo mogoče misliti. Pogorelo je vse in je škoda prav znatna. Poleg raznega poljskega in hišnega orodja, slame in sena je uničil ogenj nad 20.000 kg apna, ki ga je nameraval uporabiti gospodar pri obnavljanju kmetije. G. Sink sušilnice ni imel zavarovane.

Vse okoliščnosti so kazale, da je bil ogenj podtaknjen po zločinski roki. Zato so škofjelški orožniki uvedli obsežno preiskavo in prijeli nekega mladeniča in nekega starejšega možkega, ki sta bila oba odvedena v zapore okrajnega sodišča. Fanta so po zaslišanju izpustili, pač pa je bil kot nujno osumljen, da je zažgal zgradbo s cigaretnim ogorkom, pridržan na sodišču drugi aretiravec.

Stanje osnovnega šolstva v Ljubljani

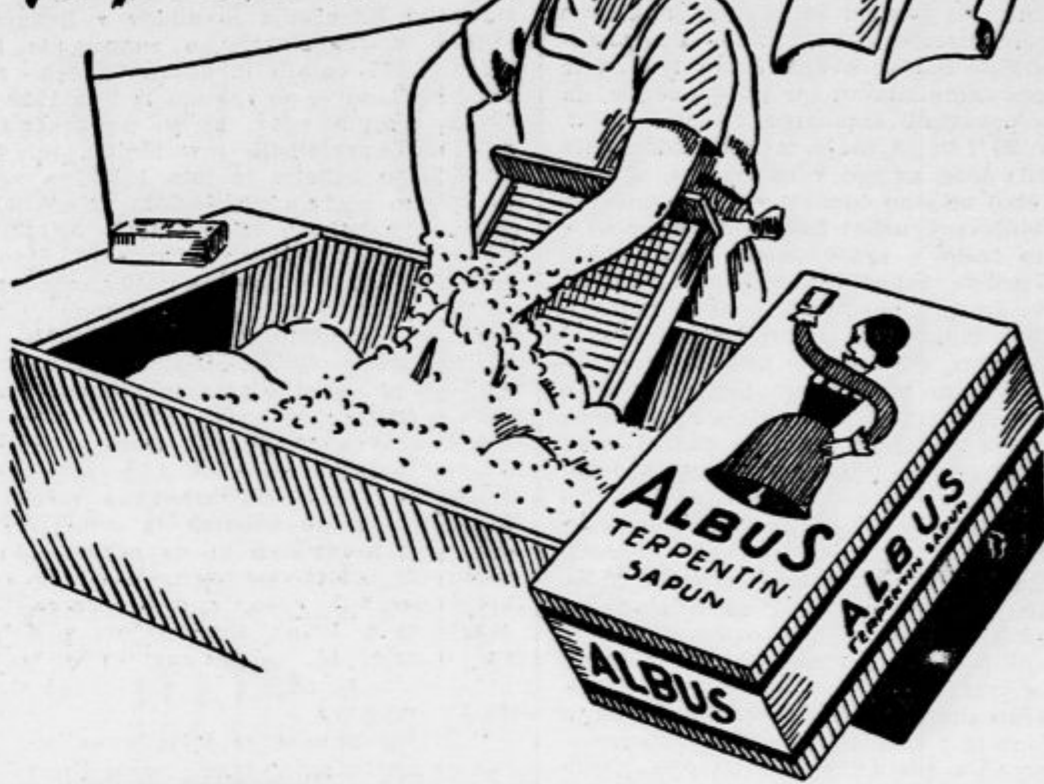
Ljubljana, 30. septembra.

Človek, ki vsako jutro srečuje na ulici sto in sto otroških obrazov, sto in sto šolskih torbic in skoraj prav toliko važnih, nad vsako mero važnih otroških pomenkov o domačih nalogah, o gospodih učiteljih in o gospodih učiteljicah ter o vsem tem velikem in zanimivem — ta človek najbrž pač nima pravega pojma o tem, na kakšen živahen način in s kakšnimi bridkimi težavami se vrši vse to pisano dejanje in nehanje v Ljubljani, katerega namen je, iz drobnega, pisane družba dela celice celice v celice zene.

Vsega skupaj je v Ljubljani 4161 šolskih otrok, izmed katerih jih 3288 hodi v državne, ostali pa v zasebne osnovne šole. Osnovnih šol je 14, med njimi 11 državnih in 3 zasebne. Na državnih šolah pride na razred povprečno 33, na zasebnih pa po 46 otrok. Po narodnosti se šolariki delijo takole: Jugoslovenov je 4078, Nemcev 69, Čehov 8, Rusov 4, Italijana 2. Po veri pa: rimskih katolikov 4094, pravoslavcev 56, evangeličanov 9, mojzesovcev 2.

Vsa ta pisana mala vojska zajema učnost v 124 razredih in učnost vseh vstopa

Otroško lahko je prati z



ALBUS-terpentinovim milom.
Obilna pena ALBUS-mila v spojitvi z močno nesnago razkrajajočim terpentinom naredi, da je pranje z ALBUS-terpentinovim milom otroško lahko.

v glavnice vsega skupaj 207 razrednih, predmetnih ter verskih učiteljev.

Mestnih šolskih poslopij premore Ljubljana 8, nekatere šole in oddelki pa se stiskajo po 3 zasebnih zgradbah. Po vse se je šolstvo v Ljubljani zelo razmahnilo, število otrok je naraslo, nastale so 4 nove mešarske šole — gradilo pa se vsa leta po vojni ni nič novega in tako živijo naše šole v pravcati stiski in gneči. Pod eno streho se tlačijo po več šol, na VI. deški (Šiška) so drug zraven druge nastajene kar 4. V celini primanjkuje 31 učnih prostorov, 11 delavnic, 6 telovadnic, pa tudi več kabinetov za učila in konferenčnih sob. V programu je zidava dveh novih šolskih poslopij — osnovna šola za Bežigradu, ki je v resnici zelo potrebna, ker se ta del mesta s silovitno naglico širi in ker je šišenska šola res preobremenjena, potem pa internatna pomožna šola za duševno zaostalo dečo, ki se zdej na skromen način stiska na Grabnu — toda realizacija teh načrtov se zaradi splošne gospodarske stiske odlaža. V zadnjih sedmih letih je število šolskih otrok na mestnem teritoriju naraslo za 34%, število paralel: ki so se v tem času otvorile, pa je v čisto nezadostnem razmerju s tem porastom. Zlasti dekliške šole so čez mero prenapolnjene.

Otroških vrtec je v Ljubljani 5; trije so mestni, eden je na vadični, eden pri uršulinkah. Potem so v mestu 4 dnevna zavetišča za revno šolsko dečo, ki čez dan potrebuje nadzorstva. V teh se otroci pod nadzorstvom učiteljev pripravljajo na šolo ter prejemajo tudi obed. Kakor je ta ustanova v socialnem pogledu zelo koristna, vendar pa sedanja zavetišča higieniskim predpisom po večini nikakor ne odgovarjajo in bo treba tu še mnogo skrbnega zboljšanja.

Velikega pomena za šolsko vzgojo so na vsak način šolska dvorišča in šolski vrtovi. Na dvoriščih se morajo otroci, ki so po ure in ure zaprti v učilnice, v odmoru malo razgibati na svežem zraku. Šolski vrtovi pa so potrebni zlasti za delovno vzgojo otroka in pa za vzdrževanje stika med otroško dušo in življenjem narave. Za to pesem sredi Ljubljane seveda ni veliko prostora. Šolska dvorišča — za vsa-

kega otroka naj bi bilo po zakonu 4 m² prostora na dvorišču — ne odgovarjajo. Nekaj podobnega je v vrtovi. Vzorec šolski vrt ima samo šola na Barju, manjša sta še na Prulah in v Šiški. Zato je mesto ustanovilo obširen centralni šolski vrt, ki ga pa zaradi oddaljenosti ne morejo a pridom uporabljati vse šole.

Šolarske knjižnice premorejo 7421 knjig, ki so bile v preteklem šolskem letu izposojene 17.243 krat; znamenje, da so ljubljanski otroci zares ženejo za učenostjo. Učiteljske knjižnice štejejo 1617 knjig.

Kdo je požigalec v Nevljah

Kamnik, 1. oktobra.

Trikratnega požigalca v neveljski občini pri Kamniku orožniki kljub vsestranskemu polzvedovanju še niso mogli izslediti. Požigalec je svoje zločine že v naprej dobro pripravil, kar kaže tudi v delstvu, da je pri zadnjem požaru pri posestniku Novaku pokvaril pred požigom vodnjak, da bi ljudje ne mogli tako hitro priti do vode. V cev vodnjaka je potlačil dva težka kosa lesa in ko so ob požaru ljudje planili k vodnjaku, niso dobili vode. Vzrok so ugotovili šele prihodnjega dne. Sumijo, da je imel požigalec prvotno namen zažgati gospodarsko poslopje s hlevi in skedenjem, pa se je najbrž zbal, da bi ga kdo ne opazil skozi kuhinjsko okno, kjer je gospodinja že ob treh zjutraj pripravljala peko. Kakor so ugotovili, je požigalec po storjenem dejanju zbežal čez njive proti gozdu. Ko je nekdo hitel k požaru po poti, ki drži izpod skale proti kamolomu, je oddalec videl možko postavico, ki je v senci grmovja opazovala požar. Ko je neznanec zagledal po poti hitečega moža, je skočil za grmovje in se skril. Na vprašanje: »Kdo si, kaj delaš tu?«, je s potrpljenim glasom, kakor bi hotel posnemati žensko: »Doma smo se aprila, pa sem ušla. Možu, ki je hitel na kraj požara, ni niti od daleč prišlo na misel, da bi mogel biti to požigalec, zato se ni niti nimal več za tuj postavbo v grmovju. Posestniki v neveljski občini so v velikem strahu, da bo brezvestni požigalec še naprej izkušal požigati, zato so uvedli pri vsaki hiši nočno stražo.

Svežo, čisto polt

in bele, mehke roke dobite z redno uporabo

NIVEA-CREME



Obraz in roke dobe svežo, negovano polt, če lih nadržnete in na lahko masirate redno zvečer in predno se podate na prosto z Nivea-creme. Nivea-creme nadomešča potom eucerita maščobo kože, ki se je izgubila in hrani ter joča na ta način tkivo, aktivira delovanje celic, tako da postane koža zopet čista, mehka, gladka in mladostno sveža.

Nivea-creme: Din 5.00 — 22.00

Jugosl. P. BEIERSDORF & CO. d. s. o. l. MARIBOR
Gregorčičeva ul. 24

Četrto stoletje v službi Talije

Pomislite: Bojan Peček, naš operetni junak, ljubljene Ljubljanske operetnega občinstva, bo kmalu obhajal jubilej. Ljudje majojo z glavo. Jubilej? Kakšen jubilej neki? Pomislite — 25-letnico udejstvovanja na odr. Dekleta in gospe stikajo glave: Koliko je pa prav za prav star tale naš Bojan? Nespodbitnega odgovora ni od nikoder.

Naj bo kakorkoli, stopl sem k njemu in ga obsul s svojo reportersko radovednostjo. In Bojan Peček mi je pripovedoval v kotu intimne Kongresne kavarne med drugim to-le:

Kako sem prvič izgubil veselje

Bilo je pred 23. leti. Imel sem za seboj že dve leti gledališkega dela. Pripravljaj sem se pod Nukičevim vodstvom za javno dramsko produkcijo v Narodnem gledališču v Ljubljani. Kar pride k meni novo pečen član dramske šole Rado Železnik in me prosi, naj mu kot »strokovnjake« pokažem, kako naj igra vloga, ki jo je pravkar dobil. Meni, mlademu začetniku, je ta prošnja hudo imponirala. Nos se mi je kar zavihal.

S tovarišem Radom sva se pridno učila in pri prvem nastopu se je Železnik imenitno odrezal. Ves vesel se mi je zahvalil za pouk. Mene pa je takrat prešlo vse veselje. Meni je bila treba skoro dve leti študija in dela pri gledališču, da sem dosegel uspeh. Železnik pa je potreboval le nekaj mesecev.

Kako je pred 20. leti živel slovensko gledališče v Ljubljani

O tem nam najbolje priča ta-le opazka, ki je izšla v »Rdečem praporu« dne 6. decembra 1910 in ki jo še varujem med svojimi spomini:

»Kaj sme in more upati za svojo bodočnost majhen narod, kateremu je kultura deveta briga, umetnost zadnja potreba? Koliko resnobe se sme pripisovati zahtevam naroda na univerzi in drugih takih rečeh, ki ne zna ceniti tega, kar že ima v kulturi. Imamo slikarje, kiparje, igralce, pisatelje itd. Delajo in se trudijo in ubijajo ter zapravljajo svoje zdravje in življenje, a kakšno je plačilo? Slovensko

gledališče je žalosten simbol naše kulturne mizerije. Tako majhno je naše gledališče, da bi komaj zadostilo potrebe majhnega podeželskega mesta. Ljubljana pa hoče biti kulturno središče vseh Slovencev in vendar s svojimi skoro 50 tisoč prebivalci ne more napolniti gledališča niti ob najzanimivejših predstavah. Če igrajo Ibsonovo dramo, bi se v gledališču lahko še plesalo. Po enkrat, dvakrat igrajo dobre drame, potem pa morajo k večjemu počitku v arhiv. Upajmo, da dožive »Stebri družbe« vendarle reprizo.«

Abonma za »pare in »nepare«

Imeli smo samo dvoje abonmajev, in ocer za »pare in za »nepare«. Zgodilo se je tudi, da smo igrali samo za »pare, za »nepare pa ni bilo več občinstva. Ko smo igrali burko »Nebesa na zemlji« štirikrat, so že vsi lepaki naznanjali z velikimi, rdečimi črkami: »Četrtilč, četrtilč!

Operete tiste čase nismo toliko gojili, pač pa narodne igre kakor »Rokovnjake«, »Desetega brata«, Martina Krpana, »Le-gijonarje« itd. To so bile igre, katere je tedanji intendant g. Fr. Govekar pisal za našega slavnega, nepczarjevalca Antona Verovška. Te igre so polnile leto za letom gledališče.

Ker so naši ljudje kar trumoma obiskovali nemške operete, je tudi g. Govekar začel sam v slovenskem gledališču dajati moderne operete, tako mu je pridobil mnogo novega občinstva.

Iz sramežljivosti sem se skril...

O kje so časi, ko smo dobivali v šestih poletnih in počitniških časih samo polovico plače (le prvi igralci so dobivali vse leto polne plače)! In ko je naše gledališče dobivalo samo 30 tisočakov mestne podpore! Kako je mogel dolgoletni intendant, sedanji nadsvetnik g. Fran Govekar, tako vzorno voditi slovensko gledališče, mi je še danes uganka.

V poletnih mesecih, ko ni bilo sezone, smo navadno gostovali po Sloveniji in Hrvaški. Nekdo smo igrali v Kamniku veselo igro »Gospod senatore«. Jaz, najmlajši med igralci, sem igral vlogo starega senatorja. Občinstvo se vedno najbolj zani-

ma za glavne vloge. Tako je bilo tudi to pot. Po predstavi so hoteli ljudje v restavraciji videti glavnega junaka. Na odr nisem imel treme, zdaj sem jo pa imel. Iz sramežljivosti sem se skril v kuhinjo in tam večerjal. Ko so me pa je odkrili, so me burno pozdravljali, mene, mladega dečka, ki je igral starega senatorja.



G. Bojan Peček

Ko smo gostovali v Mariboru, so se izpremenile ovacije v demonstracije po Nemcih pred Narodnim domom proti »slovenskim predstavam« v »nemškem Mariboru«. Občina v Mariboru nam ni niti dovolila, da bi nalepili slovenske lepake po mestu.

Pocen sem jo odkuril...

Nekdo je vodil turnejo moj učitelj, sedanji višji režiser v Zagrebu g. Hinko Nučič. Igrali smo v Narodnem domu v Opatiji. Odigral sem že precejšen del svoje vloge, čakal sem še samo na zadnji del ob koncu. Imel sem uro odmora. Ker sem bil močno utrujen, sem odšel v sobo in legel na divan in kmalu zaspal.

Buren aplavz in »živio« me je predramil. Pomislil sem: zdajle se bo pričelo tretje dejanje. Urno sem odšel na oder. Tu pa me ustavi tovariš Poveh in reče: »Smo že končali. Brž se skrijte, da vas Nučič ne opazi. Mislim, da vas ni pogrešal, ker sem vas rešil tako, da sem preskočil celo stran!« Bil sem lačen, vendar pri večerji nisem imel teka. Zdel sem za mizo in čakal, kdaj se bo utrgal nad menoj oblak... Tedaj pa mi prinese kuverto z dnevnim honorarjem in z listkom: »Honorar za današnji predstav, čeprav ste sodelovali samo pri polovici predstave!«

Oddahnil sem se. Pocen sem jo odkuril. Ne poceni, celo s honorarjem.

Kako velik travnik!

V otroških letih sem vedno sanjari o morju. Šele v 18. letu sem se odpeljal proti Trstu. Kar zagledam nekakšno ravnino pred seboj.

Kako velik travnik! sem vzkliznil.

Sopotnik ob meni je namršil obrvi in resno opomnil:

— To je morje!

V Trstu smo imeli velik uspeh pod vodstvom tovariša Milana Skrbinskega. Uspeh, ki nam je prinesel slavo. Skrbinsku pa ravnateljsko mesto v Trstu.

Žirardi okoli vratu

Ob kmcu svetovne vojne, ko se je Avstro-Ogrska že temeljito majala v temeljih, sem gostoval z ošješkimi gledališčem v Sarajevu.

Po enomesečnem gostovanju nas je navdušeno občinstvo obsulo s cvetjem in vencic, med katerimi so bile hrvaške in tudi srbske trobojnice. Policija je bila besna. Vdrla je za kulise, mi smo pa med tem »izdajalske« srbske trobojnice že poskrili. Po predstavi so nas nosili na ramenih v hotel. Tudi mene seveda. Na glavi se mi je bleščal nov »žirard«. Manifestacija pa je nenadno postala demonstracija: Zivela Jugoslavija! se je razleglo po ulicah. Nastala je gneča, vlekli so me za rokave in za slavniki. Tedajci se znajdem med gručo ljudi v neki sarajevski ulici. Ozrem se in vidim, da se mi krohočejo: šele zdaj sem opazil svoj preluknjani novi žirardi — okoli vratu.

Papačjevo »Malo gledališče«

V začetku svetovne vojne so zaprli slovensko gledališče v Ljubljani. V teh hudih časih sem se obrnil do našega nestorja g. Danila. Vzpodbujal sem ga, da bi odprl svoje gledališče.

In res! Podjeten kakor je vedno bil, je odprl svoje »Malo gledališče« v Mestnem domu v Ljubljani. Predstave so bile prav dobro obiskane, le ob koncu sezone je bil obisk slabši. Ko nam je nekdo izplačal gaže, mu ni niti ostalo toliko, da bi bil poravnal račun za razsvetljavo pri mestni elektrarni. Zagrozili so mu, da mu bodo odvzeli luč. Vsi smo bili v strahu, da ne bomo mogli več igrati, le papači je stal miren, kakor je še danes: miren, brezbrljen, četudi švigajo strele nad njegovo glavno.

— Otroci, vse je v redu, kar šminkajte se, igramo!

Že sem ga hotel vprašati, kako je to napravil, pa sem oholknil, ko sem opazil v njegovem mirnem očetovskem licu — solzo v očeh.

Da bi te mogel odločiti — vsaj za 25 let!

Prvi režiser, ki mi je zaupal večje vloge, je bil naš Danilo. Po moji prvi gledališki sezoni l. 1908 me je vzel s seboj na gostovanje po Sloveniji. Dobival sem tudi že večje vloge. Ko je postal ravnatelj svojega »Malega gledališča«, mi je dodelil mnogo večjih vlog. Baš pod njegovim vodstvom sem začel rasti.

V pet in dvajsetih letih svojega gledališkega delovanja sem doživel mnogo bridkih ur, mnogo žalosti in borbi za obstoj. A vse to sem pozabil. V dobrem spominu so ostali samo solnčni dnevi in vedri doživljaji.

Za božjo voljo, res je, 25 let mojega gledališkega delovanja je minilo.

— Kako se počutite ob jubileju, — sem vprašal g. Pečka.

— Veste, kaj mislim zdaj? Vse lepe sanje, vse cvetje in trnje mladosti... vse je za menoj. Pred menoj je samo jubilej in — starost! O ti moj lepi jubilej, da bi te mogel odločiti vsaj za 25 let!

— nek.

Dražo Gorup & Co.

konfekcija

Miklošičeva cesta 16, I. nadst.

Če niste v naši bogati zalogi plašev našli nič primerne za Vas — potrpite samo nekaj dni; mi Vam ga izgotovimo po meri, solidno in poceni.

Verglezov vajenec dva mlajša možka, ki sta se vozila na kolesih. Spoznal je takoj kolo svojega gospodarja. Pohitel je k orožnikom, ki so takoj pričeli zasledovati proti Framu vozeča se neznanca. Ko so ju došli, je eden pobegnil čez njive in izginil, dočim so drugega aretirali. Verglezu je bilo takoj vrnilo kolo, drugo kolo pa je na razpolago lastniku pri orožniški postaji v Račah. Kolo je znamke »Bastarde« in ima tovarniško številko 256.624.

Z Jesenic

s— Dotok otrok na jeseniške osnovne in meštanske šole je letos iz okolice tako številčen, da bi se skoro izplačalo uvesti vožnjo z avtobusom. Poleg otrok bi se avtobusa lahko posluževali tudi nekateri učitelji, delavci, železničarji in tudi druge stranke, ki imajo na Jesenicah opravke.

s— Prijeta ljubitelja tuje lastnine. Sta to brezposelnata delavca V. M. in P. J. z Jesenic. Kradla sta, kar jima je prišlo pod roko. Pri vsem tem pa sta bila toliko predrzna, da sta pisarila orožniški komandi in posameznim orožnikom pisma, da sta brez dela, da kradeta, se dobro imata in da so orožniki tako nerodni, da jih ne morejo prijeti. V sredo popoldne so ju orožniki prišli v Hrenovci. Vršijo se temeljite preiskave, ker se domneva, da nista bila sama, ampak da je bila tatinska družba večja.

Iz Kranja

r— Mladinski pevski zbor iz Trbovelj priredil v Kranju pod pokroviteljstvom kraškega Rdečega križa danes v sokolski dvorani dva koncerta, in sicer za šolsko mladino ob 9. u. za meščane in okolice pa ob 11. Nastopi okrog 100 rudarskih otrok. Vstopnice so v prodaji v trgovini g. Rudolfa Hlebsa, pred koncertom pa pri blagajni od 10. do 11. Mladi pevci in pevke priidejo v Kranj z vlakom ob 8. Po kosilu bo odhod po mestu z ogledom znamenitosti. Povratek v Trbovlje bo z vlakom ob pol 16. Ne samo mladina, na katerem bodo pridite k koncertu, na katerem bodo v petju zelo izurjeni »trboveljski slavčiki« nudili vsem udeležencem prvovrsten glasbeni užitek.

Iz Škofje Loke

šl— Poverjenik Vodnikove družbe, soboslikar g. Janez Humer, bo sprejel naročila za Vodnikove knjige do 15. t. m. Naročnina je 20 Din. Vodnikova družba je tako važna kulturna ustanova, da ne sme biti pomisleka proti naročitvi.

šl— Osebnost vest. Službo zemljiško-knjižne uradnice pri okrajnem sodišču v Škofji Loki je nastopila gospa Terzija Kronabethvoglova, ki je prispela z Vranskega.

šl— Slovo vestnega orožnika. Ta teden je zapustil Škofjo Loko orožniški narednik g. Franjo Rehar in prevzel vodstvo orožniške postaje v Bohinjski Bistrici. G. Rehar je služboval v našem mestu skoro šest let. Bil je mož na svojem mestu in splošno spoštovan. G. Rehara želimo v Bohinjski Bistrici mnogo zadovoljstva!

šl— Pričetek obrtne in trgovske nade. Ijavelne šole bo v ponedeljek 3. t. m. Poučevalo se bo v ponedeljek od 16. u. ob sredih in petkih pa od 17. naprej. Trgovska šola bo imela pouk ob torkih in četrtkih s pričetkom ob 17.

šl— Edinost pridno dela. V kratkem času svojega obstoja je razdelilo društvo »Edinost« skoro 2000 Din podpore najpotrebnejšim pregančnim, člani organizacije zdaj obsežno akcijo za pomoč brezposelnim. V drugi polovici oktobra pa bodo nastopili skupno s Sokolom na koroškorožarskem večeru.

šl— Z glavo v železni lonec. Pri poslastniku Kavčiču na Godešiču pri Škofji Loki se je zgodila v četrtek huda nesreča. Domači triletni fantek se je prekobil po stopnicah v klet in je priletel z glavo v rob železnega lonca, ki je ubogemu otroku dobesedno presekal desno stran lica od oči do spodnje čeljusti. Z vsa naglico so krvavečega otroka odvedli k zdravniku dr. Rantu v Škofjo Loko, ki je nudil mlademu ponesrečencu potrebno pomoč.

Iz Tržiča

šl— Važna izprememba v obrtno-šolskem pouku. Novi obrtni zakon ima glede obrtno-šolskega pouka povsem moderne smerice. V prvi vrsti določa, da se mora vršiti pouk na obrtnih nadležnih šolah le ob delavskih od 14. do 18. ure. Izjeme v času mora vsak upravni odbor posebej utemeljiti in prositi za odobrenje ur po 18. uri. Gotovo moramo tako zakonito določbo samo pozdraviti. Upravni odbor tržičke obrtne-nadležne šole je v svoji proračunski seji določil, da se bo vršil pouk v letošnjem letu vsak ponedeljek od 14. do 20. in vsak torek od 16. do 20. Vsi mojstri se strinjajo s tem, naj ima tudi vajenec en dan v tednu popolnoma zase. Pouk na obrtni nadležni šoli se prične v ponedeljek 3. oktobra in bo trajal do konca aprila. Vpisnino je odbor določil na 70 dinarjev. Obrtna šola bo imela letos v Tržiču nekaj nad 50 vajencev in vajenk iz vseh strok. Kriza narekuje tudi novostrom, da se omeje v številu vajencev. Najbolj je opešala čevljarstva obrt.

šl— Narodni poslanec g. Ivan Lončar se je vrnil iz Beograda in je svojim volilcem vsak čas na razpolago.

Iz Kamnika

ka— Spomenik v svetovni vojni padlim kamniškim občanom bo postavila mestna občina. Občinski odbor je izvolil tričlanski odbor, v katerem so gg. Skof, Stare in Mächtigt, da preiskrbi načrte. Kje bo spomenik stal, še ni odločeno.

ka— Grozdje in breskve po 3 Din. S sadijem smo v Kamniku dobro založeni. Iz Stajerske nam pripeljejo v po cele vozove breskev, katere prodajajo po 3 Din kg. Grozdja pa pripeljejo — zabojih cele tovarne avtomobile — po 3 in 4 Din kilogram.

Iz Novega mesta

n— V podružnici »Jutra« je še nekaj srečk državne razredne loterije na razpolago. Interesanti naj se podvzajo z nakupom, ker bo zbiranje z bogatimi dobitki že 12 t. m.

n— Zadržaj po višjega sodnega svetnika v p. g. Ivana Škerfja je bila v četrtek ob pol

16. uri popoldne na farno pokopališče v Smihelu. Dolg sprevod je pričal o priljubljenosti pokojnika med vsemi sloji. Med drugimi so izkazali pokojniku zadnjo čast sreski načelnik g. Logar, mestni župan dr. Režek, predsednik okrajnega sodišča dr. Kavčič in vsi sodniki, odvetniški zbor ter uradniki vseh uradov. Ljubljansko univerzo sta zastopala profesorja gg. dr. Polc in dr. Lapajne, sodno upravo pa predsednik višjega delnega sodišča g. Ivan Vrančič. Na grobu je bilo izgovorjenih več lepih govorov.

n— Med prevozom v bolnišnico je umrla žena posestnika Suse iz Dolza, Nenadoma je obbolela v četrtek ter občutila hude bolečine v želodcu. Naložili so jo na voz, a je kmalu izdihnila. Nesrečno gospodarjo so zatorej odpejali nazaj domov, kjer je ostalo več malih otrok brez skrbne in dobre matere.

Iz Trbovelj

t— Vodstvo Mladinskega pevskega zbora za svoje pevec. Meštansko šolo obiskujejo večina rudarski otroci, ki so v splošnem zelo nadarjeni. Letos pa so bili naši rudarji močno prizadeti s šolnino in marsikateri nadarjeni otrok je moral zapustiti šolo, ker oče ni zmogel šolnine. Vodstvo mladinskega zbora je za nekatere pevce plačalo šolnino, za vse ostale, in teh je okrog 40, pa se je obvezalo, da jih bo skozi celo leto oskrbovalo s šolskimi potrebščinami. S to lepo gesto je vodstvo pokazalo, da njemu ni samo za to, da buji v mladih srih plemenita čustva in da jih vzgaja k vsemu lepemu in dobremu, temveč skrbi tudi za njih bodočnost, saj je že mnogim takim, ki so zapustili šolo, preskrbelo tudi službo. To plemenito stremljenje vodstva mladinskega zbora je vse hvale vredno, za kar zasluži tudi vse priznanje.

t— Še kanal pred gostilno Forte. Ta kanal je še vedno odprt in je odprta vedno večja. Sedaj noče biti nihče lastnik tega kanala in treba bo menda res, da se dogodi kakšna nesreča in se bo potem moralo s pravdo dokazati, čigav je kanal.

t— Srečke državne razredne loterije se dobe v podružnici »Jutra«. Zbiranje bo v najkrajšem času. Nabavite si jih pravočasno!

t— Cene mesu. Zadnjič smo navedli uradno določene cene mesa. V razmerju s ceno živini pa so te cene še vedno previsoke. Te dni imamo na trgu meso prvovrstnih volov po 6 Din za kg. Gostilničar gospod Počivavšek je dobil iz Srbije 10 lepih volov in jih ponudil tukajšnjim mesarjem, ki so jih pa odklonili, češ, da so predragi. (Naši mesarji so navajeni plačevati vole po 2 Din za kg žive teže.) Slednjič je prevzel vole le mesar g. Janko Forte, ki seka sedaj po prvovrstno meso po 6 Din kilogram in bo kljub nizki ceni zraven še lepo zaslužil. Iz tega primera sledi, da bi bilo lahko meso cenejše, kot določajo uradne cene.

t— Danes vsi k Forteju na trgatvev SK Trbovlja.

Iz Hrastnika

h— Premestitev. V Dobrovo na Gorenjskem je premeščen iz kemične tovarne g. inž. Martin Večerjavič, znani strokovnjak za alkalioide. G. inž. Večerjavič si je v kratki dobi svojega službovanja v Hrastniku pridobil velike simpatije zlasti pri delavcih. Z naše postaje na postajo Velenje pa je premeščena železniška uradnica gđ. Marija Majcenova, ki je v splošno zadovoljstvo opravlja službo polnih 11 let. Obema mnogo sreče na novih službenih mestih.

h— Stavbišče za novo šolo je bilo pri zadnjem komisijskem ogledu v četrtek definitivno določeno. Izbran je prostor na hribu pri Logerju.

h— Kino Narodni dom predvaja danes ob 13. in 20. film »Žena brez sramu«.

Iz Šoštanj

šl— Nova organizacija JRKD. V Družmirju je bila ustanovljena nedavno krajevna organizacija JRKD. Mladici organizaciji načeluje kmetovalec g. Melanšek.

šl— Letošnji javni nastop Sokola, ki je bil preteklo nedeljo na vrtu osnovne šole, je v vsake mizeri dobro uspel. Atraktivna prireditve je bil nastop vojaštva celjske garnizije. Na pestrh, dobro izvedenih telednih točkah je bilo videti, da naš Sokol svojo nalogo v redu vrši.

šl— Znamenje časa bi se lahko imenovali rubežni oglašji, ki so pokrili vse oglasne deske v veži mestnega občinskega urada in ki oznanjajo prodajo zarubljenih predmetov kakim 60 davčnim zamudnikom iz mesta samega. Res je, da je hudo za denar, vendar so na deski davčni zamudniki, za katere to opravičilo ne velja.

šl— Pasji kontumak, ki je bil v veljavi v občini nad leto, je zdaj odpravljen.

Iz Slovenjgradca

sg— Osebnost vest. Iz Prevalj v Ljutomer je na lastno prošnjo premeščen notar gospod dr. Dušan Senčar, znan kulturni delavec in navdušen turist, ki si je v teku bivanja na Koroškem pridobil mnogo zaslug v narodnem, kulturnem in planinskem oziru. Posebne simpatije je užival v naših planinskih krogih. Njemu in ljubimci so progi želimo v novem kraju kar največ sreče in zadovoljstva s prijetno nado, da se tudi v bodoče večkrat vidimo na vrhovih sivega Plješčevca in obmejeve Pece.

sg— Prenapolnenost izolirnice postaja od dneva do dneva občutnejša. Tako so morali na primer hčerko tukajšnjega občinskega tajnika in njeno teto, ki sta zboleli na skrlatič, prepeljati v mariborsko izolirnico, ker tukaj ni bilo več prostora. Zato je dolžnost vseh pristojnih činiteljev, da se zidanje izolirnice, za katero so že izgotovljeni vsi načrti in tudi prostor pripravljen, čim prej prične, ker bi lahko nastop kakšne večje epidemije v našem kraju imel hude posledice.

Iz Ptuj

j— Tombola meštne godbe v nedeljo na Florjanskem trgu, je bila zelo dobro obisana. Prvo tombolo (pohištvo) je dobila služkinja Grandušova Marija, drugo tombolo (moško kolo) je zedela g. Jospina Tkalečeva, tretjo tombolo (seženj drv) pa g. Tonejčeva.

j— Napad iz starega sovraštva. V noči na nedeljo je bil napaden na cesti v Bukovici 28 letni hilapec Stanko Kosminski

iz Stojncev od fantov Vincenca Rižnerja, Franca Mezariča in Franca Vrtiča, vseh iz Bukove, Kosminksega so hudo pretepli ter mu tudi prizadejali več ran z nož. En sunek je dobil v levo stran prsi tako globoko, da so pljuča ranjena. Kosminski, ki je komaj pred mesecem zapustil bolnico, je bil zopet prepeljan vanj. Gre najbrže za staro sovraštvo, ki ga fantje gojijo do Kosminksega.

Iz Prekmurja

pm— Odhod orožniškega kapetana Kovinčiča. Prav nenadno je prišla vest, da g. kapetan zapušta Mursko Soboto. Šele pred meseci je prišel v Prekmurje iz Kranja, a se že zopet poslaavlja. Kljub kratkemu bivanju v Murski Soboti si je pridobil simpatije vseh slojev, ki obžalujejo njegov prehitri odhod.

pm— Anketa za zgradbo nove šole v Murski Soboti. Krajevni šolski odbor v Murski Soboti je sklical pretekli teden seštevke, katerega so se udeležili zanimanci, ki so poudarjali, da je zgradba nove šole neodložljiva, ker je sedanja šola nezdrava, premajhna in za kraj prava sramota. Dolga razprava se je razvila pri najboljši kollektivni vprašanju: kje dobiti denarna sredstva. Posebno zastopniki okoliških občin so poudarjali težavno stanje našega kmeta, kateremu je nemogoče naložiti še več davčnih bremen. K besedi se je oglašil tudi poslanec g. Benko, ki je očitno borbe v preteklih letih za zgradbo nove šole. Kot dober poznavalec današnjega položaja našega kmeta in zaščitnik njihovih koristi je našel pot, ki bi dovedla do zgradbe, ne da bi pri tem bil preveč obremenjen naš kmet. Obljubil je, da

Iz življenja na deželi

bled. Zvočni kino na Bledu bo predvajal samo še danes nemški film »Nevestice Ekehard« in nov Foxov tehnik. Predstave bodo od danes naprej ob pol 16. in 20.

blejska DOBRAVA. Sokol je na članskem sestanku 24. septembra ustanovil tudi knjižnico. Ker je društvo v finančnem pogledu slabo, si dovoljuje prositi člane in prijatelje, da bi podprli knjižnico z darili v gotovini ali pa v knjigah. Darove je poslal na društveno upravo. Dalje se je ob tej priliki obnovil tudi pevski zbor, katerega vodstvo je prevzel profesor brat Laharnar Ivan, šolski upravitelj na Blejski Dobravi. Brez dvoma bo zbor, ki ima zadosti dobrih moči, pod njegovim vodstvom dobro uspeval.

BOČNA PRI GORNJEM GRADU. Kakor je že poročalo »Jutra«, se je vršil 22. t. m. v gostilni g. Zmavca v Bočni lepo uspel sestanek JRKD, ki se ga je udeležil tudi naš poslanec g. Pustoslavšek. Izjavam g. poslanca smo sledili z navdušenjem zanimanjem, saj nam je govoril o dveh najaktualnejših zadevah: o razdelitvi škofjskega veleposredstva in o vladnem načrtu novega zakona o razdelitvi kmetov. — Krajevna organizacija JRKD je tudi pri nas v najlepšem razmahu pod agilnim vodstvom predsednika župana g. Antona Zehljaja. Steje že sedaj 114 članov, kar je vsakor lepo število. Po številu članstva je to druga največja organizacija našega sresa — lep dokaz, da je večina naših domačinov razsodna in vzgojena v pravi jugoslovni misli kljub nekaterim skritim godimcem, ki jih tudi pri nas ne manjka. Delali bomo tudi vnaprej v smislu programa naše državne stranke imajoč pred oči geslo: »Vse za narod, dom in kralja«.

BRASLOVCE. Moška deca v Braslovčah je zbrala na svoji otroški tomboli 25. septembra znesek 100 Din in ga poklonila Sokolu kot prispevek enega kamna za Sokolski dom. Bratje in prijatelji društva, posnemajte naše najmlajše.

DOBRAVA PRI SKOCIJANU. Letina je pri nas bolj slaba. Edino grozdje dobro uspeva. — Nedavno smo po dolgem oklevanju sklenili, da ustanovimo gasilno društvo za Dobravo in okolice. Ustanovni občni zbor bo 9. t. m. Obenem bo velika javna veselica na vrtu znanega našega gostilničarja g. Selaka, da se društvo že v začetku finančno podpre. Vabljeno!

DOLENJSKE TOPLICE. Prešolanje vasi Uršnih sel iz šole v Gornjih Sušicah na Laze se je po dolgem času naposled izvršilo. Krajevni šolski svet na Lazih se je prešolanju dolgo časa upiral in vlagal pritombe, ki so imele svoj vir menda v strahu, da bi šola zaradi nadstavlja slovenskih otrok izgubila nemški značaj. Ministrstvo prosvete se na neutemeljene pritožbe ni moglo ozirati. Občinski odbor v Toplicah je na zadnji seji imenoval dva člana v krajevni šolski odbor na Lazih, za šolo na Gornjih Sušicah pa je ponovno volil celotni krajevni šolski odbor. — V tukajšnji občini v vasi Podturn se je pojavilo več primerov griže. Vsi oboleni so bili odpravljani v bolnico. V Podturnu bo cepljenje proti griži. — Spravljanje poljskih pridelkov je v teku. Krompir je v splošnem že pospravljen; pridelek je obilen in lep. Tu di koruza je kolikor toliko dobro obrodila kljub dolgotrajni suši. Slabše pa kaže ajda, zlasti tista, ki je bila zgodaj sejana. Zelja pa ne bo. Repa bo še storila. Vinogradniki, ki jim ni vinogradov uničila toča, se že pripravljajo na trgatve, ki se bo v kratkem pričela. Sadna letina pa je skrajno slaba. Dolgotrajna suša je uničila vse sadje razen češnjak, ki so tudi letos zelo obilno obrodile.

KOČEVJE. V dvorani hotela »Trsta« se je v soboto ob lepem številu navzočih poslovil od prijateljev in znancev veteranski svetnik g. Maksim Stribar, ki nastopi novo službeno mesto v Celju. Odhodnice sta se udeležila tudi sreski načelnik g. Platzer in župan dvorni svetnik g. Kostanjevec. Poslovilni večer je priredil svojemu zvestemu članu in predsedniku prireditvenega odbora Sokol. Podstarosta br. dr. Češarek je poudaril zasluge br. Stribarja, nad vse agilnega sokolskega delavca. Sreski šolski nadzornik g. Bettriani je orisal njegovo delo v srezu za povzdigo živinoreje. Številnimi predavanji, ki jih je imel v teku šestletnega službovanja v srezu, in z vedno dobrotimi nasveti se je g. veterinarski svetnik zelo priljubil tudi med podeželskim prebivalstvom. Govornik je nato tudi omenil, koliko je g. Stribar koristil jugoslovni nacijski ideji in da bo sreska organizacija JRKD v Kočevju agilnega tajnika hudo pogrešala. Sreski podnačelnik g. Grabrijan je opisal g. Stribarja kot tovariša-uradnika in vrliga družabnika. Ko se je poslovil veteranski svetnik g. Stribar z daljšim govorom od navzočih, se je razvila prav prijetna zabava. Na novem službenem mestu želimo g. Stribarju vse srečo.



TOGAL

Vas ozdravi reumatizma.



To izjavlja tudi gori naslikanih šest naših poznatih ljudi po uporabi Togal-tablet. Poleg tega nam pišejo: »Uporabljal sem Togal-tablete. Rezultat je stvarno iznenadujoč. Trpel sem na reumatizmu, pa nisem mogel ne korakati niti poklekati. Po uporabi nekaj škatlic Togala so bolečine popolnoma izginile. Togal-tablete vplivajo koristno na cirkulacijo krvi in preprečijo usedlino sečne kisline. Preko 6000 zdravnikov priporoča v uradno overovljenih ocenah uporabo Togala proti reumatizmu, gihtu, ishiasi, hripi in boleznim prehlada. Togal tablete, zmerno zaužite, so neškodljive za želodec in ostale organe. Vprašajte svojega zdravnika! Togal tablete se dobivajo v vseh lekarnah. (Odobreno od ministrstva soc. polit. in nar. zdravja Sbr., 14450 od 10. avgusta 1932.)

bo podprl akcijo krajevnega šolskega odbora za prenos lastninske pravice in prav tako tudi za prodajo obeh šolskih poslopij pri minist-tvu prosvete v korist krajevnega šolskega sklada. Ako to uspe, bodo davkoplačevalci močno razbremenjeni. Upajmo, da se je s tem započelo delo, ki bo dovedlo do pozitivnih rezultatov.

svetljava izpopolnila v toliko, da so se ob poti s kolodvora proti mestu montirali na novo 4 električne svetilke, peta žarnica bo pa na tej poti že tudi pred zimo zasvetila. V tem pogledu sledi zdaj Višnji gori sosednja občina Dedni dol, ki je prvi teden postavila prvi svoj javni dve žarnici. — Letina ajde je v naši dolini dokaj siromna in mnogo zaočeta za prejšnjimi leti. V splošnem se pa naši kmetovalci, kar se tiče poljskih pridelkov, ne pritožujejo preveč; krme jim bo pa na pomlad gotovo primanjkovalo. Tudi naši čebelarji so vsi obupani, ker sta njihovim živalicam pomanjkanje dežja in velika vročina vzela domala vso hrano.

Sokol

Sokol v Naklem priredi danes svoj III. javni teledadni nastop. Po nastopu veselice, ples, srečolov. Igrala bo gasilska godba iz Šenčurja. V nedeljo vsi v Naklo.

Sokol pri Sv. Lovrencu na Pohorju je priredil po večletnem presledku 25. septembra lepo uspel javen nastop. Sodelovali sta tudi bratski društvi iz Ruš in Maribor III. V uvodu je br. starosta, banovinski zdravnik dr. Lojze Pirnat pozdravil navzočino občinstvo, predvsem goste, med katerimi so bili tudi sreski načelnik g. Makar, narodni poslanec ravnatelj g. Krejči, sreski šolski nadzornik g. Koropec, zastopnika mariborske župne uprave profesor Struna in profesor Kenda, slednji tudi v imenu Narodne odbrane, ruski župan in sreski predsednik JRKD g. Lesjak in zastopniki bližnjih sokolskih društev. Nastopili so lepo vsi oddelki. Posebno smo se dvili orodni teledavbi domačih in ruskih Sokolov. Nastop je zaključila »Češka beseda«. Nato se je razvila prisrčna prosta zabava. Sklenilo se je prirediti prihodnje leto javen nastop v še večjem obsegu.

Repertoarji

Drama. Začetek ob 20. Nedelja, 2. Marij. Izven. Ponedeljek, 3. Celjski grofje. Red B. Torek, 4. zaprto.

Opera. Začetek ob 20. Nedelja, 2. Seviljski brivec. Izven. Znižano cene. Ponedeljek, 3. zaprto.

MARIBORSKO GLEDALIŠČE. Začetek ob 20. Nedelja, 2. Zvedave žene. Premijera. Ponedeljek, 3. zaprto. Torek, 4. ob 20. Za narodov blagor. Red B.

Prva letošnja uprizoritev Pagnolove igre Marij, ki je konec lanske sezone pri edini predstavi dosegla zelo lep uspeh, je v nedeljo zvečer ob 20. uri. Marij je gniljiva drama, ki jo doživljata dva mlada zaljubljenca. Ljubezen male Fani je tako neskaljena, da je pripravljena na najtežjo odpoved. Marij pa je neodločen med ljubeznijo do dekleta in silo, ki ga vleče na morje. Ta tragičen vozei se razmota v trpi minuti slovesa. Drama je polna priskrbi prizorov in izredno lepo učinkuje na poslušalca. Režija je Gavellina in Kretova. Predstava je izven abonmaja.

Seviljski brivec. Prvič v letošnji sezoni se poje danes 2. oktobra ob 20. uri zvečer v naši operi Rossinijev Seviljski brivec. Naslovno, težko in obsežno baritonsko partijo poje g. Janko, tenorsko vlogo grofa Almavive g. Banovec in Rosina ga. Popovičeva. Nedosežno dvojico dona Basilia in dona Bartola pa gg. Julij Betetto in Drago Zupan. Seviljski brivec je brez dvoma ena najboljših komičnih oper svetovne literature. Naša predstava je izvrstno pripravljena. Vodi jo ravnatelj g. Mirko Polič. Za predstavo veljajo znižane operne cene.

Konec razmišljanja k dejanjem!

Zadnji dnevi za nakup srečk državne razredne loterije so tu!

Tudi Vam je namenjen dobitok od ogromnega iznosa Din 64 milijonov, ki jih bo državna razredna loterija v novem kolu razdelila svojim igralcem. Le srečka Vam je za to potrebna.

Kupiti jo morete v vseh podružnicah »Jutra« v Mariboru, v Celju, v Trbovljah. V Novem mestu in na Jesenicah. V Ljubljani jih dobite v obeh oglašnih oddelkih »Jutra« in v

Zadružni hranilnici r. z. z o. z., Ljubljana, Sv. Petra c. 19

S P O R T

Lahkoatletsko handicap tekmovanje

ASK Primorja, danes dopoldne ob 10.00, popoldne ob 15.30.

Današnje handicap tekmovanje bo brez dvoma nadvse zanimivo zaradi nastopa čilskih atletov obeh ljubljanskih klubov Ilirije in Primorja, ki so v zelo dobri formi.

Dopoldanski program ob 10.00: met kopa: Slapar (Primorje) daje naskok vsem ostalim tekmovalcem, Putinji (Primorje) 6 m, Dečmanu in Stepišniku Milanu (Ilirija) 8 m, Slamiču (Primorje) 4 m, Zupančiču L. (Ilirija) 10 m, 100 m: Kovačič A. (Primorje) daje naskok vsem ostalim: Slaparu in Peroviču I. (Primorje) 3 m, Putinji in Čepinu (Primorje) 4 m, Cerarju (Primorje) 5 m, Stepišniku Milanu in Zupančiču L. (Ilirija) 6 m. V slučaju nastopa Skoka (Primorje), dobijo vsi nastopajoči še 2 m naskoka. **Skok v daljavo:** Putinja (Primorje), Otruta in Stepišnik M. (Ilirija) dajo handicap vsem ostalim od 20 cm na višje. **Tek 200 m:** Kovačič (Primorje) od starta daje naskok: Slaparu (Primorje) 4 m, Slamiču, Peroviču in Putinji (Primorje) 5 m, Čepinu (Primorje) 7 m, Lejki (Ilirija) 15 m. Ako nastopi Skok, dobijo vsi tekmovalci, tudi Kovačič, še po 5 m naskoka.

Popoldanski program ob 15.30: Tek 5000 m: Krevs (Primorje) polizkusi rušitev rekorda, ki ga drži Predanič (Concordia, Zagreb) z rezultatom 16:19 in tri petine. Z ozirom na to daje naskok: Gabersku Hanzi (Primorje), Rupniku in Senčarju Ladotu (Ilirija) 500 m, Ostermanu in Majheniču (Ilirija) 400 m, Šporu in Senčarju Leopoldu (Ilirija) 300 m, Lejki (Ilirija) 200 m, Bručan (Ilirija) in Kovačiču Leo (Primorje) startata s Krevsom od mete ali pa po svojem privoljenju dobita 100 m naskoka.

Važna prvenstvena tekma na igrišču Primorja

Svoboda I.: Primorje I. ob 15.45 uri. Rušenje državnega rekorda na 5000 m ob 15.30 uri.

Sportnemu občinstvu se obeta danes popoldne na igrišču Primorja res pester program. Svoboda in Primorje nastopita v prvenstveni tekmi z obema garniturama. Primorje ima sicer več izgledov na zmago, vendar smo že doslej ponovno videli, da je bila ravno Svoboda najtrši oreh Primorju, ki mu je že v prvenstveni tekmi spomlad obdela eno točko.

Oba kluba sta za to tekmo spremenila postavbe in nastopila v najjačjih postavah. Tekma bo izredno zanimiva in sigurno odigrana v ostrem tempu, ker se bo pač bila borba za točko.

Med obema tekmama pa bo tekač Krevs polizkusil v teku na 5000 m postaviti nov državni rekord.

Prireditelja apelirata na sportno občinstvo, da pri običajnem »drukanju« ne prekorači dovoljenih meja, da bo tudi, kar se tiče reda na igriščih, Ljubljana prednjačila ostalim krajem.

Tekmi se vršita ob vsakem vremenu.

Službene objave LNP

(Nadaljevanje seje p. o. dne 28. IX. 1932.)

Verifikacija se s pravom nastopa dne 1. oktobra 1932 za SK Jugoslavijo Celje: Stojković Viktor, Poljanski Peter, Zagar Anton, Turnšek Adolf, Stojan Rudolf, Goček Zdravko, Košar Rajko, Macuh Jože, Oštnik Stanko, za SK Bratstvo Jesenice: Maršelj Leopold, Zwischenberger Karel, Brunn Viktor, Reimüller Teodor, Reimüller Adolf, Razingar Stanko, Sušec Edvard, Reichman Rudolf, Sušnik Alojzij, Sorgo Engelbert, Smolej Franc, Kozjek Karol, Zvezda Karol, Glavič Janko, Verdnik Hanzi, Pribyl Janec, Svetlin Anton, Šavnik Pavel, za SK Železničar Maribor: Jandl Slavko, za SK Svoboda Maribor: Zidanšek Rafael, Kuntu Vekoslav, Jeglič Herbert, Kramberger Alojzij, za SK Laško, Laško: Vrečko Karel, Petrin Franc, Zupan Albin, Petrin Albert, Majcen Karel, Majcen Eric, Kreutz Milan, Kokol Herbert, Kokol Fr., Kadič Stane, Kozjak Lojze, Kozjak Anton, za SK Svoboda Ljubljana: Podrekar Ludovik, za SK Muro, Murska Sobota: Vogrinčič Geza. S pravom nastopa dne 8. oktobra 1932 za SK Muro, Murska Sobota: Lazničnik Anton, za SK Rapid Maribor: Letnik Ivan, Baumgartner Karel, za SK Amater Trbovlje: Šušter Robert, Ramsak Ivan, za ZSK Hermes Ljubljana: Zgur Franc, Gasperlin Janez, Sočan Baldomir, Škrjanc Viktor, za SK Hrastnik, Hrastnik: Vatrovac Jože. Verifikacija se s pravom nastopa dne 8. oktobra 1932 za mednarodno, 28. decembra 1932 za prijateljske in dne 28. marca 1932 za prvenstvene tekme za SK Železničar Maribor: Papež Simc, za SK Jugoslavijo, Celje: Melher Jože, za SK Retje, Trbovlje: Vozelj Viktor. Poziva se SK Svoboda, Maribor, da pošlje do prihodnje seje legitimacijo za igralca Papeža Simona. Na znanje se vzamejo dopisi SK Litije, Litija št. 4.32, od št. 9., dopis ZSK Hermes, Ljubljana, št. 181-32, od 28. t. m., dopis ZNP, Zagreb, št. 1142-32, od 23. septembra, dopis SK Rapida Maribor od 23. t. m., dopis SK Korotana Kranj št. 237-32, od 24. t. m., dopis ONP, Osijek, št. 267-32, od 13. t. m. in zapisnik MO Trbovlje od 26. septembra. Dopis SK Trbovlja, Trbovlje, št. 117-32, od 12. t. m. se odstopi kazenskemu odboru v nadaljnje postopanje, kakor tudi poročilo službovočega odbornika G. Berdajsa o tekmi Primorje - Čakovec 24. t. m. v Ljubljani. Iz seznama verificiranih igralcev se črtata IV. Drole in Leopold Jager, oba SK Hrastnik, Hrastnik. Upravnemu odboru se sklene predlagati za sprejem in članstvo SK Sloga, Radna pri Sevnici, in SK Svoboda, Zalog, ker sta v redu odigrala obe predpisani polizkusni tekmi. Dalje se preda u. o. s. s. g. Ahčan Alojzij, ker ni sodil dolocene mu tekme v nedeljo 24. t. m. Poziva se SZNS v Ljubljani, da sigurno pošlje svoje mišljenje o poslanih protestih SK Rudarja Hrastnik in SK Dobrne Trbovlje naobzorneje do torka 4. oktobra.

Črtajo se za SK Slogo, Loke: Škrabar Karel, Zakrajšek Robert, Borštnar Franc, Kovač Mirko, Regancin Karel, Kos Ivan, Kobilšek Viktor, Čonar Alojz, Lapuh Fran, Ponikvar Stanko, Kovač Franc, Kobilšek Franc, Priman Jože, Drnovšek Karel, Čopar Martin, Rancinger Jože, Kalšek Anton, Mežnar Karel, Kurent Jože, za SK Svoboda, Zalog: Boben Adolf, Kocjančič Ivan, Rosband Rihard, Taurer Henrik, Fatur Mi-

lan, Likovič Franc, Lukan Jakob, Šabec Stane, Butara Anton, Prelovski Hans, Tomažič Edvard, Ambrož Dolce, Taurer Fr., Türk Vendelin, Juvančič Jože.

Opozarja se SK Zadruga, Ljubljana, da mora ponovno odigrati dve poizkusni tekmi, ker odigrani ne odgovarjata pravilom JDS, in sicer prva, ker je ni sodil savezni sodnik, a druga, ker je trajala samo dvakrat trideset minut namesto dvakrat 45 minut. Tajnik II.

ASK Primorje (nogometna sekcija). Reditelji Fuks, Sketelj ml., Madon, Erbežnik, Tršar morajo biti točno ob 13.30 na igrišču, istočasno igralci Baum I. in II., Bizjak, Usek, Šinkovic, Sečan, Calejari, Golob, Vrhovnik, Trček, Petelin, Strnad. Prvo moštvo mora biti v garderobi najkasneje ob 15.

ZSK Hermes: SK Jadran. Danes ob 15.30 se vrši med imenovanimi prvenstvena tekma na igrišču Hermes. Kot predtekma se vrši ob 14. prvenstvena NSK Sparta: SK Svoboda (Vič). Vstopnina minimalna.

SK Jadran. Danes ob 3. imajo biti na igrišču ZSK Hermes sledeči igralci: Oven, Bracar, Kosmač, Kotar, Lopusček, Rckavec, Benedičič, Kern, Zajc, Kalčič, Pelc.

SK Svoboda, Ljubljana. Danes ob 13.30 naj bodo v garderobi na igrišču Primorja Krivčič, Marjetič, Jeršek, Habicht II., Janežič II., Boncelj II., Feliks, Usnik, Andrej, Jakše, Sušteršič, Podrekar, rez. Seršič; reditelji Malovrh II., Bervar, Lovrač, Spreitzer, za blagajniško službo pa Poide in Simončič. Ob 15.: Manojlo, Potekal, Habicht I., Simon, Boncelj I., Starman, Vili, Rudi, Lave, Stane, Jože in Pepe; stranski sodnik Simčič. Opremo prinesite vsi seboj!

NSK Sparta. Danes ob 13.45 naj bodo na igrišču Hermes Humar, Dolinar, Radot, Čemažar, Jenko, Krašovec, Lumbard, Vrhovec I. in II., Vinko, Zupanc, Novak, Voljart, rez. an.

Korotan: Grafika. Na igrišču Korotana na Rakovniku se besta srečala danes ob 15.45 imenovana kluba v prvenstveni tekmi. Korotanci, ki so prošlo nedeljo dosegli zavidljiv uspeh, bodo skušali tudi to nedeljo ponoviti uspešno igro. Grafika se bo morala vsekakor potruditi, ako bo

hotela doseči proti ambicioznemu nasprotniku uspeh. Zanimiva tekma zasluži, da jo občinstvo čimbolj poseti.

Današnji nogomet v Celju. Prvenstvena nogometna tekma med SK Olimp in SK Šostanjem, ki bi se morala vršiti danes ob 10. dopoldne na sportnem igrišču pri »Skalni kleti« tretja, odločilna kvalifikacijska tekma med SSK Celjem in TSK Slovonom iz Ljubljane. Za tekmo vlada v Celju in okolici veliko zanimanje. Sodil bo g. Cimperman.

Nogomet v Kranju. Prošlo nedeljo je v Kranju gostovala ljubljanska drugorazredna Sparta ter predvedla prav lepo in zanimivo igro. Korotan II. garnitura ji seveda nikakor ni bila kos ter je podlegla z rezultatom 6:3. V predtekmi je Korotanova mladina zmagala nad »Pristavo« 5:2. I. garnitura je ta dan gostovala na Jesenicah ter v napeti in zelo borbeni igri podlegla Bratstvu zmago. Jutri bo prijateljska revažna tekma v Kranju. Tekma bo nudila prvovrsten sportni užitek. V predtekmi nastopi ob 14. rezervna proti enajstorici temperamentnih Šiškarjev iz Ljubljane.

Ureditve igrišča SK Rudarja. Po lepi nedeljski zmagi, ki je navdušila vse hrastniške simpatizirje nogometa, se je pokazalo kako veliko je pri nas zanimanje za to panogo sporta. Toda dočim si je SK Hrastnik s pomočjo steklarne uredil lepo igrišče, ki odgovarja vsem predpisom, mora Rudar zaradi še ne popolnoma urejenega igrišča iskati gostoljubja pri steklarjih. Igrišče, v katerega je bilo vloženo že toliko truda, ne odgovarja dimenzijam, zato si je odbor nadel nalogo, da bo pričel širšo akcijo za popolno ureditev prostora, na kar bi bilo tudi na tem igrišču možno odigrati prvenstvene tekme. Pri svojem doseganju delu je našel le pri malokaterih onozumnevanje, ki je za njegov razmah potrebno, predvsem se pa moramo zahvaliti g. rudniškemu ravnatelju, ki je bil vedno pripravljen pomagati razvijajočemu se delavskemu klubu. V zmiri bo skušal klub oživiti delovanje v vseh smereh. Treba mu je samo pomoči in njegov uspeh je zagotovljen.

Sport v Litiji. Jutri bo poskusna tekma med SK Litijo (rez.) in SK Litijo ob 16. Prijatelji sporta vabljene. Tekma se bo igrala za vstop v LNP.

Gospodarstvo

Nova odmera pridobnine

Zadnji čas sprejemajo davkoplačevalci v Ljubljani pozive davčne uprave za dopolnitev prijav glede pridobnine z različnimi podatki, ki se ne nanašajo samo na običajna vprašanja, temveč posegajo tudi v privatne razmere davkoplačevalcev. Ti pozivi so v zvezi s pripravami zaradi sestave novih menda povzanih novih osnov za pridobnino, kar vzbuja v krogu interesentov precej razburjenja.

Kakor znano so bili seznanjeni predlaganih osnov za pridobnino razpoloženi v Ljubljani na vpogled že spomlad in so bili določeni tudi že dnevi, ko se bo o posameznih primerih razpravljalo pred davčnim odborom. Zasedanje davčnega odbora pa je bilo potem odloženo. Davčna uprava je dobila nalogo, da se prvotna odmera podlaga spremeni in na novo sestavi, kar si moremo seveda tolažiti le na ta način, da se predpis poviša.

Ne glede na to, da je v sedanjih časih skrajno skrbenih zaslužkov docela neumestno poviševati odmerno podlago, smatramo tudi, da ni prav in v duhu zakona, če se tako postopanje izvrši samo pri onih davčnih upravnih, kjer odmerno postopanje še ni bilo zaključeno. Davčna osnova se bo namreč na novo določila samo v Ljubljani in deloma v Kranju.

Največ nerazpoloženja pa povzročajo seveda pozivi za dopolnitev pridobninskih prijav, in to celo s podatki privatnega značaja. Pozivi zahtevajo med drugim pojasnila glede višine stanovanjske najemnine, ki jo davčni obvezanec plačuje, pojasnila, kako more davčni zavezanec izhajati iz napovedanim zaslužkom itd. Vse to kaže, da hoče finančna uprava ocenjevati dohodke po zunanjih znakih, kar zakon o neposrednih davkih ne pozna. Zakon nikjer ne navaja, da bi bili za oceno dohodkov odnosno pridobitnega zaslužka merodajni zunanji znaki davkoplačevalca, kar bi bilo tudi v nasprotju s strukturo davčnega zakona, ki ne pozna dohodnine in zato obremenjuje vsako vrsto dohodkov posebej. Mnogo je davčnih zavezancev, ki imajo le majhne dohodke zvezane pridobnini, pa navzile temu lahko trošijo več, če imajo še druge dohodke, zavezane drugim davčnim oblikam. Obrtniki ali trgovci imajo lahko poleg dohodka svojega podjetja še dohodke od zemljišča in iz zgradb, od vrednostnih papirjev, od obresti hranilnih vlog, od zaslužkov v službenem razmerju (provizije, plače) itd. Vsi ti dohodki so posebej obdavčeni, v mnogih primerih celo preko raznih davčnih uprav (obresti hranilnih vlog se sploh ne prijavljajo, ker že denarni zavod odzgne rentni davek; tudi kontrola je nemogoča, prav tako kakor glede dohodkov od kuponov državnih papirjev itd.). Če bi torej odmerjali pridobnino po zunanjih znakih, bi to v številnih primerih lahko po zročilo dvojno davčno obremenitev istega dohodka, kar bi bilo v nasprotju z zakonom in tudi z namenom zakonodajalca.

Ze ob priliki popisa davčnih zavezancev v februarju t. l. smo glede na vrsto novih vprašanih in formulirani, ki niso bila v skladu z zakonom, izrazili bojazan, da gre tendenca za tem, usmeriti priredbo pridobnine na ocenjevanje dohodkov po zunanjih znakih. Tudi takrat smo morali ugovoriti, da se je praksa glede popisa davčnih zavezancev spremenila le v Ljubljani, dočim so na primer v Mariboru popisovali na stari način (brez dodatnih vprašanih).

Razen pomislekov glede skladnosti odmerne pridobnine po zunanjih znakih, pa imamo še večje pomisleke glede oportuniteti povišanja osnov v sedanjih časih, ko so dohodki vseh pridobitnih slojev tako hudo nazadovani, da se nevarno množijo primeri zaključkov poslovnih knjig z znatnimi izgubami. Promet je v vseh panogah silno nazadovani in je gotovo, da so se pri poostrenih razmerah zaslužki še v večji meri zmanjšali, kakor sam promet. Če vzamemo za primer, da so se l. 1931. znižali zaslužki zmanjšali samo za 1/3, tedaj pomeni že odmera osnove na dosedajni ne-

spremenjeni višini (kakor za zadnje leto), da se breme pridobnine glede na dejanski zaslužek poviša za 50%.

Vedno smo zagovarjali, da se naj davki povsod v redu odmerjajo in pobirajo, ker to zahtevajo davčna morala in dolžnosti nasproti državi. Če se odmerjanje in pobiranje davkov ne vrši v redu se ustvarjajo tudi škodljive razlike glede konkurenčne zmoglosti posameznikov. To smo zlasti odločno zahtevali v pogledu pobiranja davka na poslovni promet, ki je glede donosa v davski banovini na eni strani in v ostalih pokrajinah na drugi strani pokazal velike razlike. Zato pozdravljamo odlok finančnega ministra glede stroge kontrole pri pobiranju tega davka, zlasti skupnega davka na poslovni promet. Tako poostreje kontrole pri nas ne bo potrebna, ker se v davski banovini tudi ta po svojem finančnem efektu najtežji davek v redu prijavlja in pobira. Kakor glede davka na poslovni promet pa tudi glede pridobnine za dravsko banovino ni na mestu poostreje postopanja, saj ni bila davčna praksa v območju ljubljanske finančne direkcije lahko za vzgled vsem drugim, pa naj si bodo gled odmere kakor tudi glede izterjavanja davkov. Če so kije potrebne poostreje v administrativnem davčnem postopanju, potem so gotovo šele na zadnjem mestu potrebne pri nas v Sloveniji. V tem pogledu so značilne številke o donosu neposrednih davkov v l. 1931. Dočim je to leto donos direktnih davkov v vsej državi padel za 23,7% se je v davski banovini zmanjšal le za 16,8% (glej »Jutro« od 13. IV. t. l.). Davčni zastojanci so v davski banovini neprimerno manjši nego v ostalih pokrajinah države. Kakor pa so naše davčne uprave točne pri izterjavanju, tako so tudi točne pri odmeri, zato upravičeno pričakujemo, da ponovna sestava odmerne podlage, ne bo prinesla posameznikom povišanih osnov za pridobnino.

Rastava grozdja v Smederevu

Srpsko poljoprivredno društvo v Beogradu je priredilo 25. 26. in 27. sept. razstavo grozdja v Smederevu. V glavnem je bila to razstava namiznega grozdja, poleg pa je bilo razstavljeno nekaj vina in žganja ter razno vinogradniško orodje. Razstava je pokazala, da gojijo zadržniki v glavnem štiri vrste grozdja, in sicer črno (hamburški muškat) ter troje vrst smederevke. Letos gre prodaja prav dobro izpod rok, pač pa se je prvič pokazal kislijak (moljac za imenjuje Srbi) in je napravil veliko škodo, tako da stane veliko truda izbiranje grozdja. Odpadkov pride zelo mnogo, zato zbira zadruga od svojih članov te odpadke in ima tako že precej vinskega mošta na zalogi. Če ne grozdju so po kakovosti 2 do 5 Din na debelo. Zelo zanimivo je bilo opazovati na razstavi vse vrste pravilnega pakiranja grozdja v raznih oblikah kakor so na drugih tržiščih običajne. Razstava je bila prav dobro obiskana. Otvoritev se je udeležil zastopnik Ni. Vel. kralja ban dunaveške banovine, veliko vinogradniških strokovnjakov in vinogradnikov. Iz dravske banovine se je otvoritev udeležil predsednik Vinarske zadruge za dravsko banovino g. narodni poslanec Lovro Petovar. 25. in 26. p. m. je bil državni kongres za gozdišča. Razpravljalo se je o rentabilnosti pridelovanja jedilnega grozdja, o njegovih vrstah, o pakiranju, konzerviranju ter o borbi proti kislijaku. Prvi in glavni referent je bil direktor srednje vinarske šole v Bukovem pri Negotinu g. Milutin Stojanović. Priporočal je, naj se vinogradniki ne vržejo preveč na pridelovanje namiznega grozdja, ki daje zotovo slabše vino, temveč ga naj gojijo samo toliko, kolikor jim stari vinogradi pešajo in je treba v njihovo nadomestitev zasaditi nove. Stremljenje mora iti za tem, da se pridelati kine ranejši in čim poznejše namizno grozdje, to oboje se namreč najbolje plača. Grozdje namenjeno za izvoz mora imeti velike trde jagode, grozd sam pa mora biti

velik. Kakor na razstavi, tako se je bilo tudi v vinogradih opaziti, da so smederevski vinogradniki zelo napredovali. Iz Beograda je poselilo razstavo okrog 5000 obiskovalcev, tako da je bilo malo mesto vse polno tujcev, ki so jih pripeljale tri posebne lažje in dva posebna vlaka.

V Smederevu je največja vinarska zadruga v državi, ki pa ni zadruga kmetov (med 109 članov so namreč le trije kmetovalci). Glavni lastniki vinogradov v smederevski okolici so Beograščani in smederevski meščani. Zadruga je bila ustanovljena pred balkansko vojno ter se je vedno sama vzdrževala. Letos je dobila prvo državno pod-

poro. Letno izpreša po obilnosti letine 6000 do 12.000 hektolitrov mošta. Njeno tržišče je v veliki meri Beograd. To veliko konsumno središče predvsem omogoča obstoj in lepo napredovanje zadruge, ki je opremljena z vsemi pridobitnimi modernega kletarstva. Za odpadke ima zadruga krasno urejeno žganjarno. Lani je napravela tudi okoli 100 hektolitrov brezalkoholnega soka, ki ga je hitro razpečala, zato ga je letos napravela 400 hektolitrov. Zadruga je zelo zadovoljna z novim trošarinskim zakonom, ki ji je izpraznila precejšnji del zaloga iz kleti. Upravnik zadruge je Slovenec, ki vzorno vodi to podjetje.

Občine in trošarina

K vprašanju trošarine na vino in žganje nem je poslal še dr. R. Fux daljšo razpravo, iz katere posnemamo:

Odkar se je pojavil novi zakon o trošarini, vodijo naše občine trd boj za uravnoteženje svojih financ. Pristasi novega trošarinskega zakona ta boj napačno razumevajo in ga smatrajo kot boj občin proti vinogradnikom. Ugotoviti moramo, da se županska zveza ni nikdar borila proti revidiranju. Ugotoviti moramo, da je postal nevedržen zaradi njegove skrajno birokratične ureditve ter je bil za producenta kakor tudi za konsumenta skoraj pogubonosan, kajti tako nakupičen birokratizem, kakor je bil v prejšnjem trošarinskem zakonu, mora ubiti razvoj vsake gospodarske panoge in ne samo vinogradništva. Županska zveza je na ta dejstva tudi opozorila vse merodajne faktorje in je tudi zahtevala revizijo trošarinskega zakona. Smatrala je kot zastopnica občin za svojo dolžnost, da pri reviziji opozori merodajne faktorje na nedogledne posledice, ako se izvrši revizija na nepremišljen način, tako da se onemogoči trenutno komisi, mnogim pa škoduje. Zal so ostali ti opomini brez uspeha. Prišli smo do tega, da uvideva danes sleherni, da je novi trošarinski zakon nepopoln in da je povzročil ogromno škodo glavnim odjemalcem vina, gostilničarjem in pa občinam, kar je škodoval njihove finance sredi proračunskega leta. pri tem pa onemogoči sestavo proračuna za prihodnje leto brez obremenitve prebivalstva z novimi določidami. Pri nas se zakoni ustvarjajo žeč noč, brez potrebnih statističnih podatkov in brez strokovnjakov. Tako je tudi trošarinski zakon nepopolno delo ter je pustil odprtih vse polno vprašanj, kar se danes, kakor nam kaže praksa, zlorablja in kar povzroča zlasti občinam mnogo težkoti.

Vse naše občine živijo v zelo težkih razmerah in občinu težo današnje gospodarske krize. Pri večini občin so že v tekočem letu izostali redni dohodki, tako da postaja finančni položaj nemogoč. Obremenitve občin po raznih zakonih, zlasti pa po zakonu o narodnem šolstvu in po zakonu o notranji upravi, so tako ogromne, da občine ne morejo najti sredstev za kritje teh izdatkov, ne da bi z ogromnimi določidami obremenili prebivalstvo, ki je že itak preobremenjeno z raznimi davki. Samo izdatki po zakonu o narodnem šolstvu (to je stanarina in kurivo za učitelje ter katoliške nagrade) znašajo pri vseh občinah dravske banovine 9.345.660 Din. Mnoge občine so pa poleg tega še zidale nove šole, nove občinske zgradbe in druge javne naprave in so si v zvezi s tem naprile večje dolgeve, ki jih morajo sedaj amortizirati. Trošarina na vino znaša v vseh občinah dravske banovine okrog 23 milijonov Din ter tvori največjašnji del dohodkov za ogromno večino občin. Kajti izmed 1069 občin je le okrog 30 občin, ki nimajo nobene trošarine, med tem ko je 787 občin, pri katerih znaša trošarina od 0,60 do 2 Din. Doklade na razne davke so v posameznih občinah že tako visoke, da znašajo že sedaj večinoma 100 do 180 odst., na tudi več. Ako se zniža trošarina pri večini občin na 0,50 Din, potem je edini izhod, da zvišajo doklade najmanj za 100 do 120 odst. To zvišanje pa pomeni tako ogromno obremenitev prebivalstva, da ne more noben župan in nobena občina

ska uprava prevzeti odgovornosti za tako delo. Drugih virov pa danes že skoraj ni.

V kočevskem srezu ima n. pr. občina Farra 100 odst. doklado, ki donosa 34.361 Din, trošarina na vino (150 Din na hl) pa daje 145.000 Din letno. Ker mora občina znižati trošarino na 50 par, bo prisiljena zvišati doklado na 200 odst., če naj krije proračunske izdatke, v kolikor so po zak. predpisani. Ako pa naj občina vrši svoje druge socialne, gospodarske in kulturne naloge, mora iskati drugih virov ali pa mora ustaviti vsako tako delovanje, kar bridko opazimo že v teku letošnjega leta. Služnih primerov bi lahko našli več sto ter so nekateri še bolj kričiči.

Jasno je, da glede na zgoraj navedeno dejstvo županska zveza popolnoma opravičeno zahteva revizijo trošarinskega zakona zlasti glede na dejstvo, da dopušča sedanji zakon najhujše tihotapstvo, ki ga občine zaradi pomanjkanja izločenega osobja ne morejo pojbiti, kar jim povzroča ogromno škodo. Nekatero občino so že v letošnjem letu dobile na trošarini mnogo manj nego je bilo predvideno, n. pr. na mestu 40.000 Din le 2000 do 3000 Din. Zahteva županske zveze po reviziji zakona pa je tudi v toliko upravičena, ker je dosedanja praksa že pokazala, da občinska trošarina v dosedanjih izmeri ni previšoka in prav nič ne ovira konsuma vina. Da pa je revizija zakona glede gostilničarskih taks in glede kontrole prodaje vina nujno potrebna, to priznavajo danes že vsi merodajni faktorji in tudi vinogradniki sami uvidevajo, da je le v njihovo korist, ako se to čim prej izvrši.

Občine čakajo v letošnji zmiri ogromne naloge. Gospodarska kriza se ni prav nič zmanjšala, število brezposelnih le še narasta, Zupan, ki živi v neposredni bližini ljudstva, mora gledati vso to siromašino, ne more pa ničesar storiti, ker je njegova blagajna prazna. Občine že danes po več mesecih ne morejo izplačati proračunske dovoljenih izdatkov; če se jim bodo še zmanjševali udomečeni in izdatni dohodki in naloge nove dolžnosti, potem so na koncu svojih moči.

Zahteva županske zveze so docela upravičene, nikakor pa niso pretirane. Ako se hočemo v interesu države izogniti grozili finančni krizi naših občin v teku prihodnjega leta, je neobhodno potrebno, da se spremeni predvsem zakon o narodnih šolah ter se odvzame občinam dolžnost plačevati stanarino in kurjavo učiteljev ter katoliške nagrade. Spremeniti se mora zakon o notranji upravi, tako da se razbremenijo občine glede prispevkov za državna posloja ja sreskih načelstev in policije. Ako se ti zakoni spremenijo ter se pusti občinam trošarina v izmeri, kakor jo imajo letos, potem bo odmerjena velika nesreča za naš narod v prihodnjem letu, ker bodo potem občine lahko več storile za olajšanje vladajoče bede. Glede načina pobiranja trošarine bo županska zveza radevolje podpirala vse zahteve prizadetih faktorjev, ker je v interesu vseh, da to uredi tako, da bodo vsi zadovoljni. Na vsak način je v tem vprašanju potreben sporazum, da ne zaidemo v nove težkote in ne damo narodu še novih bremen.

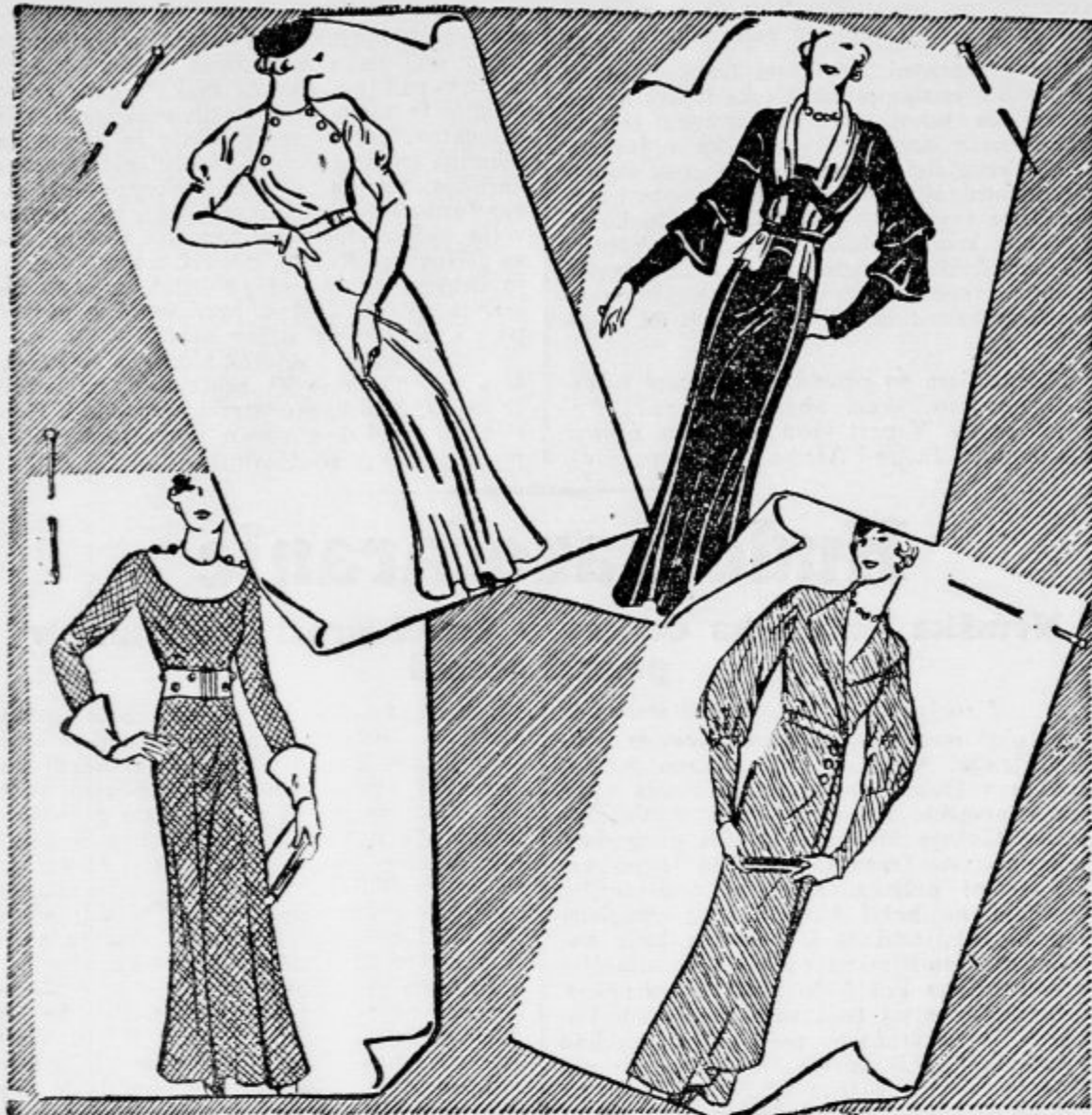
Gospodarske vesti

Kdo nosi povišek skupnega davka. V praksi je nastalo ob povišanju skupnega davka vprašanje, ali nosi povišek pri dobavah, izvršenih po 15. avgustu t. l. sklenjenih pa pred tem rokom, ko obe pogodbeni strani še nista mogli računati s poviškom davka, kupec ali prodajalec. V nasprotju z avstrijskim zakonom, nima naš zakon v tem pogledu nikakih določil. Avstrijski zakon je izrecno določil, da nosi povišek kupec, ki ni upravičen pogodbe zaradi tega razdreti. Ker je ostalo to vprašanje torej pri nas odprto, more priti za naše prilike v poštev samo trgovski običaj. Po trgovskih običajih nosi razliko v ceni zaradi zvišane davčne dajatve kupec, če na blago po zvišani ceni še reflektira. V nasprotnem primeru pa blago latira. hko odbije iz razloga, ker ni kalkuliral z višjo ceno. Kajti prodajalec ima pravico zaračunati k ceni vsako poznejše zvišanje prometnega davka, ker ga ni povzročil ni on sam, nit pri promet v blagu, ampak ne kajšna »višja sila«, t. j. državna, odnosno avtonomna oblast. Jasno je tudi, da kupec običajno prenese zvišano davčno breme na konzumenta in bi torej neopravičeno zvišal svoj trgovski zaslužek.

Letošnji vinski mošt. V naslednjem priobčujemo nadaljevalne rezultate o sestavi letošnjih moštov (glej notico v »Jutro« od 30. sept.) in sicer glede na ugotovitve, dobljene 20. sept. (prva številka označuje številno stopen sladkorja po klosternuburški metodi, drugo pa množino kislin, izraženo v 100 cel): Lutomer: rizing 16,4, 0,58, Zlahtnina 15,4, 0,50, šipon 16,3, 0,93; Petrorava: kraljevina 16,7, 0,84; Metlika: neuburger 17,9, 0,74, traminac 19,2, 0,68, beli burgunec 18,6, 0,81, zeleni silvanec 18,0, 0,72; Leskovec: modra frankinja 17,6, 0,92, bela Zlahtnina 16,4, 0,41; Lukovik: ruđeti španjol 13,1, 0,72, kraljevina 14,6, 0,87, žametna žrnina 15,0, 0,95, beli španjol 14,1, 0,68, silvanec 13,9, 0,91; Svečina: rulanec 16,9, 0,86, traminac 18,5, 0,77, silvanec 14,2, 0,64; Poljane: žrnina 16,6, 0,94, burgundec 16,2, 0,81, Zlahtnina 13,5, 0,58, rizing 15,2, 0,88, silvanec 13,8, 0,90, kraljevina 15,9, 0,65, portugalica 13,9, 0,46, Zlahtnina 14,8, 0,43; Koprivnica: rizing 15,2, 0,94, žrnina 13,0, 1,13, Zlahtnina 15,5, 0,85; Šmarje pri Jelšah: silvanec 16,1, 0,60, laški rizing 17,2, 0,74; Črešnjevec p. Sv. Petru pod Sv. gorami: moštanski silvanec 18,3, 0,66, ruđeti kraljevoškat 16,2, 0,65; Dolnja Lendava: modra frankinja 17,9, 0,59, portugalica 18,3, 0,83, laški rizing 18,6, 0,76, laški rizing 19,9, 0,78, muškat 17,7, 0,73, silvanec 17,1, 0,66, laški rizing 17,4, 0,79, bela medenka 16,4, 0,70, rizing 15,6, 0,82, šipon 15,1, 1,26, silvanec 18,8, 0,81; Kapela pri Dobovi:

laški rizing 17,3, 0,80, Zlahtnina 14,8, 0,50, plavec 17,0, 0,95, moravina 17,2, 0,71; Bizeljko: Zlahtnina 14,5, 0,39, laški rizing 16,6, 0,65, kraljevina 15,5, 0,72; Mačkovec: rumeni muškat 14,6, 0,51, modra Zlahtnina 14,3, 0,57, Zlahtni muškat 13,8, 0,51, modri burgundec 14,3, 1,11, bela Zla

Kraljestvo mode



Jesenske volnene obleke

Leta in leta je bila volnena obleka pastorka mode, kajti dame so smatrale volnene tkanine za grobe in negraciozne in so se rajši posluževale različnih svil, ki so jih storile vitke in mladostne. Seveda pa elegantna žena nikdar ni bila docela zadovoljna s svilenim tretteursko obleko, četudi se je tak model po barvi in obliki prilagodio sportnemu značaju.

Hotele vzbuditi in poglobiti zanimanje za volneno obleko, je moda skušala iznajti tkanine, ki bi po svoji voljnosti in lahkovosti sličile svilam. Tako smo že lani videli volnene modele, ki pa niso mogli izpodrinuti svilnih, ker uporabljeno tvorilo ni popolnoma odgovarjalo zahtevam elegantne žene. Vendar pa so veliki modni saloni še dalje zastavljali vse sile, da privedejo volneno obleko do zmage. Topot je bil uspeh tem lažji, ker so jih v stremelju podpirale tvornice, ki so letos vrgle na trg izredno norečena volnena tvoriva: dekativna, voljna ter raznolika po tkivu in barvah.

Vsled tega pa so končno jele dame posevčati pozornost volnenim oblekam, ki so tem bolj praktične, ker jih lahko nosimo dopoldne in popoldne. Tudi modni saloni so se v tem pogledu potrudili in nam nudijo takšno obliko raznolikih idej kakor že dolgo ne.

K učinku volnene obleke mnogo doprinese barve. Te so letos mame in globoke. Pribno cenimo novo rjavo barvo v modernem bakrenem tonu, pogosto tudi vidimo lepe zelene odtenke, ki obsegajo bogato barvno lestvico od mahovate do mirno zelene barve. Elegantna žena tudi ljubi lepo in diskretno rjavo barvo, da ne pozabimo vinske rdeče, ki se prilaga zlasti plavaliskam pa tudi temnelasim žensam.

Naša prva skica predstavlja originalno volneno obleko, ki jo temno ob vratu zapenimo s poševne proge gumbom. V zvezi s modernimi »kračnimi« rokami nam nudi ta ideja izredno zanimivo sliko.

Nenavadno ljubko učinkuje okoli vratu svetel šal, ki ga potegnemo skozi poševno izrezavo, dvojne gumbe in ga privrstimo pod ozkim pasom. Rokavi imajo dvojne kelihaste volane, ki so izredno mikavni (predzadnja skica).

Taka, poklicno zaposlena žena nosi najrajši mladostno volneno obleko, ki jo za-

ključuje okrogel etonski ovratnik, obojestransko zapet z gumbi. Krilo je nagubano, širok usnen pas pa je oblit z originalnimi kovinastimi ploščicami (1. skica).

Razen teh, nekoliko »dekliško« učinkujočih modelov, prinaša moda tudi »plašno obleko«, ki pa ni okorno ukrojena, kakor prejšnja leta, temveč nas osvaja s svojo nežno obliko. Model, ki ga vidimo na zadnji skici, je postrani zapet z gumbi in ima sprednjo stran krila nekoliko zvončasto ukrojeno. Moderni videz poudarjajo balonasti rokavi in elegantni reverji.



KRZNENI PLAŠČI

Ljubljana, Mestni trg 5

Čipkaste polrokavice

pršte vamo k najbolj ljubkim motivom bi-dermajerske dobe in se zaradi tega ne smemo prav nič bediti, da imajo tudi danda-

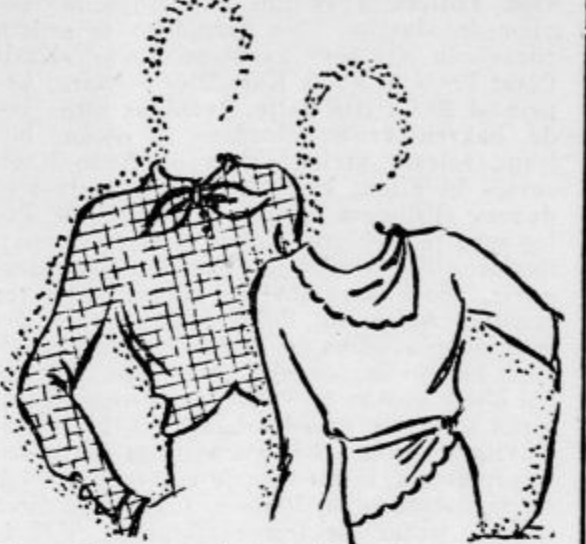


nes mnogo uspeha, zlasti ker je lanska in letošnja moda modernizirana obnova slo-gov preteklega stoletja. Rokavica pušča pr-ste gole in s tem omogoča koketno igro

rok. Nad komolcem jo ljubko zaključujejo čipkasti volani. Polrokavica je običajno iz naravno barvne čipke, tako da se prilaga k vsaki večerni obleki.

Bluza s kratkim krilom

ki se tesno prijemajo bokov, je jako moder-na ter jo nosimo k tretteurskemu kostumu prav tako, kakor k elegantnemu baržunastemu krilu. Seveda razlikujemo tvorivo takšne bluze po načinu uporabe. Tretteurska



bluza je iz vzorčastega jesenskega flanela, ima ob zapestju tesno zapete rokave ter pod vratom mladostno pentljo iz enakega tvoriva. Popoldanska bluza je seveda iz eno-barvne svile ter se čisto poslužuje učinkovitih zobkov. Na skici vidimo popoldansko bluza z zanimivimi, na komolcih »pahljača-stimi« rokavi ter zobčastim ovratnikom in enostranskim zobčastim krilcem.

KLOBUKE

jesenske in zimske novosti, v raznih bar-vah, oblikah in kakovostih, ter vsakovrstne sportne čepice nudi v bogati izbiri

MIRKO BOGATAJ, specialna trgovina klobukov 11836

LJUBLJANA, Stari trg šte. 14.
Cene nizke! Solidna postrežba!
Sprejemajo se klobuki v popravilo.

Zdravniška posvetovalnica

Zmedenost. Če je zdravniška preiskava po večkratnem mikroskopskem pregledu ugotovila, da v izcedku ni gonokokov, po-tem ne bolujete na kapavici, ampak na na-vadnem vnetju. To vnetje so povzročili diplokokci, ki pa ne povzročajo gonoreje. Zaupajte popolnoma Vašemu zdravniku, vsaj je vendar strokovnjak. Obiščite ga zopet o priliki, da Vam prežene nepotrebni strah in da Vam da primerne nasvete.

Viza, Lj. Kvarni vpliv mladostne zablode iz medicinskega stališča ni tako velik, ka-kor se splošno misli. Na nedavnem medna-rodnem kongresu strokovnjakov za seksu-alno vedo se je celo enoglasno izreklo, da je ta pojav isto kot normalni način. Iz etičnega in moralnega stališča Vam pa pri-poročamo, da to navado energično zatrete. Tudi nočni izlivi so brez pomena. Priporo-čamo Vam mnogo sporta in hladne kopeli. Ne uživajte pijak in dražljivi jedi posebno zvečer. Zjutraj pa takoj, ko se prebu-dite, iz postelje! Bela snov je normalen pojav. Skrajna čistost je na mestu. — M. T. Sm. Na Vaše vprašanje, ali so živčne bolezni ozdravljive in kako da se zdravijo, moramo samo odgovoriti, da to zavisi po-polnoma od slučaja. Večinoma se dajo zboljati, tudi popolnoma ozdraviti, ven-dar je pa skoraj pri vseh treba precej po-tropljenja. Svetujemo Vam, da se strogo držite predpisov, katere ste dobili v Za-grebu. — M. Vr. Z. Ogroji (Mittesser) so v Vašem primeru gotovo tudi v zvezi s pu-bertetno dobo. Zdravi se z večkratnim, temeljitim umivanjem s toplo vodo in al-kaličnimi mili, nakar je treba kožo z gro-bo brisačo dobro otrti. Razen tega je tre-ba kožo dobro natreti z raztopino vodikovega oksida (10 : 100). Za naknadno zdrav-ljenje je pa priporočljiv alkohol! Pri pre-jaški seksualnosti Vam priporočamo mnogo gibanja na svežem zraku, hladne kopeli in eventualno lahka pomirjevalna sredstva. Vzdržujte se alkoholnih pijak in ostrih jedi! — E. R. Florjanska. Pijača, katero pijete, je popolnoma neškodljiva; da se na-pravijo še glive, je razumljivo, ker se de-ne goba v tekočino šele potem, ko je že prekipela, in glivice prav lahko uhajajo tu-di skozi tanko krpo. Mislimo pa, da je za žejo najboljša dobra, sveža pitna voda. V vročini je pa osvežujoča mineralna voda. — N. A. Maribor. Belo perilo je včasih lahko prav trdovratna bolezen, ki izvira, če ni po sredi kaka spolna bolezen, ponavadi od slabokrvnosti. Zato Vam nujno priporoča-mo, da se Vas zdravniško preišče in ugo-tovi vzrok. Šele na podlagi take preiska-ve Vam bo lahko zdravnik nasvetoval pravi-lno zdravljenje. — L. L. P. Nečisti urin lahko še dolgo obstaja po prestani gono-reji in je brezpredmeten, če ni gonokokov ali pa vnetje mehurja. Onemoglost je pri Vas gotovo samo psihičnega izvora in bo prešla, čim se oženite, če se boste z Vašo

ženo tudi v seksualnem oziru ujemali. Pri-poročamo Vam nekaj časa vzdržnost in življenje po splošnih higienskih predpisih.

Otroška paraliza

V mnogih deželah se je pojavilo epide-mično širjenje otroške paralize in tudi pri nas imamo že nekoliko primerov bolezni. Zato ne bo odveč, če v naslednjem podamo v glavnem to, kar je treba o njej vedeti.

Še pred 40 leti je dr. Medin dognal, da je otroška bolezen nalezljiva bolezen, da jo torej prenašajo bacili. Vendar je še dolgo trajalo, preden smo o njih dobili točnejše podatke. Bacili otroške paralize se nahajajo radi v gornjih organih za dihanje, v grlu, nosu, posebno pa na sluznicah. Nevarna je bolezen zaradi tega, ker se prenaša lahko po zdravih, odraslih ljudeh. Ti morejo mesece in mesece nositi povzročitelje otroške pa-ralize v nosu, grlu in bronhijah, ne da bi jim to kaj škodovalo. Ampak ti prenosilci lahko okužijo otroke, čeprav so sami po-polnoma zdravi. Zato je nujno potrebno, da posebno za časa epidemije vsi pazijo na skrajno čistost, predvsem na svažnost ust in grla in da se večkrat na dan desinficirajo s kakšnim primernim sredstvom; priporo-čljive so pastile Panflavin.

Značilno za otroško paralizo je, da se najraje pojavi koncem polletja, v začetku jeseni, koncem zime in v začetku spomladi. Takrat se bolezen epidemično širi. Otroška paraliza se tako imenuje zaradi tega, ker napade v 96% primera male otroke pod 10 leti, najraje na 2 do 10. letu. Odrasle štiti prirodna imunost, katero so si pridobi-li v življenju. Otroci do 2. leta so pa še imunizirani po materi, posebno če pijejo materino mleko.

Inkubacijska doba, t. j. čas, ki preteče od infekcije pa do izbruh bolezni je 2—5 dni. Bolezen se začne z običajnimi kataralčnimi pojavi: nato nenadoma nastopi glavobol, pojavijo se motnje v črevesju in sledi ohromelost.

Dokler nismo poznali vzroka bolezni, so bili zdravniki brez moči. Danes pa vsaj vemo, kako se je lahko obranimo. Tudi v pogledu zdravljenja so danes izgleli povolj-nejši.

Radio

Izvillek iz programov

Nedelja 2. oktobra

LJUBLJANA 9.30: Prenos cerkvene glas-be. — 10: Versko predavanje. — 10.30: Pre-davanje o streli. — 11: Salonski kvintet. — 12: Čas, poročila, plošče. — 15.15: Kolo-dvorski misijon. — 15.45: Samospevi g. Marjana Rusa s spremljevanjem salonskega kvinteta. — 16.30: Komedija »Njegova edina hči«. — 17.30: Koncert mladinskega pevskega zbora »Trbovelski slavčec«. — 20: Prenos koncerta Elizabete Schumann z Dunaja. — 20.40: Salonski kvintet. — 22: Čas, poročila. — 22.15: Magistrov šramel teret.

Ponedeljek 3. oktobra

LJUBLJANA 12.15: Plošče. — 12.45: Dnevne vesti. — 13: Čas, plošče, borza. — 17.30: Salonski kvintet. — 18.30: Esperan-to. — 19: Srbohrvaščina. — 19.30: Zdrav-stvena ura. — 20: Prenos opere iz Beogra-da. — 22.30: Čas, poročila. BEOGRAD 12.05: Radio-orkester. — 17: Popoldanski koncert. — 20: Prenos opere iz gledališča. — Ciganska godba. — ZA-GREB 12.30: Plošče. — 17: Prenos zvoc-nega filma. — 20: Prenos opere iz Beo-grada. — Lahka glasba. — PRAGA 19: Charpentierjeva opera »Lulza«. — 22.50: Plošče. — BRNO 19.30: Pevski koncert. — 20: Koncert simfoničnega orkestra. — 22.20: Plošče. — VARŠAVA 17: Violinski in klavirski koncert. — 20: Operetni večer. — 22.15: Godba za ples. — DUNAJ 11.30: Koncert godalnega kvarteta. — 17: Lahka godba orkestra. — 19.30: Prenos opere iz gledališča. — 22.05: Lahka glasba. — BER-LIN 20.30: Lahka in plesna glasba. — 21.45: Arje. — Zabaven program. — 24: Simfo-ničen koncert. — KONIGSBERG 20: Odr-ski program. — 20.50: Koncert klavirskega tria. — 22: Prenos koncerta vojaške godbe iz Londona. — MUHLACKER 19.30: Kon-cert vojaške godbe. — 22: Klavirski kon-cert. — 22.45: Prenos nočnega koncerta iz Monakovega. — BUDIMPEŠTA 19.15: Koncert orkestra. — 20.30: Dramski večer. — Lahka in plesna glasba. — RIM 17.30: Vokalen in instrumentalen koncert. — 20.45: Večer lahke glasbe.

Torek 4. oktobra

LJUBLJANA 11.15: Šolska ura: Za uvod govori prof. Leopold Andree, nato pre-davanje dr. Kolarica o Slomšku. — 12.15: Plošče. — 12.45: Dnevne vesti. — 13: Čas, plošče, borza. — 17.30: Salonski kvintet. — 18.30: Nemščina. — 19: Naše duhovne zajednice. — 19.30: Nepremičnice in vsmerijske meglice. — 20: Kako postanem gover-nik. — 20.30: Prenos iz Zagreba. — 22.30: Čas, poročila.

BEOGRAD 11: Radio-orkester. — 17: Popoldanski koncert. — 20: Pesmi. — 20.30: Prenos koncerta iz Zagreba. — 22.30: Ciganska godba. — ZAGREB 12.30: Plošče. — 17: Koncert orkestra. — 20.30:

11805



Studenec novega zdravja in nove mla-dosti je Radenska zdravilna voda. Kajti ni samo čudovito sredstvo proti boleznim srca, jeter ter ledvic, temveč tudi izbor-na pijača, ki Vas posveži in okrepi. Po-ceni je in dobite jo v vsaki trgovini.

Koncertni večer. — Lahka glasba. — PRA-GA 19.20: Jesenska revija. — 20: Prenos iz Brna. — 21: Orkestralni koncert v pro-slavo narodnega praznika. — Puccinijeva opera »Manon Lescaut« na ploščah. — 0.30: Zvonenje. — BRNO 19.20: Prenos vsega programa iz Prage. — VARŠAVA 20: Ve-čer poljskih pesmi. — 21.25: Nadaljevanje koncerta. — 22.15: Godba za ples. — DU-NAJ 11.30: Godalni kvartet. — 15.20: Pod-oknice in serenade. — 16.50: Lahka godba orkestra. — 19.40: Poljuden koncert. — 22.10: Plesna glasba. — BERLIN: O svet-ovnem zborovanju za zaščito živali. — KONIGSBERG 19.30: Koncert operetne glasbe. — 21: Sluhogra iz Monakovega. — MUHLACKER 19.30: Koncert citraškega kvarteta. — 20.40: Koncert Wagnerjeve glasbe. — 22.45: Plesna glasba. — BUDIM-PEŠTA 17: Lahka glasba. — 18.45: Zborov-ski koncert. — 21.15: Orkestralni koncert. — 22.45: Godba za ples. — RIM 17.30: Vo-kalen in instrumentalni koncert. — 20.45: Mešan glasbeni program. — 21.30: Igra. — 22: Nadaljevanje koncerta.

Magični vplivi rastlin

Fizika pravi, da je samo lastnost manj-šega prevodništva toplote in manjše trdo-te ali teže, s čimer učinkuje les ali drugi trdni rastlinski deli na naše živčevje pri-jetnejše nego kovine ali kamenje. Pri tem pa so vrste lesa, ki po trdoti res ne za-stajajo mnogo za kovinami in vendar učinkujejo na nas različno od teh: deloma pa se lahko tudi vprašamo: zakaj pa ima-jo te organske stvari drugačne lastnosti pri prevajanju toplote? Zakaj so lažje in mečje?

Odgovor bi bil, da tiči vzrok v nekem čisto drugačem bistvu teh teles in s tem v zvezi bo tudi izrazita zdravilna lastnost rastlinskih snovi, zdravilna lastnost, ki se izraža celo tedaj, kadar se niti oddaleč ne dotikajo našega telesa in jih to prav gotovo ni sprejelo vase. Pri tem učinkuje ta lastnost še zelo individualno, to se pravi po različnostih živčnih sistemov različno. Pristaši Mesmerja bi takšne pojave imeno-vali »magične«.

Tako je medicina n. pr. že davno prizna-la, da učinkujejo pri celi vrsti revmatičnih boleznih suhe rastlinske snovi, ki jih polo-žimo neposredno na kožo ali pa v platne-nih vrečkah. Izrazito blažilno in lečilno, koža pa ni vsrkala niti najmanjše količine teh snovi. Gre torej za učinek iz daljave na živčni sistem in ta učinek je pri nekih ljudeh hiter in močan, pri drugih pa poča-sen in slaboten. Včasih utegne biti celo nasproten. Tako se v Italiji zelo izogiba-jo tega, da bi nosečnicam dajali cvetlice, ker so baje sline škodljive in povzročijo celo smrt, dasi v drugih primerih ni opa-ziti takšnih učinkov.

Berlin nazaduje

Pred leti je šel o Berlinu po svetu glas, da se njegov razmah presenetljivo širi in da bo kmalu v vsakem pogledu prvo mesto na svetu. Po razsežnosti ga je tedaj pre-segal samo Los Angeles. Potem se je moral Berlin pohlevno umakniti na četrto mesto, v zadnjem času pa so ga izrinili celo na peto. Pred njim so Rio de Janeiro, Los Angeles, Brisbane v Avstraliji in Rim. V pogledu prebivalstva stoji zdaj Berlin na četrtem mestu na svetu. Prvo zavzema New York, drugo London, tretje Pariz.

Izletniki v SPLIT

HOTEL „SLAVIJA“

M. Jozovič nudi ves komfort, iz-vrstno in ceneno ložiranje! Moderno opremljen. Divna lega.

ATELIER
IZ OBLASTI
ARHITEKTURO
LJUBLJANA
Levstikova ulica
na Vrtači

Janez Rožencvet:

Prstan vile Željane

Pravljica za odrasle.

Zagledala se je vila Željana v juna-škega vojščaka in mu dejala: »Rada te imam, a ker mi ni usojeno, da bi te ljubi-la, bila kar ženska človeškega rodu, ti podarim svoj prstan. Dokler ga imaš, ti izpolnim vsako željo in tako tudi ko-murkoli, ki dobi prstan za teboj!«

Vojščak je vzel prstan, si želel veliko zmag in vila Željana mu jih je nakloni-la. V vseh bitkah je slavno zmagal, do-klar ni na vrhuncu svoje moči junaški in srečen obvladal na bojišču, kakor mu je bilo usojeno.

Vojščak ni imel otrok in prstan je po njem dobil njegov mlajši brat pesnik. Pesnik si je želel, da bi njegove pesmi iztisnile iz človeških src do zadnje kap-lje vso radost in bolest. Vila mu je že-ljo izpolnila. Pokazala mu je prelepo de-želo, kamor pa ni smel stopiti. Prevzel od tolike lepote in od hrepenenja po nji je pesnik napisal stihe, ki so imeli ču-dovito moč. Ljudem se je zdelo, da jim nevidna koda izžemlje srce, začutili so na dnu veselja neskončno žalost in na dnu bolesti brezmejno slast.

Pesnik je užil začetek svoje slave, po-tem pa je umrl, mlad, jetičen in srečen

kakor mu je bilo usojeno.

Ker ni zapustil ne otrok ne drugih so-rodnikov, je po postavi pripadel prstan vile Željane kralju.

Kralj je bil še mlad. Želel si je, da bi dolgo in modro vladal. Vila mu je željo izpolnila. Dala mu je zdravo srce, dober želodec in pametnega svetovalca. Kralj je dolgo in modro vladal, dokler ni star, češčen in srečen umrl kakor mu je bilo usojeno.

V oporoki je kralj zapustil prstan svo-ji najmlajši hčerki, kraljicni Majdi.

Ko je kraljica Majda prebolela ža-lost za očetom, si je želela čevlčkov, kakršnih še nikoli nobena ženska ni no-sila. Vila je dala lovcu misel, da je ka-čjo ubil, odrli in poslal kožo v stroj. Čevl-čar je napravil iz pisane kačje kože čev-ljčke, da je kraljica kar zavriskala, ko jih je zagledala. — Drugič si je za-želela oblačil kakor jih imajo same vi-le. Vila je pokazala tkalcem, kako se dela batist, krepdešin, etamin, krepčor-žet in poslala dvorni krojačici vilinske modne žurnale. — Ko si je zaželela zla-tih las in koronah ustnic, ji je vila pri-peljala frizerja. Ta ji je prebarval in nakodral lase, da se je zdelo, kraljica Majda ima samo sonce na glavi, a za ustnice ji je prinesla vila rdečilo v zla-tem tulcu.

Še sto in sto želja je imela kraljica Majda, vila Željana ji je vsako izpol-nila in imela pri njej en mesec več opravka kakor prej v življenju treh mož skupaj. Nazadnje ji je velela kraljica: »Čuj, možila bi se rada, poišči mi mo-ža!«

Vila je hotela oditi, a kraljica je do-jala:

»Počakaj, nisem še vsega povedala! Biti mora popoln mož po mojem srcu, vzor lepote, neizmerno bogat in vreden velike milosti, ki mu jo izkažem. Njego-vo srce naj ne pozna strahu, njegovih silnih rok naj se boji svet in pred nje-govim ognjenim poželenjem naj ome-levajo ženske. Dičita naj ga bistroum-nost in bistrovost, toda verjeti mora vsako mojo besedo in slep mora biti za vse, kar je razen mene. Pokoren in po-zoren kakor najbolje desirani pes, ne-žen kakor metulj, potrpežljiv kakor osel in prizanesljiv kakor mati mi mora osta-ti brez omarjanja zvest, tudi če bi planile nanj vse skušnjave tega sveta. Takega hočem in takega mi pripelji!«

Vila Željana si je vse besede kraljič-ne Majde natanko zapisala, odšla in dol-go je ni bilo nazaj.

Do sem pripovedujejo to pravljico po-vsod enako, konec pa v vsakem kraju drugače.

V prvem pripovedujejo:

Ker je ni bilo nazaj, je morala kra-ljica vzeti moža, ki so ji ga drugi iz-brali. Ni bil po njenem srcu, ampak ži-vela je z njim do smrti; zraven je ča-kala, kdaj ji pripelje vila pravega. Ni ga dočakala. Izročila je na smrtni po-stelji prstan hčerki, naj čaka naprej. Tu-di hči ga ni dočakala. Izročila je prstan vnukinji, vnukinja pravnučkinji, ta zo-pet svoji hčeri in tako čaka — kakor mu je usojeno — ženski rod kraljične Maj-de še danes popolnega moža, vila Že-ljana ga pa zanj išče in na celem svetu ne najde.

V drugem kraju se čuje:

Prehodila je ves svet, nazadnje ven-darje našla popolnega moža in kraljič-na Majda se je z njim poročila. Čez le-to de kraljica vili: »Čuj, ločila sem se, ker pri omedlenem bedaku nisem mogla več strpeti. Pripelji mi moža, čigar ljubezen si bom morala vsak dar na no-vo priboriti!« Vila ji ustreže. Čez leto si je zaželela kraljična moža, ki naj ne bo babjke, za njim ljubosumnega, za ljubo-sumnim nrumnega, za tem brutalnega, za nasilnikom bojazljivca itd. Vila Že-ljana ji je preskrbela moža za možem, dokler ni kraljica Majda nezačovalna umrla kakor ji je bilo usojeno.

V tretjem pravijo:

Čez leta se je vila vrnila in povedala, da popolnega moža sploh ni.

»Vem,« je dejala kraljica Majda, »ker sem to sama spoznala. Zato sem vzela onega, ki so mi ga prijateljice naj-bolje zavidale, a popoln mož — vzor po mojem srcu — postane šele moj sin!«

In kraljica Majda je negovala sina in gledala v njem višek moške popo-lnosti, zakaj usojeno ji je bilo, da vzre-di svoji snahi enako pokoro kakor jo je vzredila tašča nje.

Tako lahko prehodite sedemkrat sedemdeset krajev in prepričali se boste, da končajo pravilico povsod drugače. Ponekod žalostno, drugod brezupno, marsikje smešno, malokje veselo, a prav povsod različno, zakaj ni je na svetu pravilice, ki bi imela toliko kon-cev kakor ta.

Grob Aleksandra Velikega

Iz Aleksandrije poročajo, da se je odpra-vila pod vodstvom konservatorja grško-rimskega muzeja v Aleksandrijo na egiptov-sko-cirenejsko mejo posebna odprava, ki bo ležala grob Aleksandra Velikega. Mestna občina v Aleksandriji, je dala na razpolago potreben denar. Vodja ekspedicije pa je iz-razil bojazan, da so Beduinci mogoče že iz-ropali grob velikega vojskovođe. Grob le-ži, kakor domnevajo, v mavzoleju, nad ka-terim stoji mošeja.

Skozi Mačvo do banje Koviljače

Za naše uho zveni beseda Mačva kakor mehka sanjava muzika. In zares: Mačva je je s svojo vegetacijom, rodovitnostjo in barvo neba kakor del naše Dolenjske, če bi jo razprostrli v ravnico, pa da bi jo ob senčnih gostih gozdov zagradil s nizkim košjem in deskami ali vpletenim sojem v pajšnike za ovce in pujske. Očveje paše valovlje v bujnim snežno belem kamilčevju, po katerem se pasejo ali prepašene bežljajo gostokozuhaste ovce. Na kakšni vrbovi krivini v prisrčni temnopere jevsje sedi Faun Mačve — pastirček s frulo, katere piskolavka je plaho otožna, kakor vsa ta od krvi rodovita zemlja...

Ze v temnem veku je tod paslo črede staro ilirsko plemo Majciji — odtod tudi ime detelje. Potem so tod čez stopate nove zavojevalce in je tamne preke Drine vstal nad čumetnim bosanskim gozdom turški polmesec s svojima bleščecima rogljema, bruhačjo poplah in smrt v rodno Mačvo. Preko njenega vzdihujočega telesa so topotala kopita spenjenih konj, a z njih hrbtišča je na vse strani vihtel svoje krivi handžar rdeči turban notri v srce Srbije. Pa so spet zagostole plahe ptičice svoje dobrolevice. Vstale so bela naselja in v zelenje ob belih cestah, ki so švigle na vse strani, so zaravnale kopače prst nad obeljenimi kostmi. Pa les r: hotel dati blaga za veselo piščalko, vsaka frula, ki jo je vdolbel mali Faun, je otožno pela, kajti kaplja krvi, ki se je pretakala po meznici šibi, je jokala in tožila. Vsaka hiša iz opeke od posušenega ila in slame, kakor da je opeta s kopreno žalostjo, da se v belom soncu, ki nič ne ve od strahotnih krivok, ki se plahutajo v nočeh, od napuščila doli v zemljo razpoka in guba kakor koža dobre starke, ki si izjokava oči za svojimi. Ko je neke noči ugasnil nad bosanskim gozdom krvavi polmesec, se je zrazil v Mačvo oholi Avstrijec z vohilajočim nosom. Favna trula se je oglašala na vseh konjih kakor zdihovanje vetra pred nevihto. Hiše so zasrele čez Drino in gozd se je vzpel, da je dočakala Mačva noči, ko se je spet stresla zemlja in se odprla njena nezacejena rana. Vzvela se je zdajci, ne več trpeča, nego kakor zver in bruhnila peklo, spočeto od krvi in neutušene bolesti, ki je zrasla v njenih nedrih. Zatulila je v tla teptana, ubijana kakor žival, skrunjena, porazanih nosov, iztrganih uhljev, iztaknjenih oči, prevrtna od svinčenk, prebodeni in odrezani dojk, živa pokopana z njeno dečo, posiljenimi hčerami, obešenimi ali na kol privezanimi možmi, ki so morali gledati to sramoto, požgana in izpaljena s trumami starcev, žen in otrok. Dim in kri, kri in vik, kletev in grmenje topov pa pušk, drdranje trenskih vozov, tulba zmage in krvi pijanih zavojevalcev, drajne nečistovalcev. Od Šabca preko Mačve nad spokojsima Drino in Jadrom doli od Zvonika so se valile horde pobesnelih kaznovalec na srbsko zemljo...

To je Lešnica pod Vidovico: tam tuli množestveni grob ob postaji. Iz Prnjavora in Novega sela so privlekli starce in otroke. Izkopati so si morali dolg jarek, apnejo jamo — grob. Sto devet njih so postavili hrbtoma v vrsto na srednjo stran in jim zvalili roke, vedno levo k desn, tako stoosemkrat. Pred nje komagnijo ubijalec s puškami in svinčom. Zagrmelo je v ravnino in stodevet mučnikov je padlo strmo vznak v izkopani grob. Politi so jih z apnom in zateptali v zemljo. A Švicar dr. Reiss jih je pozneje dal izkopati in je ugovoril: mrtvi, dobro zadeti so potegnili s seboj žive, od groze zamamljene... Ob Lešnici na jugu proge je kamen pomnik, in vanj uklesano to gorje.

To je Prnjavor. Sredi vasi gorj šolsko poslopje. Okoli šole v dimu skačejo uniformirane pošasti, z divjimi kriki zabadajoč bajonete skozi prtična okna. Za gorečimi okni stotina starčev, žena in otrok z osmojenimi lasmi, gravo v hropečih telesih, hlepeč po vzduhu jasnine, stokače umirajoče, dimu, ognju, potresu nadočnega tramovja, predrti z bajonetni soldateske, ki jih odvrača od okna po soncu in domovini hrepenje. In to je Prnjavor!

Im tam Gornji Dobrič pri Lipici z utopljenimi žemami v vodnjaku... Blizu Loznice selo Brnjac: o groza, z noži so živi materi presekali dojke in jih od strani skozi rani porinili ljubeči roki, navzkriž ju zvezali v zaoestjih in vanje položili umirajoče dete, v potok njene srčne krvi, z materinim mlekom skaljene, da je pilo zadnjo popotnico. To je Dobrič. In še dalje se tam v ravnici dvigajo krvave koščne pesti: Štitar, Ribari, Dublje, Lipnica, Loznica, nešteto hromotnih maševalcev, ki psikajo molitev po sladki osveti skozi brezbožne lobanje. In gle! Vzpneti se maševalca Cer in Mačkov Kamen na Gučevem, da se vrže v beg topla morilec k Drini, na Savo. »Kaži strina, gde je Drinala blazinji morilci. In Drina odnre svoje nedri, oglušljivi kriki, mestovi brizgajo v zrak in vtaplja so trop pokončevalcev. Za njimi divja val četašev in srbskih maševalcev, da jih tepta v tla, napiči na nože, odsokava klete glave, vrača enako z enakim. Gozd sklepa vejevje in krošnje v pasti, odpira prepače, prestavlja pota, ne priznava, dokler ni očistena in maščevana sveta zemlja, s sopuhom krvi pokadiljena. Na njeni žerjavi pa še ni dogorelo kadilo maščevanja. Zopet je naslednje leto na jeseni zastokala. Nov, strašnejši, zval se je Cer in vzhidnil se je zastor izpred strašne albanoske Golgote. Dve leti groznice v sužnjosti, pregnanstvu, umiranju v vseh evropskih zemljah, razpršen po vsem svetu. Potem slavni Kajmakčalan in potem konec, svoboda! Zemlja pije gorjup iz prvih svobode. Beli pomniki zrejo iz noči v nebo, a frula kakor bi še tožila, bogami, zdi se mi, da še v težki slutnji, čeprav sta si srbski in bosanski gozd prepletla zeleni grivi in nogalna krošnje čez ves slovanski jug...

Ozkočina železnica topota iz Šabca pokojno na zapad, 59 km daleč proti Banji Koviljači. Brez slutnje in milovanja sopiha po nekaj kravi progi. Udobno sedi v ozkih vagonih z nezastrtim pogledom na obe strani. Mimo duševnih oči beži zgodovinski trak, a telesno oko se onaja z ovirami razkošja tam zunaj: travniki z ovčami in pujsi, gostorasti gozdovi z divjadjo, migotajoča koruzna polja, težko obloženi slijaki, čebelnice košnice, seljaki v belem, drugi pri drugem v vrstah s kopačo pred seboj. Na obzoru zaključuje prelestni okvir — planina Majevica. Rečica Jader zaspina preko našo železno pot. Vročina je in ovce mirujejo z glavami ob tleh v krogu kakor velik bel volnen svetek. Mimo, nazaj nekam beži popasena ravnica z gošmi in

vršočimi pegatkami, od proge proč bežljajo kozli, boječi se ponižnega puhajočega stroja. Pri Lešnici nas s hrupnim vrtajem pozdravi veliko cigansko naselje: številne pasje hišice z eno sobico, oknom in dimnikom. Zunaj v prahu je črna drobna, ki že z materinih prsi berači s stegnjenim roko. Razkošna menu-karta za fotografije. Njim je večni praznik. Kadar je pa »vršaj«, mačva s stroji, mesom pišk in bravlno, zalivanjem z rakijo in vinom, tedaj zadožijo ciganske gosli pod vasko lipo pesem, da raja srečno selo... Še šest kilometrov za Loznico, pa smo na dokončni postaji, v Banji Koviljači, ki ima v trijezičnem kopalnišnem prospektu pripombo: Ville d'eaux romanesque et celebre par son action medicale. Na desni Drine, 116 metrov nad morjem. Eno najmodernejših kopalšč z vsemi severnjaskimi prilastki. Prisljenjena je na severno pobočje gučevga masiva (708 m) 17 metrov visoko spominsko piramido padlim leta 1914, ki so jo letos 18. septembra slovesno blagoslovili. Od gozdnate Bosne jo deli Drina, ki ima zaradi svoje vedno se menjajoče struge prislovico: »Ko če krivu Drinu izpravit, pregovor za nestalnega človeka. Vsa okolica je gozdnata z bogatimi lovskimi revirji. Ze v rimski dobi so tod kopali antimonosko, živosrebreno in železno rudo. Ko je zatonil Rim, je Drina zamočvirila okolico. A že 1700 odkrijejo Turki zdravilno moč bare, ki jo je črpala iz tako različnih geoloških formacij in uredijo primitivno banjo Amam, kjer je bilo kopanje v zvezi z verskimi obredi. Zaradi žvepienega vzhoda so vso pokrajino imenovali »Smrdena bara«, stražnica napram Srbiji je dobila ime »Smrdena karavla«. Knez Mihajlo iz osem kilometrov oddaljenega Batarja je 1876 uredil kopal in odtlej štejejo obstojo zdravilišča, ki je znamenito po vseh Srbiji tudi zaradi tega, ker ga je redno obiskoval pokojni kralj Peter, čigar ime se blešči na lepem pročelju žvepienega kopalšča.

Svetovna vojna je docela uničila vse na-

prave. Danes pa stoji banja tu z vsem, kar si požel najrazvijačnejši letoviščar. Poslopja, prvovrstni hoteli s tekočo vodo, parketi, elektriko in z vsem mogočim razkošjem. Zdraviliški dom, ki je stal osem milijonov, starosrbski manastirski slog s saloni za družabne igre, gledališko dvorano in dvema jazz-kapelama. Vsa poslopja so v polkrogu razvrščena okoli angleško urejenega vrta, s širokimi, s kremenjakovim peskom posutimi poti v senci širokoperih katalp in opijine mačvanske lipe, ki na večer napolni vsak kotiček s svojim pomirjujočim vonjem in slastjo. Na razpolago je sedem »družinskih vrelcev: žvepleno vrelo »Kralj Petar Prvi« in »Vuk Karadžić« — parni kopalni ob 29 Celzija dalje. Žveplena pitna voda, bakreni vrelci »Jordan« za očesne bolezni, železni vrelci »Vojvoda Anto Bogičević« in pitna, ko kristal čista voda studencev »Princesa Jelena« in »Brestovci«. Poleg tega je še blatna kopal za blato po najmodernejših principih zoper bolezni zgornjih, proti škrofulozi in revmatičnim ter ženskim boleznim. Poleg joda, žvepla, železa, žveplovodika in proste ogljenčeve kisline kažejo še radijsko emanacijo. Poprečni obisk gostov je 3000. Ves ogromni kompleks upravlja drinska banovina, ki je nastavila na progi od Šabca svojega uradnika-informatorja. Izven tega je v zasebnih hišah na razpolago blizu 300 sob. Okolica je brez tovarn, edino elektrarna obratuje. V bregovih so zrasli: zdraviliški dom železničarjev in dispanzerji za slabotno dečo, letos na zimo bodo pa otvorili moderen sanatorij OUZD. Zanimivo je uprav balkansko vrvenje na »pijaci« ob kopalšču, kjer je seveda na razpolago tudi kopanje v Drini.

Za večere, ko se sučejo elegantni pari na plesišču pred zdraviliškim domom ob zvokih ciganske kapele primaša Marinka Savica, ki igra sicer v beogradskega radiju, privreje krepčini hladni zrak od Gučeva. Nekaj žarnic diskretno svetli ob potih angleškega »arka«, a v sencih katalp in mačvanske lipe dijejo zaljubljeni razgovori. Velike kresnice se vrtoglavo spreletavajo kakor male žarnice na daljni poti, ugašajo in zopet pobjaskavajo — podobna nemirne misli vednega hrepenenja. Polnoč... Luna vesla nad toplo, s somi bogato Drino. V globokem snu počiva jugoslovenska, srbska zemlja...

Seje sveta Društva narodov



Izvršni organ, nekaka vlada Društva narodov je svet DN. On izvršuje sklepe plenarne skupščine, ima pa po statutu DN tudi dalekosežne samostojne funkcije. Sestaja se redno dvakrat na leto, po potrebi pa večkrat. Sedaj šteje 14 članov. Stalno so v njem zastopane vselesile (Francija, Anglija, Japonska, Italija in Nemčija), ostale članke pa voli plenarna skupščina za omejeno dobo, največ za tri leta. Mala antanta si je s svojim ugledom priborila nepisano pravico, da je v svetu vedno tudi zastopnik ene njenih držav. Sedaj vrši to zastopstvo Jugoslavija, tako da je naš zunanji minister g. dr. Jevtić član sveta, v katerem se vplivno udeležuje. Mandat Jugoslavije poteče že letos, nakar pride kot zastopnica Male antante na vrsto Češkoslovaška. Tudi poljski mandat poteče letos, a Poljska je že prišla sila zahtevala, da bi bila z ozirom na politični položaj v Evropi ponovno izvoljena v svet. Nekateri države z Nemčijo na čelu se zahtevajo sicer upirajo, vendar pa skoro ni dvoma, da bo Poljakom ustreženo. Zaradi svojevrstnih in večinoma napetih razmer v Centralni in Južni Ameriki je iz teh pokrajin v svetu DN navadno vedno po več zastopnikov. Sedaj so članice sveta Gvatemala, Panama in Peru. Poleg vseh navedenih so momentano v svetu DN še Irška, Španija, Kitajska in Norveška. Prihodnji

ponedeljek se bodo vršile nove volitve, za katere se že mnogo časa za kulisami vrše intenzivna pogajanja.

Seje sveta DN se vrše v glavni palači Društva narodov. V predsedstvu se menjavajo države po abecednem redu. V sedanjem zasedanju je prišla na vrsto Irška, tako da predseduje svetu De Valera. Kakor v plenarni skupščini je tudi v svetu DN razpravni jezik francoski in angleški. Posebni prevajalci takoj ponovno vsako izjavo iz angleščine v francosko in obratno. Seje so le deloma javne, kadarkoli pa je na dnevnem redu kakoli bolj kočljiva zadeva, so tajne. K javnim sejam se vsakokrat zbere mnogo poslušalcev, po desetkrat več kakor je članov sveta.

Naša slika kaže eno zadnjih sej sveta. Za polkrožno mizo sede od leve na desno člani dr. Jen (Kitajska), Culderon (Peru), dr. Jevtić (Jugoslavija, označen s +), Madariaga (Španija), baron Neurath (Nemčija), baron Aloisi (Italija), Paul Boncour (Francija), De Valera (Irška), generalni tajnik DN sir Drummond, sir Simon (Anglija), Nagaoka (Japonska), grof Zaleski (Poljska), Braadland (Norveška), Matos (Gvatemala) in Garay (Panama). V sredi polkroga sedita prevajalca, pred njimi so uradniki DN, okrog in okrog pa poslušalci.

Seja plenarne skupščine Društva narodov



Društvo narodov ima tri glavne organe: plenarno skupščino, svet in sekretariat. Ako bi primerjali to organizacijo z običajnim ustrojem demokratične države, bi odgovarjala plenarna skupščina parlamentu, svet DN vladi, sekretariat pa ministrom kot uradom.

V plenarni skupščini ima vsaka država pravico do treh delegatov in poljubnega števila namestnikov, vendar pa ima pri glasovanjih vsaka država le en glas. Ker šteje Društvo narodov 56 članic, se zbere na skupščini, ki se redno vrše vsako leto v septembru, po več sto delegatov in namestnikov. Ker v »Palači narodov«, kakor se imenuje mogočna stavba, v kateri je name-

ščeno Društvo narodov, ni dovolj velike dvorane za tako veliko število zborovalcev, se vrše seja plenarne skupščine v drugem delu mesta, v ogromni dvorani, ki je bila nekdanj namenjena za velika zborovanja in za razne razstave, a je sedaj okusno in praktično preurejena za svoj novi namen.

V parketu dvorane je okrog 230 sedežev za delegate in namestnike, ob straneh so klopi za eksperte in tajnike delegacij, v ozadju so prostori za publiko, tako zvana »diplomatska loža«, galerija okrog in okrog pa je določena za novinarje. V ospredju se vidi še prvi dve predsedstveni estradi. Na prvi so stenografi in zapisničarji, druga je določena za poročevalce komisij in druge

govornike, na tretji najvišji, ki pa se na sliki ne vidi, sedi predsednik z generalnim tajnikom DN in s prevajalcem, ki sproti pove po angleško, kar je predsednik govoril po francosko. Kljub svoji razsežnosti je dvorana zelo akustična, tako da je mogoče govor razumeti tudi na galerijah.

Kot razpravni jezik sta francosčina in angleščina enakopravni. Vsaka izjava se od prevajalca takoj ponovi v drugem jeziku, francoska v angleščini, angleška v francosčini. Prevajalci so izredno spretni in visoko inteligentni. Kdor je na vrsti, si sproti stenografira izvajanja govornika in jih, ko je govornik končal, brez odmora takoj ponovi v francosčini ali angleščini, kakor je pač treba; prevodi so šestkrat formalno celo boljše in zato tudi bolj učinkoviti od originalov.

Delegacijam so prostori v dvorani odkazani po francoskem abecednem redu njihovih držav. V prvi vrsti sedijo na primer zastopniki Južne Afrike (Africaine-Sud),

Albanije, Nemčije (Allemagne), Argentine i. t. d. Jugoslavija in Češkoslovaška pa imata zaradi francoskega načina pisave svoj imen (Yougoslavie, Tchecoslovaquie) svoje prostore prav v zadnjih klopih. Tudi vsak drugi vrstni red (n. pr. pri poimenemskem glasovanju) se določa po abecedu francoskih imen zastopnikov držav. Na ta način in pa s tem, da ima vsaka država samo en glas in vsaka pravico do enakega števila delegatov, naj bi se pokazala in zalamčila popolna enakopravnost vseh članic Društva narodov. Seveda pa je ta enakopravnost samo formalna in navidezna. Ako kje, potem velja pač za Društvo narodov pravilo, da se glasovi ne štejejo, marveč tehtajo, tehtajo deloma po osebni avtoriteti predstavnikov te ali one države, pred vsem in največ pa po moči in sili držav samih.

Naša slika je posnetek plenarne seje Društva narodov dne 29. septembra, na kateri je imel francoski ministrijski predsednik Herriot svoj veliki govor o potrebi iskrenega mednarodnega sodelovanja.

Hudo razočaranje

Nemška katoliška cerkev v borbi proti Poljakom v pruski Sleziji

Vroclav (Breslau), v septembru.

Potujoči na Poljsko, Vam pišem iz pruske Slezije. Vroclav, nje glavno mesto, leži že v Dolnji Sleziji, ki je danes večinoma nemška. Dopotoval sem v Vroclav preko Gornje Slezije, ki leži geografski nekoliko višje (zato Gornja) in je po veliki večini poljska. Kdor bi tem mojim besedam ne hotel verjeti, naj pogleda nemški zemljevid iz l. 1910, ki kaže narodnosti Nemčije: na njem je Gornja Slezija označena kot čisto poljska pokrajina. Spominjo se pa tudi vsaj slezijskih Poljakov iz prvih časov po l. 1918, posebno vstaje iz l. 1921, ko je šlo za to, ali naj Gornja Slezija ostane v Nemčiji ali pa naj se pridruži Poljski! Prebivalstvo, ki se za svoje ideale celo orožja loti, ni kakšna amorfn masa, ki bi samo po kakšnih etnografskih in jezikovnih znakih spadala sem ali tja, nego je zaveden del svojega naroda. Tako zavedni, ko so bili Poljaki v Sleziji — ali državnikom, ki so se zbirali v Parizu, ki pa Slezije nikoli niso videli, je dim nemških slezijskih fabrik motil pogled in rekli so: »Naj bo plebscit!« Rezultat plebscitra je bil kompromis: del Gornje Slezije, baš najbolj industrijski del (Katovice) je prišel Poljski, večji del pa je ostal v Nemčiji, v pruski provinciji Sleziji.

V tej pruski Gornji Sleziji sem se na potu ustavil, in sicer v mestu Opolju (Opole, nemški Oppeln), ob Odri, sedišču Oberprezidenta.

Opolje je mesto, veliko po priliki kakor Maribor. Zgodovinski spomin in obenem opomin je Krakauerstrasse, ki te vodi od kolodvora v mesto, ali ob tej ulici, ki drži proti poljskemu Krakovu, a pri tej misli te zmoti spomenik Bismarkov in spomenik cesarja Wilhelma I., ki stojita ob tej cesti. Dve dobi zgodovine ti stopita pred oči: prvotna, poljska, in novejša nemška.

Opolje je bilo nekdanj rezidenca knezov iz poljske dinastije Pjastovičev. Na otoku reke Odre so se še nedavno videli ostanki starega pjestovskega gradu. Zda na njegovem mestu zidajo vladno palačo. V tem dejstvu sta jasno vidni dve zgodovinski plasti. Ko so kopali temelj za to novo zgradbo, so našli v zemlji celo slovansko poljsko vas iz 11. ali 12. stoletja, ki so jo zasuli neki elementari zgodovinski dogodki.

Ce bi bil jaz Jan Kollar, bi zastokal tužno pesem o »grobvih slovanskih«; tudi Prešern bi začutil tragedijo zemlje, kjer »očetje so naši slovci...«

Ali takih melanholičnih strun ne ubiramo. Konstatiramo fakta, s svetim srdom se obračamo proti krivcem in iščemo pomoči.

Iskal sem v Opolju človeka, ki bi z njim mogel govoriti ne samo o arheoloških izkopinah, nego tudi o današnjih poljsko-nemških razmerah v Gornji Sleziji. Z nobenim Poljakom se v mestu nisem sestel, z nobenim Nemcem se mi ni posrečilo obiniti razgovor na to stran.

Ni poljskega nisem v mestu opazil, ali vedel sem, da so že vsi tik ob mestu vse poljske. Hotel sem se odpraviti nekam na vas, ali bilo je že prepozno zvečer.

Domislil sem se: Najbolje bo iti v kakšno župnišče. Cerkev se sigurno briga tudi za okoličane, torej za Poljake.

Pridem pred župnišče. Uradne ure so na vratih zabeležene: tudi v poljskem jeziku! Prvi poljski napis, ki sem ga v Opolju opazil! In prijeto mi je bilo pri duši. Rekel sem si: Glejte, v cerkvi je vendarle pravica!

In vstopil sem... V izvirniku na stanovanju enega duhovnika: poljsko ime. To bo Poljak! Kaj že! Neki drug duhovnik mi takoj pove: »Nemec je to, sploh vsi smo Nemci.«

Selo tretji duhovnik je našel pol ure časa za mene: na zadnje je bilo videti, da mu je celo drago meni dati pojasnila. »90% prebivalstva Gornje Slezije je katoličkov«, mi je rekel. A v Vroclavu? Tam je večina evangelijska? Da, ali katolički imamo tudi tam večino cerkva. In naštevaj mi je katoliške cerkve in kapele v okolici in, seveda, demonstrativno tukajšnje poljski konzul s personalom. Včas se poljski pridrujuje tudi še v glavni župni cerkvi. Res je, da se v okoliških vaseh poljski govorijo, ali ljudstvo nemški čustvuje: celo med hitlerjevce vstopajo — drugače, čisto drugače je vse to bilo še, ko je bil plebscit! Mi ljudem puščamo jezik; vidimo, da je metoda vilhelmovske Nemčije v borbi proti Poljakom bila kriva. Glavno je, da se misljenje izpremeni.« Jaz pa na to: »Kaj ne, umirajočemu se vse dovoli.« In duhovniku so se oči zabliščale, zakaj dobro sem formuliral to, kar mu je bilo v duši. »Sicer pa«, je nadaljeval, »sle so nemške. Manjšinske šole so prazne; držimo jih zato, ker hočemo onstran poljskih mej imeti svoje manjšinske šole. Položaj je sedaj tak, da v sponvednici pride na dve nemški spovedni ena poljska.« Pa gospodje znate poljski? »Vsi teologi, slusatelji teologije v Vroclavu morajo tekom svojih teoloških študijev prebiti kurz poljskega jezika. Ali kakšno mučenje je bilo to! Postavili so nam za učitelja nekoga, ki sam ni imel volje za to. Učitelju ni bilo mar pouka in slusateljem ne. Pozneje je v praksi sem se v poljskimi izvežbal. Sem sicer doma v kraju, kjer se je poljski govorilo, ali moj oče, učitelj, bi me bil pretepel, če bi bil jaz eno besedo polj-

ski pregovoril.« Ali ni bilo teologov-slusateljcev s poljsko narodno zavestjo? »Enkrat je pet kurzistov ustanovilo nekaj kakor klub: hteli so med seboj občevati poljski, ali to se jim je prepovedalo z grožnjo izključitve iz teološkega konvikta. Kakšnih pet duhovnikov se je v Gornji Sleziji, ki se čuti Poljake; vsi drugi so nemškega mišljenja.« Jaz sem pri tem mislil: »Man hat sie hinausgeekelt«, zato da se je naredilo mesto za nemške duhovnike.

Pri tem razgovoru sem imel zelo — ne grenkih nego — grde občutke. Politika katoliške cerkve ima v Gornji Sleziji čisto iste cilje proti Poljakom, kakor jih je imel wilhelmovski hakerizem; le metoda je druga: ni tako brutalno iskrena, nego je lokavo-zvita, prikrita in tem nevarnejša.

Zelo sem se čudil, da duhovnik ni čutil, kako nemoralna in zato prave cerkve nevedna je ta lokava metoda, kako nič krščanski niso cilji, za katerimi gre tudi cerkev: cilji so čisto radikalno nemški.

Razočaran sem bil: poljski napis na pisarni župnišča mi je obetal vse nekaj drugega nego to, kar sem spoznal iz razgovora z duhovnikom.

»Katoliški centrum«, znana politična organizacija nemških katolikov, ima v Gornji Sleziji močne pozicije. Po tem, kar smo ravnokar čuli, sodimo o njegovi narodni politiki.

Ljudstvo Gornje Slezije je zelo pobožno, cerkvi vdano. Če mu ta cerkev pravi, da treba voliti kandidate nemškega centroma, si lahko mislimo, kako tak politični nauk deluje. Dobro znamenje poljske nacionalne zavesti je, če je kljub temu procent volilcev ki glasuje za kandidata narodnih manjšin, v Gornji Sleziji velik.

V Gornji Sleziji se vera izrablja za germanizacijske namene.

Ogorčen sem odšel od duhovnika, ki je bil sicer prijazen in bi mi še hotel razlagati — kar zaželelo se mi je Poljaka, ki bi se z njim mogel meniti o istih stvareh. In našel sem ga...

Videl sem, da imajo Poljaki v Opolju tudi svojo banko »Bank rolników« = Banka poljedelcev, ali pa sta celo dva. In tudi poljsko pevsko društvo je.

Dva dni pozneje sem v okolici Vroclava imel priliko govoriti z mladim duhovnikom, rojenim Nemcem iz Vroclava, in ta mi je rekel: Za svojih teoloških študij v Vroclavu smo vsi teologi morali hoditi na kurz poljskega jezika, tudi oni, ki so bili n. pr. iz Berlina doma (zakaj berlinski katolički spadajo pod vroclavsko nadškofijo), samo da smo se mi Nemci, ki prej nismo niti besedice poljski znali, učili posebe. Naučili se nismo nič. Ko me je nadškof, vroclavski kardinal, pred posvečenjem med drugim vprašal, če znam toliko poljski, da bi mogel pridigovati, sem seveda rekel, da ne. »Pa toliko da bi mogli izpovedovati« — tudi ne. »V naših krajih, mi je rekel duhovnik, so se podedne poljske rodbine. Prišla je k spovedi Poljakinja in želela bi se spovedana poljski; moral sem ji to odrediti, ker ne razumem.«

Kdor hoče delovanje katoliške cerkve v Sleziji razumeti, naj se spomni na bivšega vroclavskega nadškofa kardinala Koppa. Sedanji nadškof je doma nekje v Hildesheimu na nemškem zapadu.

Kar sem tu videl in slišal, se mi je v duhu spajalo s tem, kar sem o zlorabi cerkve v politične namene v isti pokrajini čital v knjigi: Oberschlesien, das Land der Gogensätze (Paris, 1931, avtor J. Wernstein), sestavljeni po nemških virih. Opisujejo in pojasnjujejo se nam v njej dogodki ob plebscitu v Gornji Sleziji l. 1921. Katoliško čustvovanje slezijskih Poljakov so nemški krogj takrat silno zlorabljali. V 100.000 eksemplarjih je bil med Poljake razposlan neki v katoliškem duhu sestavljen ljudski kalendar, ki je agitiral za glasovanje v prilog Nemčije. V kalendarju se je opisovalo življenje raznih svetnikov, a vsak tak životopis se je končal z molitvijo za milost, ostati v Nemčiji. Izdan je bil nek poziv katoliškemu ljudstvu Gornje Slezije, v katerem je duhovnik govoril ljudstvu in ki se je začel z besedami: »Sveto srce Jezusovo in domovina.« V »Poziv« je duhovnik naglašal: »Kaj naj premišlja gornjeslezijsko ljudstvo? To, kar mu pri bližajočem se glasovanju prinese srečo, srečo na tem in večno srečo na onem svetu...« Čitali, (gornjeslezijski človek) članek »sveto glasovanje« pazljivo in daj ga čitati otrokom, ki že smejo glasovati... Jaz, tvoj dušni pastir, te hočem danes peljati k svetemu srcu Jezusovemu, ki tebe in mene tako neizrečeno ljubi. Z njim se moraš često in še češče posvetoovati, predno pojdeš glasovat... Povprašuj srce Jezusovo, dragi Gornjeslezijski, draga Gornjeslezijska, kako ti treba na ta važni dan glasovati. Srce Jezusovo ti poroče: če ljubiš svojo domovino, svojo Gornjo Slezijo, se moraš izjaviti za (Nemčijo)... Ljubi svojo domovino z globoko in vročo ljubeznijo, kakor je Zveličar ljubil svojo domovino, ljubi jo tako, da mu zagotovi red in dobre običaje, da je ne spraviš v nevarnost s pridružitvijo k državi, katera se še izmud vseh dežel srednje Evrope edina vojuje.« (Bila je to vojna Poljske z boljševiki.)

Koliko so pri tem pozivu in pri sličnih pozivih takrat cerkveni krogj direktno sodelovali, tega ne vem, ali sedanje moje iskustvo mi pravi, da cerkveni krogj takih pozivov pač vsaj niso obojali.

Dr. Fr. Flešić.

Lepite na pisma znamke protituberkulozne lige!

Kulturni pregled

Otvoritev operne sezone

Mahovskega »Hlapce Jerneja«

Na dan natančno pred štiridesetimi leti so se začeli v novem gledališkem domu graditi popolnoma svobodno in s krepkim razmahom temelji naše gledališke umetnosti. Že samo to dejstvo govori jasno o napredku, ki ga je dosegla slovenska kultura v teh štirih desetletjih.

S srečno predlogo Marija Bravničarja »Hlapce Jerneja« in nato z muzikalno dramo v treh dejanjih (sedmih slikah) Alfreda Mahovskega »Hlapce Jerneja« smo praznovali to pomembno štiridesetletnico našega gledališča ter ž njo otvorili... — daj to, dobra usoda — novo, še plodonosnejšo in srečnejšo dobo zlasti lastnega glasbeno-sceničnega ustvarjanja.

Bravničarjev »Hlapce Jerneja« je dobrodošla, vedelostna, reprezentativna, slavnostna skladka, ki bi se mnogo pridobila, če bi bil opernemu orkestru na razpolago pred vsem krepkejši, številnejši godalni aparat. Kakor čujemo, je Bravničar iz lastnega nagiba revidiral za prihodnje izvedbe nekatera šibkejša mesta. Gotovo bomo njegovega dela nato še bolj veselili.

Za predlogo sta prišla do besede mladi, prerano umrli, izredno nadarjeni Alfred Mahovskij in naš veliki Cankar. Po Cankarjevi povesti »Hlapce Jerneja« in njegova pravica, ki jo je prevedla v nemščino gospa Jirku, je Mahovskij pridelal sam sebi libreto v formi muzikalne drame in to s tako spretno roko in za razmeroma zelo mladega človeka tako široko teatersko izkušnjo in širokim glasbenim znanjem, da je bil delu že vnaprejšnjim zagotovljen časten uspeh. Za vzporeditev na našem odru pa seveda ni bila odločilna in prvi vesti glasbena stran dela, temveč domača, vendar občeloška Cankarjeva pripovedna snov, ki se je preko tujega jezika zopet vrnila domov. Da to ni bilo lahko, in da sta imela s prevodom teksta in podložitvijo skoro od začetka do konca originalnega Cankarjevega govora, Mile Klopčar in Mirko Polič silno težak posel, mora biti razumljivo. Mahovskij je komponiral tekst, kapačda, v duhu nemškega jezika in le izredno spretnosti obeh prirejevalcev gre hvala, da poslušalec skoroda ne čuti, da je komponist prilagodil svoj tonski govor svojemu jeziku.

Muzikalno bi štel mladega glasbenika k eklektikom, kajti ni se mogel, pač zaradi svoje mladosti in okolja, izvit iz okov slavni vzorov. Premečno so bile zanj že spone, ki so ga vezale z Wagnerjevo romantiko, s Straussom, z impresionisti, slikarji, z novodobnimi strujami od zmernih do najradikalnejših, ni se se mogel osamosvojiti, ne najti lastnega nezavisnega glasbenega izraza, četudi bi ga bil, da bi mu bilo dano, po tem kar smo slišali, prav gotovo našel prej ali slej. Njegova muzikalna invencija je dosti samonikla, tehnično komponitorno znanje odlično: prodrl je do skrivnosti človeškega pevskega tona, globoko zajema zvočnost orkestra, ljubi akord kot slikarsko, zvenelo barvo, široke, včasih prepatetične melodije linije, zarije se v neskončno lirne speve, zakriči v kaotičnih disonancah, neekonomsko bruhajo nebrzdano muziko, ki pa je mnogokrat zares močno dramatska. Zna spretno karakterizirati, podčrtavati grotesko, se pogrezati v religioznost, se sladko razvneti, demonično preklinjati, skratka: silno močan, dramatičen glasbeni talent, a še ne usmerjen, še ne brzdan, še ne sam svoj.

Snovi, ki ne more biti lokalnega pomena in ki takisto ne more biti časovno vezana, kajti dogajala se je in se dogaja povsod in vedno, ki je internacionalna, občeloška, se ne bi prilegala muzika nacionalnega značaja in je skoro prav, da je za Hlapce Jerneja muzikalno izpregovoril drugodnji človek. Tako je postal »Hlapce Jerneja«, kar mora biti: simbol z zemljo zvezanega človeka, ki prežnan iz nje, zaman išče pravice pred ljudmi in pred Bogom, res z visoko pesem o svetosti dela in o zvezanosti človeka z zemljo, kakor pravi sam skladatelj.

Težko, a vendar prav hvaležno delo so imeli z dostojno, ljubeznivo uprizoritvijo

»Hlapce Jerneja« dirigent, režiser in naši pevci. G. dr. Svava se je vnelo in vestno posvetil izpranju zamotane partiture, izobilnoval je v orkestru vse, kar se je količkaj dalo, razrešil komplicirane ritmične uganke, poglobil se v dinamiko zapletljive, podčrtal barvitost akordov, razpredel politonske mreže, brzdal včasih neuspešno moč orkestra nad pevčevim glasom in in tako pripomogel Mahovskemu in »Hlapcu Jerneju« do pravice. Kočljivo nalogo je imel režiser Ferdo Delak. Moral se je izogibati vsakega pretiravanja, odločiti se za to, ali naj bo Jernej trdovraten upornik, ali naiiven, slaboumen, preganjan revež; od te centralne figure je moral skrbno oddaljiti v potrebno distanco vse ostale sodelujoče: ni smel preobložiti scene, ustvariti je moral resničen dogodek, ali le nakazati idejo zamisleka. Vsak je svojo nalogo rešil močno inteligentno, z izčrpnim poznavanjem gledaliških sredstev ter razpoložljivega igralskega osebja. V tem večjo zaslugu mu štejem obziren način vpriporitve »Hlapce Jerneja«, v obliki, ki ni samo malo nasprotna vpriporitvi njegovega lastnega »Hlapce Jerneja«. Inscenacija Uljančičeva je bila zelo ekonomska in v svoji skromnosti prepričljiva in popolnoma stvarna. »Hlapce Jerneja« je na svoje preizkušene rame vzel g. R. Primožič. Silno težka in pevski izredno naporna, a tudi v enaki meri hvaležna vloga je našla v Primožiču celega moža in umetnika. Moram mu to brez vsakega pridržaja priznati. Od začetka do konca dosleden, včasih malo preveč v ospredje patetično stopajoč, (Oče naš, a po zahtevi komponista), je izoblikoval tragičnega junaka »Jerneja« s početka s tisto verno naivnostjo, ki slova s terjatvijo svoje pravice pred otroki, ki gre čim dalje tem upornejšo pred sodnike in si vse strit naposled hoče izsiliti pravico od božjega namestnika, od Boga samega, a v bližnosti nato priže ono barvo, ki jo prižigajo zmagovalni ponižani. Primožič se sme s svojim »Jernejem« z vsvo pravo ponasati. Za njim najmočnejši je bil g. Betetto, potepuh. G. Betetta pri tej priliki, ki jo posvetil vse svoje velike pevске sile, v svojo pevsko umetnost, iznova našli operi, iskreno pozdravljamo. Že njegov »Potepuh« je kabinetski kos njegove umetnosti. Z gorjupim humorjem je sceno v večji priredel do zakrožene umetniške oblike, ob kateri bi se komponist, in naj bi bil še tako razvlečen, moral vzravnati. Njegova, do onemogoč blaznosti izdelana igra je odvzela poučnemu valčku banalnost in blatnost. Oblastnega, napol pijanega Sitarja je g. Martec dovolj dobro in vsebinsko primerno ustvaril. Ni pa mogel iz nje izoblikovati kaj več, ker to tudi ni smel. Prav tako je Kogejeva (njegova žena) in ga. Škerjančeva (dekla), kakor tudi mnogo drugih figur sekundarnega značaja in jima je šteti v dobro, da sta to lahko razumeli. Student g. Banovec je simpatična, morda za neverneža, ki je trpel tudi svoje krivice in moral spati v travi, preveč izlikana figura, vendar je ogrel G. Marjan Rus je podal troje vlog: Salandra, mladega sodnika in župnika, vse s potrebnim poglavljenjem in jasno karakterizacijo. Zlasti sodnika, ki se močno razpolje, je pevsko lepo zaokrožil. Ne v smislu Cankarjeve povesti je zgrajena predzadnja slika, zamisel komponista, ki posebno ostro kaže dramatično njegovo žilo in spretnost risanja nasprotij. Dočim v cerkvi zbor Bogu poje zahvalnico, beračica (ga. Bernot-Golobova) bogokletno zanika božje usmiljenje, a čemer aludira na poznejši dogodek. Ga. Bernot-Golobova je svojo učinkovito, četudi kratko partijo odlično prikazala.

S »Hlapcem Jernejem« se je dvignil neskončno Cankar, njegovemu častilcu, umrlemu Mahovskemu pa se je oddaljila nad vse spodobno naša opera in naša hvaležna, z aplavzi ne skopa publika.

Pristopajte k Vodnikovim družbi

Janko Kač:

GRUNT

Toda Janez je bil gluhi in slep za vse njihove čare, kajti vse njegove misli so bile pri Nežiki.

Zadnji nedeljo pred naborom je Janez kakor že večkrat oprezoval, kdaj pojde Nežika v cerkev. Komaj je krenila na zavrti, že je pospešil za njo korake.

»Saj se še ne mudi tako, jo je odzadaj odgovoril, da se je dekle okrenilo in odvrnilo z veselim očmi:

»Še moram prej na pošto.«

»Kaj pa, če ne bo nič pisal?« jo je z nasmeškom podražil Janez. »Jaz pa vem, da bo!« se je zasmajalo rdečelično dekle in pokazalo dve polni vrsti ko repa belih zob.

»Blagost ti bodi...« jo je zaglagroval Janez in globoko vzdihnil. »Kaj te pa tare, da vzdihuješ, kakor bi te kdo za stotisoče terjale?« je hotelo dekle s šalo iti preko pereče zadeve.

»Kako bi ne vzdihovala, je Janez naglo poprijel za dobrodošlo besedo, »Na nabor pojdem v torek, pa bom edini brez šopka.«

»Ta reč se da pa kaj hitro urediti!« je odgovorila Nežika.

»Kako pa?« je radovedno vprašal Janez. »Tako, kakor napraviš vsi drugi. Dekletu se priporoči zanj!« se je zasmajalo dekle.

»Če mi ga bo le dalo?« je podvomil Janez in uprl v njo svoj koprneči pogled.

Tedaj je šele zapazila Nežika, da je nerodno zavozila dobro pričetni pogovor. V zadregi ni mu vedela kaj odgovoriti. Janez pa je sklenil izkoristiti te tesne ulice za to, da spet poprijel nit razgovora.

»Deset bi jih lahko dobil, pa ga od nobene nočem. Brez šopka pojdem!«

»Veš, da ne gre tako, ko jih bodo vsi drugi imeli. Šopka pa vendar moraš imeti, je ugovarjala Nežika.

»Če mi ga boš ti dala, je zajadral Janez kar naravnost h cilju in pristavil: »Vsaj kot tovarišu in sosedu...«

Kakor vsaki ženski je tudi Nežiki prav dobro dela zavest, da jo ima Janez rad, zraven pa se ji je dopadla njegova odkrita beseda. Po kratkem premisleku je oprezno pogledala okrog sebe in tiho pripomnila:

»Da ne boš ti sam žalosten med drugimi veselimi, ti jaz napravim šopka kot tovarišu in sosedu. Toda samo pod enim pogojem.«

»Zahtevaj kar hočeš od mene!« je vzkliknil ves radosten Janez.

»Zareci se, da ne boš tega nikomur nikoli povedal!« je zahtevala Nežika s poudarkom. Hud je bil sicer ta pogoj, vendar pa je bil Janez prav zadovoljen tudi s tem malim uspehom in je slovesno izjavil:

»Kakor je Bog v nebesih, ne bom povedal tega nikoli živi duši!« in pristavil, »Kdaj pa naj pridem ponj?«

Nežika je malo pomislila — »Na okno ga bom pripravila jutri

Škotje v kulturi

Ves svet je poln dvotipov na račun skotosti, ki da je najpoglavnejša lastnost škotskega človeka. Škotje so nekakšni Ribničani sveta — toda malokdo ima vsaj malo žive, realne predstave o ljudstvu, ki spada med najbolj junaska, najbolj uporna ljudstva, kar jih pozna zgodovina. Malokdo ve, da so škotje, ki so danes samo veja velikega angleškega naroda, prav za prav keltskega porenja in da so prebivalci dežele še pred nekaj stoletji govorili skoraj izključno samo v svojem starodavnem keltskem (galskem) dialektu;

da se je v goratih pokrajinah (Hebridski otoki, severni del Velike Britanije, Wales) galsčina še vse do danes ohranila kot običajni jezik in da ga govori še okrog 200.000 ljudi;

da je na otoku Ulan galska manjšina še danes jezik za vse svečane prilike;

da govori galsčini soroden jezik tudi okrog pol milijona Bretoncev na polotoku Bretagne v Franciji;

da so škotje početniki slavnostne verske sekte »quakerjev«, ki ji prpada tudi predsednik Združenih držav severne Amerike Hoover;

da je skoraj vsa zgodovina škotov ena sama borba za svobodo in en sam upor;

da je najlepša knjiga iz te zgodovine Stevensona »Prihode Davida Balfourja«, kateri drugi del izide pri Tiskovni zadrugi (prevod Vladimirja Levstika) te dni.

Stoletnica Aleksandrinskega gledališča. Ruski emigrantski tisk se spominja 100letnice Aleksandrinskega gledališča v Petrogradu, ki je eno najstarejših in najodličnejših ruskih gledališč. Danes se imenuje Teater akademске drame. Z njim je zvezana slavna in bleščača tradicija ruske gledališke umetnosti.

ŠAH

Urejuje dr. Milan Vidmar

Svetovni prvak dr. Aljehin je na ameriškem turnirju v Pasadeni odnesel prvo nagrado. Dosegel je 8½ točk, Kashtan za njim pa 7½. Na tretjem mestu so ostali s 6imi točkami Dake, Ržeševski in Steiner.

Aljehin je zopet zgubil eno igro. Proti Dake-u. Njegova nepremagljivost je bolj in bolj dvomljiva. Vsi znaki kažejo, da je svetovni prvak prekoračil svoj višek. Posrečilo se mu je pač, prikrival v življenju premagati Kashtana. Toda velike premoči v tem ne premočnim turnirju ni pokazal. Meni je najzanimivejša točka kalifornskega turnirja Ržeševski in njegov uspeh. Pa ne zato, ker ima Ržeševski komaj 18 let. To mi ne imponira. Ržeševski je zanimivejši nego se zdi.

Leta 1918. se je pojavil na Dunaju v velikem šahovskem klubu poljski žid, ki je spremljal 4 letnega dečka. Ta deček je bil Ržeševski. Že takrat je igral šah in sicer silno dober šah.

Prišel je v klub in igral z najmočnejšimi amaterji. Potokel je vse. Neke nedelje se je vrgel na otroka dunajski mojster S. R. Wolf. Zgubil je 7 partij zapored in odšel osramočen. Ostali mojstri se niso upali riskirati blamaže. Naposled sem se spustil sam v partijo s čudežnim malim šahistom.

Prepuštil sem mu bele figure. V otvoritvi nisem pazil preveč. Pa me je pograbil z neverjetno silo. Zvezal me je skoraj popolnoma. Nikdar ne bi bil prisodil takemu otroku take moči. Čutil sem, da imam prav za prav zgubljeno igro.

Moral sem napeti vse sile, igrati kakor v velikem turnirju. Le počasi sem se oporavljal. Le težko sem odrazil napad in naporna mi je bila pot do nasprotnega napada. Preprosta partija se je razvila v turnirsko.

Spominjam se še, kako žilavo se je branil. Umikal se je le korakoma. Naposled, po dveh težkih urah, je opazil, da je izgubljen. Vrgel se je na šahovnico in milo zajokal. Ta poraz je bil zanj prehud udarec.

Po vojni je fantek šel s svojim sprem-

ljevalcem v Ameriko. Ni se mi zdelo prav, da so ga njegovi ljudje v nežni mladosti izkoristili. Tudi sem pričakoval, da ne bo postal velik mojster, ker je pre zgodaj začel.

Sodil sem pravilno. Ržeševski je očitno ostal tako jak, kakor je bil s štirimi leti. Da je to bilo dovolj, vidite na uspehu, ki ga je dosegel v Pasadeni. Takoj za Aljehinom in Kashtanom je tretje mesto zelo častno.

Moja knjiga o šahu, ki sem jo napisal za začetnike, je že postavljena. Bo pa malo obsejnejša nego sem mislil. Imela bo okoli 340 strani. Subskribenti imajo nedvomno dobiček, ker bo knjiga zahtevala več stroškov.

Sveveda vzdržujem subskripcijsko ceno 100 dinarjev do 1. novembra tega leta. Veselilo me je, ko sem prejel naročila tudi od Hrvatov in Srbov. Celotno iz Čehoslovaške sem dobil naročila, ki je naročilo priložil krasno študijo. Poročal bom še o nji.

Po 1. novembru bo knjiga precej dražja. Ne bo šlo drugače. Zato pričakujem od onih šahistov, ki ne zmorejo več, do 1. novembra obveznih naročil na naslov: dr. Milan Vidmar, Ljubljana, Aškerčeva ulica 11 Subskripcijskega roka ne bom podaljševal.

V predzadnji šahovski rubriki sem prinesel problem, ki mi ga je poslal šahist z dežele. Opisal sem rešitev. Pozicija je bila:

Bel: Ka4, Dg4, Lh4, Sf7, Sf6, a6, c2, f2 (8 figur)

Črn: Kd4, La8, Lf4, Sh3, a7, e7, c8, c4, c3 (9 figur)

Prva poteza rešitve je bila: 1. Lh4—g5. Celjski šahovski klub, ki ima pod vodstvom znanega našega komponista dr. Schwaba svoj problemski oddelček, je našel v konstrukciji opisane problema zanimivo napako. Dognal je, da je zares ne-rešljiv. Takole se črni lahko reši:

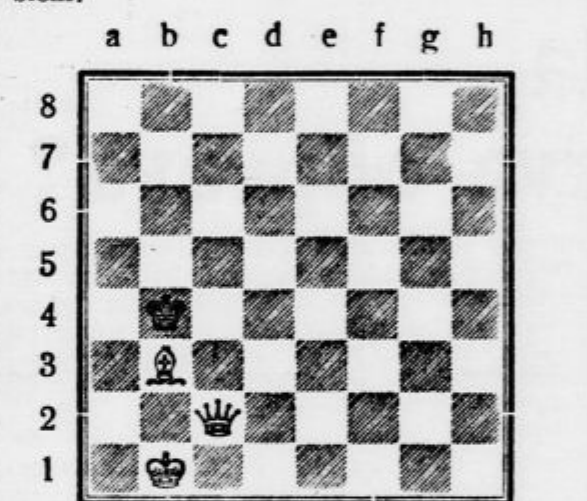
1. Lh4—g5 Kd4—c5
2. Dg4—f5+ Kc5—d4!

Mata ni.

Dopisnik, ki mi je poslal problem z opazko, da ne najde rešitve, je naknadno obdržal prav. Rešitev, ki sem jo opisal, je nedvomno komponistova ideja. Celjani imajo zaslug, da so problem »skuhali«.

Znano je, da veliki mojstri niso dobri komponisti. Veliki komponisti pa tudi navadno niso pomembni praktični igralci. Pokojni vele mojster Schlechter je komponiral nekaj dobrih problemov. Sedaj pa mu je na Dunaju zrasel naslednik.

Dunajski mojster dr. A. Becker je pred kratkim priobčil naslednji preprosti problem:



Bel: Kb1, Dc2, Lb3 (3 figure)

Črn: Kb4 (1 figura)

Igraj v treh potezah.

Mogoče boste dolgo zaman študirali preprosto pozicijo. Nikakor vam ne bo uspel mat. Beckerjev problem ima to posebnost, da skriva glavno zaključno sliko dokaj spretno. Dokler je ne zagledate, ne boste vedeli začeti. Nobena začetna poteza ne bo zadovoljiva.

Če bi beli kralj stal na b2, bela dama pa na b6, bi bil črni mat. Nenavaden mat kajne? Baš, ker je nenavaden, je dal problem vsebinsko. Čim ga zagledate, imate tudi že rešitev pred seboj:

stopil v ris, ga je plosknil zdravnik po plečih:

»Za enkrat nesposoben«. Obrnil se je proti pisarju in mu narokoval, »Ozka prsa...«

Nepopisen sram je obvladal Janeza pri teh besedah, ko je videl, da bo sam izmed vseh tovarišev ostal nepotrt. Spomnil se je tudi svojega lepega šopka in kaj bo Nežika rekla.

»Prosim, potrdite me! Dovolj sem močan!« je naenkrat zaprosil zdravnika.

»Ein guter Patriot!« se je nasmehnil debelušni zdravnik in potrpel Janeza po rami:

»Še eno leto boš žganec jedel. Drugo pomlad boš pa naš.«

Nekoliko ga je sicer potolažila ta beseda, vendar pa ga je še ves teden po naboru grizla zavest, da je slabši od drugih.

Za veliko noč je prišel Tonče na dopust. Kako se mu je prilegala uniforma: Rdeče jezde hlače, svetli škornji z ostrogami, svetlo-modra bluza s svetlimi gumbi, na glavi mehko rdečo čepico, okrog pasu pa opasano težko svetlo sabljo. Vsa fara ju je gledala, ko sta šla z Nežiko od druge maše, oba velika, mlada in zdrava.

»Pa pravijo, da ima Tonče denar bles tisočake«, je rekel, ko sta šla mimo oštr Rožaj županu Blatniku, ki je hodil še od zjutrajnjega.

»Tri ima v naši kasi«, je potrdil župan.

»Pa rija je Mateljanovo. Moč bi se naj priženil k dolenjski Kraljici. Lep grunt, brez dolga, ženska še pa tudi nima dosti čez štirideset. Nežiko bi pa naj Janezu prepuštil« je gospodaril zanj Rožaj.

»Veš, Kolenčev je. Ga ne preverjaj zlepa. Sicer pa čujem, da namerava Tonče, ko pride od vojakov, kaj pripravnega kupiti. Nekaj ima on, Nežika tudi ne bo brez božjega, nekaj bosta pa najela. Težko se spravi narazen par, ki je že tako skupaj zrasel, je pripomnil Blatnik.

»Če bosta zdrava, jo tudi izvozita. Saj se je meni prav tako godilo. Veš, Tonče tudi ni prazen. No, Bog jima daj srečo!« je sklenil ta pogovor Rožaj in izpraznil kozarec. Pogovor se je zasukal k cenam sena, ki ga je marsikateremu gospodarju se zmanjkovalo.

Med zadnjimi sta šla Tonče in Nežika čez polje domov, ker se je moral Tonče še pri orožnikih odjaviti. Med potjo mu je Nežika pravila o vseh dogodkih preteklih mesecev in seveda tudi o Janezovem šopku.

»Veš, je pač revež, smilil se mi je«, je končala zgodbo dekle in pogledala od strani ženina.

Ta se je prav od srca zasmajal in krepko stisnil njeno roko:

»Prav si napravila. Vesel sem, da imaš dobro srce.«

Vse okrog nju se je prebujala pomlad. Zare in meje so že zelene. Med nizko travo pa so dvigale marjetice svoja drobna rumena očesa proti mlademu solncu. Nad svetlimi setvami pa je trepetala škrlatčoka pesem...

* Dober domoljub!

1. Kb1—b2

Črni kralj ima samo dve potezi. Na a5 in na b6 lahko stopi. Za nadaljni potek igre ni vseeno, kam gre kralj.

1. ... Kb4—b5

2. Dc2—c7 Kb5—a6

3. Lb3—c4 oziroma

2. ... Kb5—b4

3. Dc7—b6 mat.

Druga pot je:

1. Kb1—b2 Kb4—a5

2. Dc2—c6 Ka5—b4

3. Dc6—b6 mat.

S preprostimi sredstvi je dr. Becker dosegel dovolj zanimivo vsebino.



VS AK JUTRO

10000 DIN

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

VS AK JUTRO

Iz življenja in sveta

Konec francoskih jesenskih vojaških vaj



Veliki manevri francoske vojske so končani. Na sliki vidimo francoski generalni štab na zaključnem posvetovanju. V sredi (X) stoji general Weygand

Lek za jetiko v zraku

Na konferenci zdravnikov za otroške bolezni na Dunaju je imel senzacionalno predavanje o novem načinu za tuberkulozo dunajski zdravnik dr. Ernst Klein. Gre za odkritje, ki odgrinja tudi važno skrivnost tuberkuloze.

Med vojno je dr. Klein deloval v nekem zbirališču za tuberkulozne vojake na soški fronti. Imel je priliko, da je opazoval, kako pobira zavratna morilka v diru mladice, krepke fante iz Bosne, ki so bili v domovini čisto zdravi in bi zdravi tudi ostali, tu se ji pa niso mogli upreti. Dr. Klein je začel premišljevali, zakaj jih je morala tuberkuloza zagrabiti baš tu in zakaj so dežele, ki je sploh ne poznajo, druge so pa ž njo okužene. Bacili zavratne morilke so vendar razširjeni povsod.

Po dolgem raziskovanju je odgrnil to tajno. V ozračju ozemelj, kjer ne razsaja sušica, je odkril snov, ki je ni v okuženih ozemljih. Od navzočnosti ali odsotnosti te snovi morata biti po njegovem mnenju odvisna odpornost ali obolenje. Kakor je videti, je ta teorija na prvi pogled prevratna in nova, vendar pa pozna

medicina njeno analogijo. To je golšavost, ki nastaja samo zaradi pomanjkanja joda v zemlji, v vodi, v rastlinah in ozračju. V nekih alpskih dolinah kar mrgoli golšavih ljudi in kretenov, v drugih ne dobiš niti enega — v tem primeru pač ne nedostaja joda. Moderna medicina zatira sedaj to bolezen s tem, da daje v krajih, kjer je dosti golšavih, majhne količine joda v kuhinjsko sol, da obesa otrokom jodove vrečice okoli vratu, da vdihavajo z vsakim dihom jodirani zrak.

Takšno snov, kakršna je jod, samo da učinkuje proti sušici, je našel torej dr. Klein. L. 1927. je pričel z njim preizkušati jetične živali in uspehi so bili siloviti. Potem ga je preizkusil na ljudeh in uspehi so bili še silnejši. Celo v najbolj obupnih primerih je dosegel popolno ozdravljenje.

Tako je poročal dr. Klein na konferenci zdravnikov za otroke in baše ni delal vtisa, da je eden izmed tistih »čudežnih doktorjev«, ki objublajo vse, ne izvršijo pa ničesar. Učenjaki bodo sedaj preiskali, koliko je resnice na njegovih trditvah.

Kaj je dosegla Wegenerjeva odprava?

Na zborovanje naravoslovcev in zdravnikov v Wiesbadnu je govoril nad drugim prof. Kurt Wegener o uspehih grönlandске odprave, ki jo je vodil, kakor znano, po tragični smrti svojega brata.

Ekspedicija je imela tri nove naloge: preizkusiti bi morala stare in nove instrumente polarnega raziskovanja s posebnim ozirom na grönlandске zimске razmere, preiskati bi morala celinsko ledovje na tem ogromnem otoku, in končno bi morala proučiti njegove vremenske razmere. Ta točka je bila največje praktične važnosti, kajti znano je, da imajo meteorološke razmere polarnih krajev, zlasti pa Grönlanda, velik vpliv na srednjeevropsko vreme.

Ekspedicija je osnovala tri vremenslovne postaje, ki so najprvo dognale, da obstoji tudi v grönlandski zimi velika to-

pletna razlika med obalo in notranjostjo. Dognala je nadalje važno dejstvo, da nad grönlandskim ozemljem ne vlada trajno visok zračni pritisk, kakor so domnevali do danes, temveč da se tudi tukaj izmenjavajo visoki in nizki tlaki. Ta ugotovitev je nad vse pomembna.

Posebno zanimivo je bilo merjenje debeline celinskega ledovja po načelu znanega akustičnega grezala. Največja izmerjena debelina je znašala 2000 m, a vsi računi tu še niso zaključeni. Smrt prof. Alfreda Wegenerja je zelo neugodno vplivala na druga merjenja, a vendar se zdi, da bodo končni računi prinesli še eno veliko presenečenje. Vse kaže namreč, da se temperatura lednega oklepa v globino počasi dviga in da se giblje v spodnji plasti, nekako od globine 600 m, okrog ničle. Pojasnila za ta nepričakovani pojav pa ne more dati še nihče.

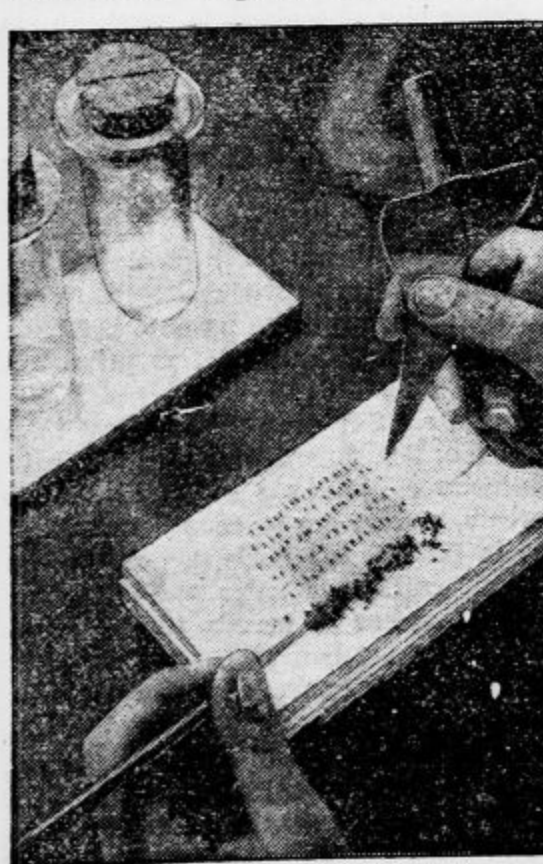
Kamenje namestu davkov

Neka kmečka naselbina na Vzhodnem Pruskem je ponudila davčni oblasti, naj sprajne namestu davkov — kamenje. Kraj je namreč bogat na kamnolomih in njegovi prebivalci so pripravili plačati zaostale davke z gradbenimi materialom, ki ga država lahko porabi za stonice pri svojih stavbah. Država je ponudbo sprejela in poslala v kamnolome 150 delavcev ter sporočila prebivalstvu, da bo vpisala protivrednost na račun davkov.

Nepričakovano bogastvo

Neki siromašni židovski cerkovnik iz Lodza z imenom Slajn Dawidowicz, ki opravlja tudi službo predmolica v židovskem templju, je te dni prejel obvestilo od ameriškega konzulata, da je v Ameriki umrl njegov stric, ki mu je zapustil 75 milijonov dolarjev. Dawidowicz je novica tako presenečena, da je omedlel. Morali so poslati po zdravnika, ki ga je zopet obudil k zavesti.

Muhe na operacijski mizi



Moderna operativna veda je tako napredovala, da izvršujejo zdravniki operacije, transplantacije in slično že na muhah in drugih žuželkah

Wilkins in severni tečaj

Polarni raziskovalec sir Hubert Wilkins, ki je lani imel veliko smolo pri svoji ekskurziji s podmornico v vode okoli severnega tečaja, se mudi trenutno v Oslu in pripravlja novo odpravo. Sestel se je tudi s švedskim raziskovalcem Sverdrupom ter se z njim dogovoril o nekaterih podrobnostih za pripravo.

Novo podmornico bo naročil Wilkins najbrže v Angliji. Posadka za novo odpravo je preračunana samo na 10 mož. Podmornica bo dolga samo 40 m, medtem ko je bila »stara škafila ameriške podmornice« 10 m daljša. Stroji bodo proizvajali namestu 350 samo 250 k.s. Ekspedicija pojde na pot leta 1933 in ne bo imela samo namena najti prehod pod severnim tečajem, marveč kani Wilkins proučiti tudi razmere med tečajnim svetom in Alasko.

O krvavitvah

Med najčešča krvavljenja, ki so sicer večinsma prilično nedolžna, a jih ne smemo preveč zanemariti in prezreti, spada krvavljenje iz nosa.

Cestokrat je samo simptom kakšne druge bolezni, n. pr. srčne hibe, arterioskleroze, levkämije, tudi začetka kakšne kužne bolezni, n. pr. tifusa. Takšnih krvavov seveda ne smemo zanemarjati. Naravno, da povzročajo tudi obolenja nosu, zlasti otekline, krvavljenje. Včasih je krvavljenje iz nosa celo koristno, ker nam po njem izgine glavobol in pritisk v glavi. Prečesto krvavljenje utegne nasprotno zelo škodovati osebam, ki nimajo preveč krvi. Vse, kakor je treba v takšnih primerih vprašati zdravnika za svet, da se ne razvije malokrvnost ali da se ne zanemari kakšna druga skrita bolezen.

Mnogo nevarnejši je krvavi kašelj, ker mu je skoraj vedno vzrok obolenje pljuč, zlasti pa pljučna jetika. V mnogih primerih sušični ljudje ne pripisujejo mnogo pomena takšnemu krvavemu kašlju, a to ni prav. Ščasoma namreč vodi do zelo neželjene anemije, ki bolezen še bolj poslabšuje. Običajno temelji močnejši krvavi kašelj na tem, da je tuberkulozno tkivo uničilo steno kakšne pljučne žile, zlasti kakšne manjše dovodnice, ali pa da je počila razširitev kakšne arterije.

Dokaz, da izvira kri iz pljuč, je to, če je svetlo rdeča in penasta. Vendar se lahko zgodi, da ljudje smatrajo kakšno krvavljenje iz požiralnika ali želodca za krvavljenje iz pljuč, dasi sploh ni kašelj,

Glasovi v muzeju

Med najzanimivejše zbirke Britskega muzeja spada zbirka glasov deloma že mrtvih, deloma živečih osebnosti. Mnogo teh glasov, ki so ustaljeni na gramofonskih ploščah, ne bo slišal nihče izmed živih ljudi, kajti dali so jih muzeju pod pogojem, da smejo šele čez petdeset ali še več let pred javnost. Najstarejša plošča, ki izvira iz dobe pred 30 leti, podaja glas slavnega angleškega pesnika Tennysona. Sprejemna tehnika je bila takrat še zelo slaba in ta glas je v reprodukciji zelo slabak ter pokvarjen od motenj. Druga plošča vsebuje glas grofa Tolstega, ki čita iz svojih del, in sicer pred kakšnimi 25 leti. Posebno dobre plošče podajajo Carusa, Pattijev in Meibö, med drugimi pa je omeniti plošče, ki hranijo Asquithov in Balfourjev glas, glas lorda Roberta, ki l. 1913. svari pred vojno nevarnostjo, Macdonaldov glas, glas kralja Jurija, kraljice Mary, princa Waleskega (govor o sportnem duhu), Stanleja Baldwin in Lloyda Georgea.

Nova Chaplinova žena?



Pauleta Goddard s katero se je zaročil filmski komik Charlie Chaplin in ki jo bo, kakor se govori v Hollywoodu, vzel za ženo.

Neznan jezik

Budimpeštanski jezikoslovec Hevesy, ki je po pravem poklicu inženjer, je napisal delo, v katerem razpravlja o poslednjih neke arheološke odprave o Indiji. Ta odprava je izsledila v bližini Harape ostanke doslej neznanega jezika in kakšnih 5000 let starih napisov, ki jih niso še mogli razčleniti. Hevesy dokazuje, da je ta pisava izredno podobna pisavi na lesenih desicah, ki jih je neki francoski misijonar pred desetletji odkril na Velikonočnem otoku. Hevesyjevo odkritje je zbudilo veliko senzacijo, ker se je baš v zadnjih dneh razširila vest, da so že razčlenili del nekakega napisu z Velikonočnega otoka. Zanimivo bo vedeti, v kakšni zgodovinski zvezi sta obe ozemlji, ki ju ločijo tisoči in tisoči kilometrov.

Izgube Paramountove družbe

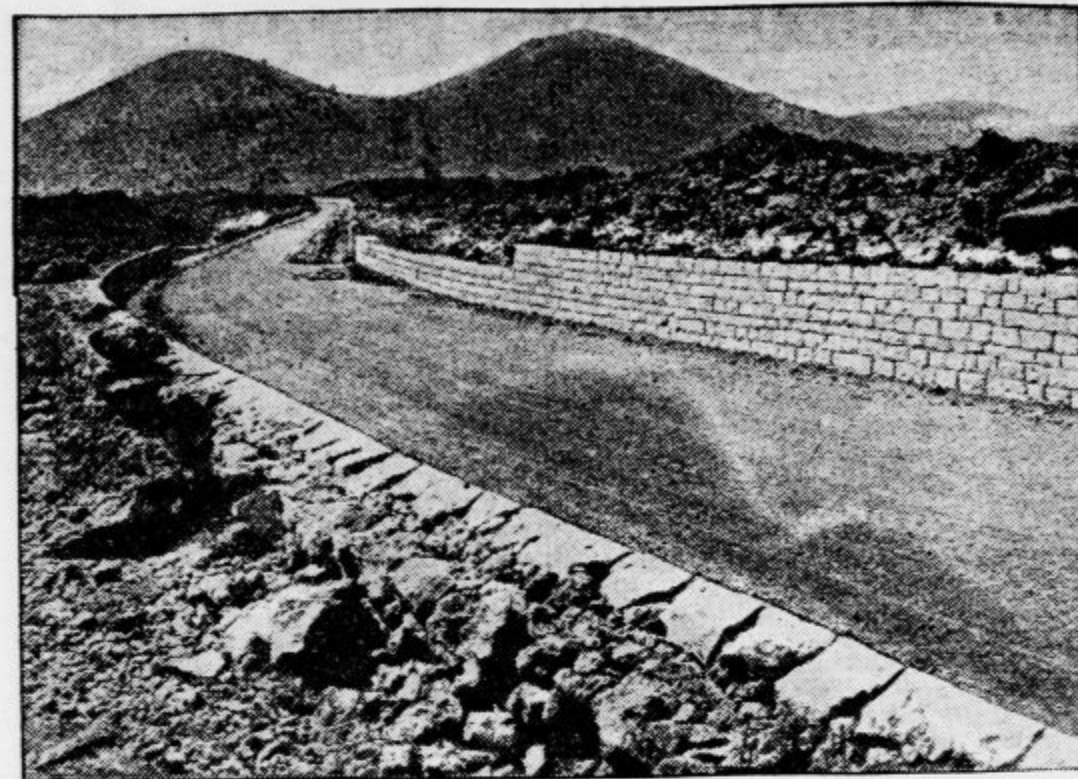
Ameriška Paramount Picture Corporation je izgubila v minulem letu 7.69 milijonov dolarjev. V primeri z dobičkom lanskega leta je ta izguba še mnogo večja in znaša nad 10 milijonov dolarjev. Lahko se reče na podlagi te bilance, da tudi film ne povzroča v današnji dobi obče gospodarske krize.

Notresno ozemlje na Balkanu



Polotok Kalkidike (s tremi jeziki) kjer je povzročil potres v zadnjih dneh občutno škodo

Avtomobilska cesta na Etno



Pravkar so dogradili prvih 10 km avtomobilske ceste na ognjenik Etno. Cesta teče med ugaslimi žreli, skalami in med strnjanimi polji lava

Kaj je življenje

Fizična in kemična dogajanja so tista, ki sestavljajo pojav življenja od njegovih najpreprostejših do najbolj zapletenih izrazov. Kemični izrazi se delijo v procese anorganične in organske kemije. O teh procesih nas je poučila precej podrobno čedalje popolnejša raba mikroskopa in ultramikroskopa, poskusi z bacilnimi kulturami, reagenčna cevka, röntgenske priprave, elektrokardiogram, fotografija in vse druge metode znanstvenega raziskovanja.

V zadnjih časih smo zvedeli marsikaj zlasti o temeljnih problemih protoplazme, nosilnice staničnega življenja. Protoplazma ni navadna kemična sestava kakor žveplena kislina ali celo beljakovina in tudi ne zmes, temveč cel kemični sistem. Pro-

toplazma je trajno razgiban kemični mehanizem. Skupnost vseh teh gibanj imenujemo življenje ali mikrokozmos.

Ta mikrokozmos je kakor ves veliki svet izpostavljen vsem zakonom in nevarnostim, ki so dane po sodelovanju poedinih bitij in bitnim skupkom. Poedino bitje v državni plazmi je stanica, ki sestavlja tudi človeka. Vse življenje se odigrava v stanici in stanica človeškega telesa ni nič drugega nego daljna potomka enostanične amebe. V svojem bistvu se ni prav nič spremenila, kakor je tudi človek kot celota istoveten s svojimi prapredniki. Kakor ameba ima stanica vseh sedem temeljnih življenjskih sposobnosti, le da so se te silno razvile, profilirale in, kakor bi rekli, poduševile.

Sanje po naročilu

Znanost ni samo že davno pojasnila nastanka sanj iz vtisov, ki se nakopičijo v podzavesti, temveč je tudi že sposobna vplivati umetno na potek sanj.

Američan Gernsback je zgradil pred časom električno pripravo, ki registrira v obliki krivulj delovanje srca in pljuč. Temu po tega delovanja sledi čisto potoku sanj in iz oblike zabeleženih krivulj je Gernsback lahko sklepal, da-li je svet, ki ga čara Morfej splošno človeku, sprožil iz njegove duše prijetne občutke ali zorne predstave. Vrhovi in nižine krivulj kažejo, da-li so bile sanje lahke ali težke — sanje so tako pretehtane.

Še bistroumnejši je bil angleški zdravnik dr. Morison, ki si je mislil: Če sanje vplivajo na srce, pljuča in možgane, tedaj bi lahko tudi srce, pljuča in možgani vplivali na sanje. Treba bi bilo n. pr. samo najti sredstva za pospeševanje ali zaviranje srčnega delovanja in sanje bi se spreminjale po mili volji. Takšnih sredstev je dosti — a ko jih je angleški zdravnik začel preizkuševati, se je pokazalo, da ga je pustil njih pričakovani učinek na cedi. Dokler ni nekoč neki speči dami, ki si jo je najel za poskuse in ki so jo mučile vedno hude sanje, injiciral majhno količino krvnega ekstrakta. Takoj se je pokazal učinek: pri tem in pri celi vrsti drugih poskusov je dama sanjala samo lepe in prijetne stvari. Nekega dne je poskusil injekcijo z novo snovjo, adrenalinom, ki ima, kakor znano, lastnost, da zožila žile, zaustavlja krvni tok in ovira delovanje možganov. In mahoma so se vse lepe sanje spremenile v strahotne sanje, vile so postali hudobni škriti, angeli pa hudiči.

KARIKATURA



General Ariki, japonski vojni minister, grozi z izstopom Japonske iz Društva narodov v Zenevi in z ustanovitvijo posebne Zveze narodov za Azijo.

ANEKDOTA

Pisatelj Lockhart, zet romanopisca Walterja Scotta, pripoveduje neke zabavno zgodbo o svojem tastu.

»V maju 1818,« pravi Lockhart, »so me Scottu v neki zasebni družbi prvič predstavili in me je sprejel s prišrčnostjo, ki je od moča v njegovem položaju res ne bi mogel zahtevati. Ker je čul, da sem se malo prej vrnil s potovanja po Nemčiji, je započel z menoj pogovor o tej deželi in njeni novejši literaturi. Med pogovorom sem mu pripovedoval, kako sem prišel v Weimar in vprašal tam natakarkarja v neki gostilni, da-li je Goethe v mestu. Možno me je pogledal začuden, kakor da ni nikoli slišal tega imena. Ko sem vprašal še enkrat po »velikem pesniku Goetheju«, je zmajal z glavo, dokler mu ni prišla na pomenc gostilničarka in dejala, da mislim morda »gospoda tajnega svetnika«. — Scott se je zelo zabaval nad to zgodbo in dejal: »Upam, da me obiščete v Abbotsfordu in če pridete potem v Selkirk, vprašajte gostilničarko samo po šerifu.«

Vsak dan ena



Blagajnik: »Ček je torej v redu. Ali imate pri sebi kakšno legitimacijo?«
Dama: »Imam lepotni madež na levem kolenu.«

Yorkshireški zvon

Župnik v yorkshireškem mestecu Holmfirthu je zaslislal te dni od nenavadni uri, da se je oglašil zvon iz stolpa njegove cerkve. Stopil je v cerkev in je tam videl neznanca ženo, ki je molila ob oltarju. Kmalu nato je prišel istotako neznan mož, stopil je k ženi in dejal: »Tu sem.« Potem sta nekaj govorila in ženska je končno dejala: »Odpušcam ti.« nakar sta se poljubila. Ko sta odhajala, je stopil župnik k njima, ju povprašal za vzrok zvonjenja in je zvedel naslednje:

Oba človeka sta se bila pred leti poročila v tej cerkvi, a mož je bil nekaj zagrešil in tako sta se ločila. Žena ni hotela možu odpustiti, pač pa sta se domnila, preden sta šla narazen, da bo dala na obeltnico njiju poroke znamenje z zvonom, če mu kdaj odpusti. Kmalu nato sta oba ostavila Holmfirth, a mož je prihajal vsako leto na dogovorjeni dan nazaj in čakal znamenja odpustanja. Po več letih ga je vendarle pričakal in zdaj sta oba človeka, srečna.

GRAMOFONI



»Edison Bell« in dr. ter vsako-
vrstne plošče, kakor tudi naj-
popolnejši radio-aparati tudi na
obroke le pri

„TEHNIK“ Josip Banjai,
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 20
(palača Okrožnega urada)
posebni oddelek z blagom za vse športne panoge!

11855

Od ponedeljka dne 3. OKTOBRA

prodaja manufakture

pri trvdki

COMMERCE d. d., Tavčarjeva ul. št. 2

prvo nadstropje

po sledečih cenah:

Tenis flanela	po Din	6.50	
Flanela enobarvna, za dam. perilo	od Din	7.—	dalje
Velour - barhent, rožast	po Din	10.—	
Beli šifon, 80 cm	po Din	5.—	
Najfinejši šifon, 80 cm	po Din	10.—	
Platno za rjuhe, 150 cm	po Din	17.50	
Domače platno, najboljše kvalitete	po Din	19.50	
Gradl za žimnice	po Din	22.—	
Volneni popelin za damske obleke	po Din	24.—	
Cisto volneno blago, gladko in z			
modernimi kari, 140 cm	po Din	30.—	
Zimsko blago za damske plašče	od Din	35.—	dalje
Blago za trenchcoat plašče, prima	po Din	130.—	
Češki štofi za moške obleke	od Din	50.—	do
	Din	90.—	
Prima angleški kamgarni za moške	po Din	160.—	
obleke	po Din	120.—	
Dežni plašči	po Din	120.—	

Pozor!

500 ostankov blaga za moške suknje od m 2.50 do m 2.80

Cel ostanek Din 250.—

Naznanjam cenjenemu občinstvu,

da sem na novo otvoril in renoviral na

Cejzovi cesti št. 1

(preje filjala Ivan JELAČIN) — trgovino z mešanim blagom in
se najtopleje priporočam.

Ciber Andrej

CENE NAJNIZJE!

POSTREŽBA TOČNA!

Brez posebnega obvestila



V globoki žalosti javljamo pretužno vest, da je
naša ljuba mama, stara mama, sestra, teta in tašča,
gospa

MARIJA ROMIH

roj. Kos - Testnikova

vdova zasebnika

dne 1. oktobra po kratki in mučni bolezni, v 92. letu
starosti, previdena s tolažilj sv. vere, mirno v Gospodu
zaspala.

Pogreb nepozabne pokojnice bo v torek, dne 4. ok-
tobra ob 10. uri dopoldne izpred hiše žalosti pri Sv.
Petru na Medvedjem selu na pokopališče k Sv. Emi.

Sv. Peter na Medvedjem selu — Köflach — Ro-
gaška Slatina — Žužemberk — Zagreb, dne 1. okto-
bra 1932. 11869

Zalujoče rodbine:

ROMIH, MAJERIČ, STERNIŠA in DEČEK



Za šolo

najbolj praktični plašči
proti dežju (Hubertusi)
iz kameljne dlake
povsem

nepremočljivi.

Za otroke Din 160.—
in 200.—Za dečke in dekleta
Din 290.—Otroške obleke za šolo
Din 90.—, 110.—, 140.—Zimske suknje, modre,
za otroke Din 240.—Velika izbira. Poglejte kvalitete!
Dobivajo se povsod v prodajalnah

TIVAR-ODIJELA

Čitajte tedensko revijo

»ŽIVLJENJE IN SVET«

Zadovoljna družina

je veselje in ponos vsake dobre go-
spodinje. Družina je pa zadovoljna le
tedaj, ako dobiva dobro in okusno
hrano, pripravljeno iz najboljšega špe-
cerijskega in kolonijalnega blaga.

Mi se trudimo, da Vas zadovoljimo
in nabavljamo vsled tega le najboljše
in najcenejše blago, zato kupujte v
trgovini s špecerijskim in kolonijal-
nim blagom

VRHUNC FRAN, Ljubljana, TAV-
CARJEVA ULICA 4, ki dostavi vse
kupljeno blago na dom. 11848

L. MIKUŠ

Mestni trg 15

Tvornica dežnikov,
zaloga sprehajalnih
palic 11190

Devojka ko roža . . .



Prej neznanca, drobčana deklica. Niti
najlepša obleka ni mogla dati njeni
postavi privlačnosti. Upadla lica so
ji dajala žalosten in dolgočasen izraz.
Šele tabete »VIGINAL«
so ji prenovile kri, da so nje lica
postala polnejša in bolj okrogla. Zdra-
va in vitka, nikakor ne suha polava
sedaj lepe deklice je postala središče
občudovanja in zavisti.
Tablete dr. Bure »Vignala«
in dovaljo telesu najvažnejše sno-
vi. V nekoliko tednih pridobite na teži
za 5 do 15 kg. okrepite telo in boste
imeli več veselja do življenja. Cena 60
dinarjev, večja količina 100 Din. —
Diskretno pošila: Spec. pharm. labo-
ratorij Aide - Havelka, Praha - Vno-
gradl, Slezská 116, poš. predal 28. CSR 187

Zahvala

Za premnoge dokaze iskrenega sočutja in sožalja, ki smo jih prejeli
povodom smrti naše iskreno ljubljene mame, gospe

Uršule Robežnik

roj. ŠKANDER

posestnice, trgovke in gostilničarke

se tem potom prav iskreno zahvaljujemo. Posebno zahvalo smo dolžni g.
dr. Hausu za njegov neumorni trud in požrtvovalnost za časa bolezni po-
kojnice, č. viški duhovščini, godbi »Prosvetnega društva na Viču«, gg.
pevcem za v srce segajoče žalostinke, vsem darovalcem krasnih vencev in
cvetja in vsem, ki so prihiteli od blizu in daleč v tako velikem številu, da
ji izkažejo zadnjo čast in jo spremijo na njeni poslednji poti.

Vsem naša ponovna iskrena zahvala!

Na Viču, dne 2. oktobra 1932.

Žalujoči ostali

Posojila

od 100.000.— do

5.000.000 Din iščemo

za I. hipoteko event. tudi v hranilnih knjižicah

Cenjene ponudbe na:

M. JANKOLE, komanditna družba, Ljubljana, Selenbur-
gova ulica 6, II. nadstr. — Telefon 30—52. 11858

OBJAVA

Podpisani Lovša Josip, posestnik in obč. svetovalec, Pot na Ra-
kovo Jelšo št. 3, s tem izjavljamo, da sva se z g. Josipom Keržetom,
gostilničarjem »PRI KOSCU« v Ljubljani, Pot na Rakovo Jelšo
št. 1, po njegovi tožbi poravnala, ker nimam nobenega poviša
mu količnik očitati glede njegove gostilne.

Ljubljana, dne 29. septembra 1932.

11860

LOVŠA JOSIP, posestnik in občinski svetovalec.

Prosimo, oglejte si našo zalogo!

Potrudili smo se, da Vam nudimo letos še večjo izbiro
v gotovih

damskih plaščih

od najcenejše do najboljše vrste, v najnovejših vzorcih in
fazonah.

Se priporoča trvdka

11866

J. Preac, Maribor, Glavni trg šte. 13

Nekaj za Vas!

»ZABAVNI LIST«, katerega bi morali čitati tudi Vi, raz-
pisuje sledeči nagradni razpis:

Iz zlogov: Kdor — do — ga — ma — lju — ma — i
— sestavite znan slovenski pregovor, napišite ga na list papirja
ter s svojim naslovom pošljite na naslov:

„Zabavni list“,
nagradni oddelek, Stražišče pri Kranju.

Pravico do udeležbe na tem razpisu ima vsak, ki je naročnik na-
šega lista ter ima plačano naročnino za eno leto v naprej. Novi
naročniki morajo z rešitvijo nakazati tudi enoletno naročnino
v znesku 50 Din. Rešitve sprejemamo do 15. oktobra t. l. Na-
grade, ki bodo izžrebane dne 1. novembra, so sledeče: Brezplačno
tridnevno potovanje v Benetke in nazaj, gramofon, blago za
obleko, smuč, sanke, kavna garnitura, fin dežnik, 5 nagrad po
100 Din, 5 nagrad po 50 Din itd. Pravilno rešitev in imena rešil-
cev bomo objavili v »ZABAVNEM LISTU« dne 5. novembra.
Uprava si pridržuje pravico rok sprejemanja rešitev ter žreba-
nja po potrebi preložiti. 11846

No 5687-32

11861

Dražbeni oklic.

Dne 22. oktobra 1932 dopoldne ob 10. uri bo na licu
mesta v Sv. Primožu nad Muto prostovoljna javna dražba
nepremičnin zemljiška knjiga L. Primož I., vl. št. 63 in
64, izključna cena: vl. št. 63 za 4.758 Din in vl. št. 64 za
31.356 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je oglašiti pri
sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom
dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede ne-
premičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri.

V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit
na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče Marenberg,

dne 29. septembra 1932.

Javljamo, da je večletni ravnatelj bivše KRANJ-
SKE HRANILNICE V LJUBLJANI, gospod

Ivan Kranjec

v Beogradu dne 27. septembra t. l. ob 1.40 po daljšem
bolehanju, v 69. letu svojega življenja, preminul.

Pogreb je bil dne 28. septembra ob 16. v Beogradu.

Pokojnemu ohranimo časten in trajen spomin.

LJUBLJANA, dne 30. septembra 1932.

11844

HRANILNICA DRAVSKE BANOVINE, LJUBLJANA
prej KRANJSKA HRANILNICA

Neizprosna smrt je iztrgala danes popoldne ob 17. iz naše srede našega ne-
umornega in nenadomestljivega tajnika, gospoda

Slavoja Dimnika

UPRAVNIKA BANOVINSKEGA DEČJEGA DOMA

Pogreb dragoga pokojnika bo v ponedeljek, dne 3. oktobra 1932 ob 16. uri
izpred mrtvašnice splošne javne bolnice v Mariboru, odkoder bo truplo prepeljano
v Ljubljano, kjer bo v torek, dne 4. oktobra 1932 ob 16. prenešeno iz kapelice pri
Sv. Križu k večnemu počitku na tamošnjem pokopališču.

V temelje Doma kraljice Marije je vložil svoje delo in ljubezen. V Domu bo
živel njegov spomin trajno!

Maribor, dne 1. oktobra 1932.

Društvo za zdravstveno zaščito otrok in mladine
v Mariboru

Michel Zévaco:

Pardaillanov sin

Zgodovinski roman.

»Zakaj me ne vprašate, kako je z gospodično Bertilze? Ali niste zanj nč v skrbeh?«

»Nisem, gospod,« je preprosto odvrnil Jehan. »To, da vas vidim tu, smejočega in mirnega, mi je že samo po sebi dokaz, da je vse v najlepšem redu. Drugače tudi biti ne more, ker ste se vi zavzeli zanj! Od srca bi se vam moral zahvaliti — pa ne najdem dovolj zgovorne besede, da bi vam izrazil svojo hvaležnost.«

»Pustiva to,« je rekel Pardaillan in skomignil z rameni. »Pri- znajte, da ste na tihem vendarle radovedni... Vprašujete se, kako sem mogel priti v to klet, ki nima vidnega izhoda. Vprašujete se, kako sem vas mogel opazovati pri pripravljanju te jajčnice — ki je bila, to mimogrede omenim, izvrstna. Vprašujete se končno, kako sem mogel vedeti, da ste tu.«

»Res je, gospod,« je prostodušno priznal Jehan. »A čakaj sem, da bi nam sami povedali.«

Pardaillan je pokimal. Toda namestu pričakovanega odgovora je zdajci zadal vprašanje:

»Kako ste nameravali zapustiti to votlino?«

Jehan se je bil že nekoliko seznanil z vitezovim čudaškim načinom govorjenja in ravnanja. Ne da bi trenil z očmi, je odvrnil:

»To je pač preprosta stvar! Ali vam ni znano, da so pod moriščnim stopnicami, ki vodijo v votlino?«

»To vem.«

»Nu vidite: po teh stopnicah sem mislil oditi.«

»A morišče je na pol podrti. Ko bi odprli loputnico, bi bili v nevarnosti, da se poderejo na vas ruševine in vas ubijejo.«

»Seveda... S to nevarnostjo je bilo treba računati. Sicer sem se bil pa namenil, da bom kar moči previdel.«

»Ne dvomim, da bi se vam bilo posrečilo. A vendar je bolje, da sem prišel. Pot, ki vam jo bom jaz pokazal, je dosti bolj varna od tiste, ki ste jo hoteli ubrati, ker niste poznali druge.«

Šele zdaj je Pardaillan povedal, kako ga je, ko je bil spremlj

158

dekleti na varno, radovednost gnala, da se je vrnil k samostanu pogledat, ali se je mladi človek utegnil rešiti, in kako je bil zvedel novico o čudovitem boju na morišču.

O svojem srečanju s Saetto ni omenil niti besedice. Takisto ni povedal, odkod pozna to podzemeljsko skrivališče.

»Mislim sem si,« je rekel na koncu, »da ne boste v zadregi za rešilni izhod. A pomislil sem tudi, da se boste nemara pri kakih pri- liki hoteli vrniti semkaj... Nikjer ne bi našli tako varnega skriva- lišča, kakor je ta klet.«

»Ali, gospod,« je prostodušno vprašal Jehan, »mar menite, da se bom vekomaj skrival kakor preganjan lisjak?«

»Ali menite, da vas bodo pustili pri miru, če zvedo, da ste živili?«

»Oh, vem, da s Concinijem še nisva opravila.«

»Pa ne gre samo za Concinija,« mu je segel Pardaillan v besedo. »Za kralja si!«

»Za kralja? Tega ne razumem. Saj nisem storil nobenega zlo- čina.«

Pardaillan ga je presunljivo pogledal. Zdelo se mu je, da go- vori mladi človek resnico.

»Po svojem mnenju — in po mojem takisto — ste branili svojo kožo. To je pravično.«

»Veseli me, da slišim iz vaših ust to priznanje,« je rekel Jehan.

»Ali,« je trdovratno nadaljeval Pardaillan, »z vidika tistih, ki nam vladajo, ste storili zločin. Kralj vam je že enkrat odpustil upor. To pot vam ne bo več odpustil, bodite prepričani! Tem manj, ker ste ubili strogemu gospodu Sullyju kapitana in deset vojakov, ne vstevši tega, da ste na ozemlju montmartrskega samostana za- grešili nezaslišano nasilje. Skratka, v tej reči boste imeli vsa obla- stva zoper sebe; vojaštvo, policija, sodnija in sveta cerkev, vsi vas bodo gonili kakor psi jelena in ne bodo mirovali, dokler vas ne raztrgajo.«

»Vraga! Na to nisem niti mislil!«

Po ravnodušju, s katerim je Jehan izrekel te besede, bi bil člo- vek sodil, da se ni čutil po vsem tem prav nič prizadetega. Toda mladi mož je bil preveč bistre pameti, da ne bi bil razumel resnič- nosti vitezovega opozorila.

Tudi Carcagne, Escargasse in Gringaille, ki so ju molče poslu- šali, so dobro razumeli, za kaj gre. Pred njihovim duhom so se že dvigala vešala, in z vešal so že mahale nove, umetno vozlane zan-

ke, namenjene njihovim vratovom. Laško si mislimo, da jih je delal ta privid nekoliko otožni!

Pardaillan se je zadovoljno nasmešnil, kakor da bi bil dosegel svoj namen, in z nekam veselejším glasom nadaljeval:

»Zaradi tega sem sklenil, da vam pokažem skrite vhode, ki vo- dijo v to votlino. V vsej Franciji sem jaz edini, ki jih poznam. To pomeni, da lahko mirno spite, dokler ste tu. Nikomur ne bo priš- o na um, da bi vas iskal tu doli, zakaj nihče ne sluti, da to podzemeljsko zavetje sploh obstoji.«

»Resnično, gospod,« je z ganjenim glasom odvrnil Jehan, »sam ne vem, kako naj se vam zahvalim za toliko dobrote. Dobra zve- zda vas je privedla na mojo pot! Po tem takem se bom zatekel semkaj, če bi bilo potreba. Vsekako bom storil to le v najsikrajnji sili. Saj veste, gospod, da se mi hoče zraka in svetlobe. Tu me že zdaj duši! In žal mi je le tega, da je že tako pozno. Mestna vrata so ob tej uri zaprta, če ne, bi se neutegoma odpravil.«

»Nu,« je brezskrbno rekel Pardaillan, »noč bo kmalu minila. Ju- tri za rana pa odidem.«

»Ves nesrečen sem,« je dejal Jehan, »ker boste imeli zaradi mene tako neudobno prenočišče.«

»Ali mislite, da bo to prvikrat? Ze mnogo noči sem prebil pod milim nebom, ko nisem imel niti snopa slame, kakor jo imate vi. In večerja, ki ste jo delili z menoj, mi je teknila kakor še malo- katera v življenju.«

Jehan ga je pazljivo gledal. Pardaillan je govoril resno in nje- gov obraz je bil videti ves prepričan. Mlademu človeku je že od- leglo, ko se je oglašila druga skrb.

»Prav za prav sem zelo neumen,« je dejal. »Govorim kakor do- mačin, v resnici ste pa morda vi tisti, ki nam izkajujete gosto- ljubje.«

»Kako to?« je s prostodušnim obrazom vprašal Pardaillan.

»Ker edini poznate to podzemlje, je najbrže tudi vse, kar je tukaj, vaša last.«

To vprašanje je imelo za Jehana Hrabrega očitno zelo važen pomen, zakaj njegove oči so se ves čas nepremično upirale v vi- teza. A Pardaillanovega obraza ni bilo moči razbrati.

»Motite se,« je rekel popolnoma neprisljano, »nič tega, kar je tu, ni moja last.«

»A lastnika vsekako poznate?«

SLATINSKE TABLETE ZA HUJŠANJE



so sestavljene iz zdravilnih mineralnih soli in ne- škodljivih, toda zelo učinkovitih praškov in eks- traktov zdravilnega rastlinstva. Vse te izbrane se- stavine delujejo jako pozitivno na človeški or- ganizem, ne vsebujejo nikakih škodljivih snovi in so tako za nemoteno delovanje srca, ledvic in ostalih organov popolnoma neškodljive.

Slatinske tablete za hujšanje odstranjujejo na najprimernejši in edino pripo- ročljiv način vse, posebno pa neprijetne in nelepe zunanje znake čezmerne debelosti, razkravajo in raztope preobilno mast na telesu, podbradku, vr- tu, trebuhu, stegnih, bokih, trebušni mreni, čre- vah, ledvicah itd.

Abnormalna tešina telesa prične postopoma padati, telo postane prožno, ves organizem pri- dobi na svežosti, elastičnosti in mladostnem ob- čutku. 11657

Tešina Vašega telesa se zmanjša tekom 1 leta za 8 do 12 kg.

Slatinske tablete za hujšanje dobite v vseh lekarnah, in sicer doza s 100 table- tam za Din 46.—, z 200 tabletami za Din 74.—, kjer jih pa ne bi dobili, se obrnite direktno na proizvajalca:

LEKARNA MR. L. BAHOVEC
Ljubljana, Kongresni trg
Kjer vsa druga sredstva odpovedo, dosežejo Sla- tinske tablete za hujšanje presenetljiv uspeh.

Za jesensko sezono!

pravkar došlo v veliki izbori:

Damski plašči
Damske obleke
Bluze in krila
Damsko perilo
Moško perilo
Nogavice
Rokavice
Pletenine
Zimsko perilo

pri priznani domači tvrdki

Ign. Žargi

LJUBLJANA, Sv. Petra
cesta šte. 11. 11802

Balinanje!!

Danes popoldne ob 2. uri velika tek- ma na krogle v Zadržnem domu — »NAPOLEON«.

Igralo se bo v treh skupinah po tri igrce. Igralci z največ točkami bodo od- likovani. Vabljeni vsi prijatelji tega sporta! Posebno tudi kibici, katerih go- tovo ne bo manjkalo.

Za dobro jedao in pijačo preskrblje- no. — Za obilen obisk se priporoča

gostilničar TONE HUČ
Glince, Tržaška cesta 10.

11831

Otkup predratnog srebrnog novca

Narodna banka u Beogradu i sve njene filijale vrši OTKUP predratnog srebrnog novca i PLATA

2.50 dinara za 1 pred- ratni srebrni Dinar

Narodna banka takođe otkupljuje pored dinara: perperera, kruna, talira, nemačke marke, ruske rublje i ostale predratne sre- brne novce iskavane po propisima latinske konvencije.

Is Odeljenja državnog računovodstva Mi- nistarstva Financija Br. 103942 od 31. av- gusta 1932 godine. 337-I

KRUŠNO MOKO

in vse mlevske izdelke vedno sveže dobite pri
A. & M. ZORMAN
Ljubljana
Stari trg št. 32. 18

TELOVADNE OBLEKE

J. LAH MARIBOR



Elegantne albume za fotomaterije in spo- minske knjige v raznih vezavah in veliko- stih izdeluje in razpoložijo po nizkih cenah na debelo in drobno knjigovoznica A. JA- NEZIČ. — Predno naročite, si oglejte vzor- ce tudi pri nas!

Naročila se sprejemajo:

A. JANEZIČ,
LJUBLJANA, FLORJANSKA ULICA 14



Da je britje sedaj užitek,

to je zasluga nedosegljive LIFE-LUXUS britvice. Ona je trpežna, služi za 25—30-krat.

Ona je cenejša, stane ko- maj 3 dinarje. 339

Kupite jo v drogeriji **HAFNER**, Spodnja Slika, Celovška cesta 44.

Kupim posestvo

z zemljiščem od 100 do 150 oralov poljubno z večjim poslopjem in fund. inostrusom v lepem položaju ob reki ali jezeru in bližini železniške proge. Po možnosti z delom go- zda, sadovnjakom, vinogradom, njivami. — Ponudbe na Publicitas d. d. Zagreb, Ilica 9 pod »Br. 31711«. 11.847

Ščurke - Grile Ruse

uničite takoj in za vedno, ako uporabljate že preizkušeno in za danes najboljšo sred- stvo



ki vsebuje specialne gljivice (fermente) in učinkuje samo v vodi raztopljen. Dobi se povsod. Flombran paket z navodilom stane Din 10.—. Depo: Trifolium — droge- rija — Beograd (Slavija).

Za Slovenijo: Drogerija Gregorič, Ljub- ljana, Prešernova ulica št. 5. 235

Žene in dekleta

zapomnite si: »Obleka naredi človeka!« Dobro, elegantno in poceni bodete oblečene, ako še danes naročite nove vzor- ce volne, svilne, sukna, pliša, barhenta in drugih modernih tkanin za obleke in plašče. Velika izbira raznega manu- fakturnega blaga po globoko znižanih cenah!

Trgovski dom STERMECKI
Celje šte. 20

Vzorci in bogato ilustrirani ce- niki zastoj!

Čisto polt

v 10—14 dneh dosežete s pomočjo kure čiščenja. Za po prvem dnevu se polt očisti odlojstva. 8 traja- nim, a neopasnim obnavljanjem kože odpravi ta sredstvo temeljito in za vedno prišče, sojedce, liše, zgubane, raskave, ma- šobno svetločo se in ovenelo kožo in snake sta- ranja. Polt postane bleščeča čista in mladenič- sva. Uspeh in neškodljivost razjame. Garni- tura 100 Din. Mle škoduje koži.

Vzorniki za umivanje obraza mle limonine emulzije: velika steklenica Din 50.—. Preparate

SCHRODER-SCHENKE razpoložijo proti plačilu v naprej (poština 6 Din) ali po povzetju (poština 12 Din) depa za Jugoslavijo »Omnia« odd. 1/2 Zagreb, Draskovičeva 27. Zahtevajte brezplačno ilustriran cenič. 11830

Plašče

in trenchcoate dobite po najnižjih dnevnih cenah. Moderna izdelava od prvovrstnih si- vilij in krojačev. Izdelujemo tudi po meri.

I. TOMŠIČ

Sv. Petra cesta šte. 38. 11696

SLADKORNOBOLNI!

Kako se sladkor odpravi, kako se zopet postane delavčen in življenja vesel, tu- di brez nadležne diete, vam pove pojasnju- joče pismo št. 3 o novih potih zdravljenja z navdušenimi priznanji tu- in inozemstva o presenetljivih uspehih brez diete. Dopiso- vanje nemško. Chemische Fabrik Lutegla G. m. b. H. Kassel 332, Nemčija. 244

VSAK NAROČNIK »JUTRA«
je zavarovan za 10.000 dinarjev!

Ustanovljeno 1860 Ustanovljeno 1860

KAMNOSESKA INDUSTRIJA

ALOJZIJ VODNIK
Ljubljana, Kolodvorska ulica 34
(poleg glavnega kolodvora)

Velika zaloga preko

400 nagrobnih spomenikov
vseh oblik in velikosti se razproda po

znižanih cenah,
dokler traja zaloga.

Izdelava novih spomenikov po lastnih na- črtih najmodernejših oblik po nizkih cenah. Sporočite naslov, da vas obišče na domu strokovnjak in izdela načrte po Vaši želji.



Novosti za damske
plašče pravkar došle!

A. & E. Skabernè
Ljubljana

Potrebujemo železne cilindrične

rezervarje

čim večje prostornine, dobro ohranjene.

Ponudbe z navedbo dobavnih pogojev in skice poslati na **Bosansko d. d.**, za elektrino, Jajce. 11832

Za tovarn. podjetje
iščemo v Mariboru ali okolici

prostore

v velikosti 450—500 m², 4—5 m visoke od tega ca. 200 m² pritličja. Zaželen parni kotel ali vsaj po možnosti para v naj- jem. Potrebno približno 1000 kg na uro. Dopise v nemščini na podr. »Jutra« Maribor pod »Fabriksmietec«. 11840

Urejuje Davorin Ravljen. Izdaja za konzorcij »Jutra« Adolf Ribnikar. Za Narodno tiskarno d. d. kot tiskarnarja Franc Jezerski. Za inseratni del je odgovoren Alojz Novak. Vsi v Ljubljani.